

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 ஏப்ரல் 2]

தண்ணீர் அந்தப் பக்கத்திற்கு வந்தால் பக்கத்தில் இருக்கிற பெரிய கிராமங்களுக்கு எல்லாம் குடிநீருக்கு மோசமாகிவிடும்: என்ற மாதிரி எல்லாம் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு, தடுக்கப் பட்டுள்ளது என்று கூட நான் கேள்விப்படுகிறேன். அவையெல்லாம் உண்மையா? அப்படியென்றால், அதையும் தடுத்து குறிப்பிடப்பட்ட 1991-ஆம் ஆண்டு முடிவதற்குள், இந்தத் திட்டம் திட்ட வட்டமாக நிறைவேற்றப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தை அமைச்சரவர்கள் இங்கே கொடுப்பாரா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்னுடைய தெய்வக்காமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கேள்விப்பட்ட செய்திகளை எல்லாம் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் தகுந்த அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டு அந்தத் தடைகளை நீக்கி, அவைகளை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை மீண்டும் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

5. மானியக் கோரிக்கைகள் 1990-91—

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—(தொடர்ச்சி)

கோரிக்கை எண். 17-கல்வி

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்;

“மானியக் கோரிக்கை எண் 17- கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,42,02, 62,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த பல ஆண்டுகளாக தமிழகத்தில் புதிதாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு உடனடியாகக் கட்டிட வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 17 - கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 10,42,02,62,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

11-00 மணி

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டி அரசு மேல்நிலைப்பள்ளி கீற்று கொட்டகைகளை அகற்றி கான்கிரீட் கட்டிடம் கட்டுவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 17- கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10,42,02,62,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—(தொடர்ச்சி)

1990 ஏப்ரல் 2]

திரு. டி. சி. விஜயேந்திரையா ; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உயர்நிலைப்பள்ளிக்கான பணியாளர்கள் காலியாகும் பணியிடங்களை நிரப்பிட தடை செய்யப்பட்டுள்ளதைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 17-கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10,42,02,62,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் ; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் பத்தாயிரம் மக்கள் தொகைக்கு ஓர் பிளஸ் 2 மேல்நிலைப்பள்ளியைத் துவக்குவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 17-கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 10,42,02,62,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு ; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆலங்குளத்தில் ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளி ஆரம்பிப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்;

“மானியக் கோரிக்கை எண். 17-கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 10,42,02,62,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ; மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூறவிரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் ; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையை முன் வைக்கிறபோது அந்தக் கோரிக்கையின் அடிப்படையில் வழங்க எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய பல்வேறு திட்டங்களும் பல்வேறு நடைமுறைகளும் ஆய்வுக்கு வருகின்றன என்பதை நான் தெரிவித்தாலும் கூட கடந்த ஆண்டு மானியக் கோரிக்கை தமிழ்நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பில் ஒரே ஒரு மானியக் கோரிக்கை விளக்க அறிவிப்பாக இங்கே வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாட்டுத் துறை விளக்கம் குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களாலே கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தனியான ஒரு விளக்கக்குறிப்பாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல தமிழ்நாடு இயல் இசை நாடக மன்றம், சற்று ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்ற முறையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களாலே கவனிக்கப்பட்டாலும் கூட, இந்தக் கோரிக்கையிலேயே இடம்

பெறுவதால் அதற்காக ஒரு தனி விளக்கக் குறிப்பேடு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. கல்வியோடு நேரிடையான தொடர்பு இல்லாவிட்டாலும் கூட, மேலும் மேலும் ஆய்வு செய்து எரிசக்தி வளர்ச்சியை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கல்விக்கான கோரிக்கையோடு இணைக்கப்பட்டு, தமிழ்நாடு எரிசக்தி வளர்ச்சி நிறுவனத்தினுடைய கொள்கை விளக்கக்குறிப்பும் இங்கே வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் ஒன்றாக இணைத்து இந்தக் கோரிக்கையிலே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இவற்றை நான் படித்ததாக நடவடிக்கை குறிப்புகளில் * ஏற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கல்விப்பணி சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கும் பொது மக்களோடு மிக நெருக்கமான தொடர்பு உடையதாக அமைவதற்கும், எந்த ஒரு பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும் அந்த வட்டாரத்துப் பொது மக்கள், பிள்ளைகளுடைய பெற்றோர்கள் கண்காணிப்போடு மேலும் தகுந்த முறையில் செயல்படுவதற்கும் தகுந்த ஆலோசனைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலேயே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கின்னக்குமரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டு கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க.வின் சார்பாக கருத்து களாசச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்விக்காக இந்த ஆண்டு தமிழக அரசு 1042 கோடியே 2 லட்சத்து 62 ஆயிரம் ரூபாயை ஒதுக்கி இருப்பதை பார்க்கிற போது மொத்தப் பட்ஜெட்டில் நான்கில் ஒரு பங்கு தமிழக அரசு கல்விக்காக செலவிடுகிறது. இந்தக் கோரிக்கையை பார்க்கிற போது மத்தியிலே ரயில்வேக்கு என்று தனியாக பட்ஜெட் போடுவதைப் போல தமிழகத்திலே கல்விக்காக ஒரு பட்ஜெட்டைப் போட்டால் கூட நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கல்வி மானியத்தை பொறுத்தவரையில் வரவினங்கள் மிகமிகக் குறைவு. அனைத்துமே செலவினங்கள் அடங்கிய கோரிக்கை, கல்வி மானியக் கோரிக்கையாகும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இந்த ஆண்டு ஐநூறு மக்கள் தொகை கொண்ட கிராமங்களுக்கு ஒரு ஆரம்பப் பாடசாலை என்று அறிவித்திருப்பதை மாற்றி 300 மக்கள் தொகை கொண்ட ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு ஆரம்பப்பாடசாலையை அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஓராசிரியர் பள்ளிகள் என்பதை மாற்றி ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் ஒரு ஆசிரியர் என்ற அடிப்படையில் கல்விச் சாலைகளை மாற்றித்தர வேண்டும்.

* 178-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. சின்னக்குழந்தை]

டும் என்று மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு கூடுதலாக நியமனமாக இருக்கும் 1,200 இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு தொகுப்பு ஊதியம் என்ற நிலையை மாற்றி அவர்கள் பெற்றுள்ள பயிற்சியின் அடிப்படையில் ஏற்கெனவே ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கு வழங்குகின்ற சம்பளத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப்பள்ளிகள், நடுநிலைப்பள்ளிகள், ஆரம்பப்பள்ளிகள் என்ற அடிப்படையில், மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11.05 மணி

சில வகுப்புகளில் 90 முதல் 100 வரை மாணவர்கள் படிக்கின்ற காரணத்தினால், மாணவர்களுடைய கல்வித்தரம் குறைவதோடு, ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கும் மிகுந்த சிரமம் ஏற்படுகிறது. அந்த அடிப்படையில், ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் 40 பேர் அல்லது 35 பேர் என்ற அடிப்படையில், வகுப்புக்களை ஏற்படுத்தி, அதற்கேற்ப ஆசிரியர்களை நியமித்துக் கொடுக்குமாறு, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழகத்திலுள்ள பெரும்பாலான அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், நடுநிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றிற்கு போதுமான இட வசதியும், கட்டிட வசதியும், பெஞ்சு நாற்காலி போன்ற வசதிகளும் இல்லையென்ற ஒரு பெரும் குறை தமிழகத்தில் பல ஆண்டுகளாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். எனது தொகுதியான பெரணமல்லூரில், அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிக்காக, பொதுப் பணித்துறையினரால் ஒரு கட்டிடம் கட்டப்பட்டு இடையிலே ஒப்பந்தக்காரர் இறந்துவிட்ட காரணத்தால், அந்தக் கட்டிடம் அதே நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளைக் கேட்கின்றபோது ஏற்கெனவே 'பில்'லை வாங்கிவிட்ட காரணத்தினால் அரசாங்கமே முடிவு எடுத்தால்தான், கட்டிடத்தை கட்டுவதற்கு—தொடங்குவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென்று பொதுப்பணித்துறை அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். அதே போல், பெரிய பொறுப்பிலே இருக்கின்ற மேல்நிலைப் பள்ளிக் கூடத்தில் வகுப்பு நடந்து கொண்டிருக்கின்றபோதே, அதன் கட்டிடம் இடிந்து விழுந்து விட்டது. நல்ல வேளையாக, மாணவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஆபத்தும் இல்லாமல் இருந்தாலும் கூட, அந்தக் கட்டிடம் இன்னும் கட்டி முடிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், இந்த ஆண்டே, பொதுப் பணித்துறையின் மூலமாக அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டி கொடுக்குமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், பெரணமல்லூர் அரிசனக் காலனியில் ஒரு ஆரம்பப் பாடசாலை பல ஆண்டுகளாக பழுதடைந்து, இடிந்து விழுகின்ற நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, அந்தப் பள்ளிக் கூடம்

[திரு. மு. சின்னக்குழந்தை]

[1990 ஏப்ரல் 2]

இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பலமுறை கல்வித்துறை அதிகாரிகளிடத்திலேயும், ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை அதிகாரிகளிடத்திலேயும், எடுத்துச் சொல்லியும், அந்தப் பள்ளிக் கட்டிடத்தை டீடித்துக் கட்ட முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், இந்த ஆண்டே, அதைக் கட்டிக் கொடுக்குமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் வடபாதி மங்கலத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளியை, மேல்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில், பொது மக்கள் சார்பாக வசூலித்த ரூ.25 ஆயிரத்தை அரசுக்கு கட்டி, 4 வருடங்களுக்கு மேலாகியும், அந்தப் பள்ளி இன்னும் மேல்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்கப்படாமல் இருக்கிறது. வடபாதி மங்கலத்தைச் சுற்றி 25 கிலோ மீட்டர் தூரம் சென்றால்தான், உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்கள், மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு செல்லவேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியமான சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டே அந்த அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாகக் கட்டித்தருமாறு மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரணியில் இருக்கின்ற அரசு மேல்நிலைப் பெண்கள் பள்ளியின் ஒருபுறம் காம்ப்வுண்ட் சுவர் இல்லாமல் இருக்கிறது. காம்ப்வுண்ட் சுவர் இல்லாமல் இருக்கின்ற அந்த பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு, அந்த இடத்திலே சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற மாடுகளும், பன்றிகளும், பாம்புகளும் பகல் நேரங்களிலே வகுப்புகள் நடக்கின்ற நேரங்களிலே, உள்ளே வருவதால், பலவிதமான தொந்திரவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால், அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் வடஆற்காடு மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்ட காரணத்தினால், அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பாலிடெக்னிக்குகள் போன்றவை எல்லாம், டாக்டர் அம்பேத்கார் மாவட்டத்திற்கே சென்று விட்டன. திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டத்தில், திருவண்ணாமலையில் ஒரு கலைக்கல்லூரியும். செய்யாதிலே ஒரு கலைக்கல்லூரி மட்டுந்தான் இருக்கின்றன. மற்ற சலுகைகள் அனைத்தும், அம்பேத்கார் மாவட்டத்திற்கே சென்றுவிட்டபடியால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், இந்த நிதி ஆண்டிலேயே திருவண்ணாமலையில் அரசு சார்பாக ஒரு பாலிடெக்னிக்கை ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமாறு மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரணமல்லூர் தொகுதியில் மட்டும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளும், மேல்நிலைப்பள்ளிகளும் சேர்ந்து 24 தான் இருக்கின்றன.

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு மு. சின்னக்குழந்தை]

அந்தத் தொகுதி மிகமிகப் பின்தங்கிய தொகுதியாகும். கல்லூரிக்கு செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் கூட, திருவண்ணாமலைக்கோ, செய்யாறுக்கோ செல்ல வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் தமிழக அரசு, புதிதாக கல்லூரிகள் தொடங்குகின்றபோது, பெரணமல்லூர் வட்டாரத்திலே ஒரு புதிய கலைக் கல்லூரியை ஆரம்பித்து, அந்தக் கல்லூரிக்கு டாக்டர் எம். ஜி. ஆர். அரசினர் கலைக் கல்லூரி என்று பெயர் வைக்குமாறு மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-10 மணி

வடஆற்காடு மாவட்டம் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி அலுவலகத்திற்குச் செல்லவேண்டுமானால் வேலூருக்குத் தான் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. வேலூரிலே இருக்கின்ற சி.இ.ஓ. ஆபீசுக்குப் போகின்றபோது, திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டத்திலிருந்து செல்கின்றவர்களை ஒரு விதமாகப் பார்க்கின்றார்கள். ஆகையால் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், சம்புவராயர் மாவட்டத்திற்கென்று உடனடியாக முதன்மை கல்வி அதிகாரி அலுவலகத்தைத் திறக்குமாறு பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல சலுகைகளை அளித்திருக்கின்ற தமிழக அரசு திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டத்திற்கென்று கல்வித் துறையில் எந்தவிதமான ஒரு சலுகையும் அறிவிக்காதிருக்கின்ற காரணத்தினால் திறந்த வெளி விளையாட்டரங்கம் ஒன்று திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டத்திலே அமைத்துக் கொடுக்குமாறு மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல ஆண்டுகளாக, முன்னாள் சபாநாயகர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் இருக்கின்ற காலத்திலேயே ஆரணிக் கென்று ஒரு கலைக்கல்லூரி வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த ஆண்டு, சம்புவராயர் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொது மக்கள் சார்பாக ரூபாய் 10 லட்சத்தை வசூலித்து அரசுத் துறைக்குக் கட்டினால் கல்லூரி வருவதற்கான வாய்ப்பினை நாங்கள் ஏற்படுத்தித் தருவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கான ஆயத்தப் பணிகளில், பணம் கட்டுவதற்கு ஊரில் இருக்கின்ற சர்வ கட்சிப் பிரமுகர்களும்; வியாபார மக்களும் தயாராக இருக்கிறார்கள். எனவே, அரசு ஆரணிக்கு கலைக் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்தித் தருமாறு மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தகுதி அடிப்படையில் நியமிக்கின்ற ஆசிரியர் பெரு மக்களுக்கு இந்த ஆண்டு கொடுக்கின்ற 800 ரூபாய் சம்பளம் போதாது என்ற அளவிலே, அதை முறைப்படுத்தி, முறைப்படியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, அரசு ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்றபோது, பல இடங்களில் பலருக்கு

[திரு மு. சின்னக்குழந்தை]

[1990 ஏப்ரல் 2]

வாய்ப்புக் கிடைக்காமலேயே உள்ளதால், முன்னுரிமைப் பட்டியலிலே தந்து, குறிப்பாக தமிழக அரசு பெண்களுக்கு 30 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு என்று அனைத்து துறைகளுக்கும் சொல்வது போல, தாய்மார்களுக்கும் குறிப்பாக விதவைத் தாய்மார்களுக்கும் அந்தப் பட்டியலிலே முன்னுரிமை கொடுத்து அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பிலே முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில நேரங்களில், கல்லூரிகளானாலும் சரி, மேல்நிலைப் பள்ளிகளானாலும் சரி, கல்லூரி தேர்தல் என்று வருகின்றபோது மாணவர்களுக்கும், தலைமையாசிரியர்களுக்கும், கல்லூரி பிரின்சிபால்களுக்கும் வேண்டாத இடர்பாடுகள் எல்லாம் வந்து பதிலே சிக்கல் வந்து விடுகிறது. குறிப்பாக சென்ற ஆண்டு கூட செய்யாறு அறிஞர் அண்ணா கலைக் கல்லூரியிலே மாணவர் தலைவருக்கும் பிரின்சிபாலுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட தகராறு காரணமாக கல்லூரியையே மூடுகின்ற அளவுக்கு பல இடங்களில் சிக்கல் வந்து விட்டது. அதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, அரசாங்கமே கல்லூரிகளில் மாணவர் தேர்தல் நடக்கின்றபோது இப்படித்தான் நடக்க வேண்டும் என்ற ஒரு விதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சில இடங்களிலே வேலை செய்கின்ற ஆசிரியர் பெருமக்கள் சங்கம் என்ற பெயரில் சங்கத்தை வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் நடத்துகின்ற நாடகங்களைப் பார்க்கின்றபோது, ஒரு அரசியல் கட்சி தேர்தல்களை நடத்துவது போன்ற ஒரு சூழ்நிலையை தமிழகத்திலே காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் களைவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கிராமப் புறங்களிலே இருக்கின்ற ஆசிரியர் பெருமக்கள் சோந்த ஊர்களிலே வேலை செய்கின்ற ஒரே காரணத்திற்காக, விவசாயத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுவிட்டு, காலை 10 மணிக்குக் கூட வந்து அட்டென்டன்ஸ் ரிஜிஸ்தரிலே கையெழுத்துப் போடுகின்ற துர்ப்பாக்கியமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

சில பள்ளிகளில் இன்ன ஆசிரியர்களிடத்திலே டியூஷன் வைத்துக் கொண்டால்தான் மேல் வகுப்புக்கு மாற்ற முடியும் என்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, அவர்களிடத்திலே டியூஷனுக்கு வராத மாணவர்களைப் பெயில் ஆக்குகின்ற சூழ்நிலை நடைமுறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில இடங்களில் ஆசிரியர் சிட்பண்டு நடத்துவது, பைனான்ஸ் நடத்துவது, ஏன் சில இடங்களில் வேறுவிதமான தொழில்களிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி ஈடுபடுகிறவர்களை அரசுத்துறை அதற்கென்றே ஒரு கண்காணிப்புக்குழு ஏற்படுத்தி

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. சின்னக்குழந்தை]

அவர்கள் மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. செ. நாராயணமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையில் அமைதி ஏற்பட்ட பிறகும் கூட, பக்கத் திலே இருக்கின்ற மின் விசிறி ஒன்று அரவம் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. அது அமைதிப்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

11.15 மணி

*திரு. சி. கணேசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் பேராசிரியர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கின்ற கல்வித்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“கல்வியில் பெருக்கம் வேண்டும்
கலைகளில் புதுமை வேண்டும்
சொல்லிலே உண்மை வேண்டும்
சோர்விலா உள்ளம் வேண்டும்
கல்வினுள் தேரை போல
உலகினை எட்டிக் காணும்
புல்லிய நிலையை ஞானத்
தீயினாற் புகைத்தல் வேண்டும்.”

என்ற அறிவுக் கதிரவன் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தேன் தமிழ்க் கவிதையில் தொட்டுத் தொடங்கி இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த அவையில் வழங்கிய எங்கள் தலைவர் தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை இன்று அறிவு உலகம் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறது; பொருளாதார நிபுணர்கள் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாடே நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எதிர்க்கவேண்டும் என்பதற்காக பூதக் கண்ணாடியைப் போட்டுக் கொண்டு குற்றம் குறைகளைத் தேடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கல்வித் துறைக்கு தலையாய முன்னுரிமை அளித்து 1,042 கோடியை அள்ளி வழங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் நமது முதலமைச்சரும் நிதி அமைச்சரும் மாண டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள். பகுத்தறிவுப் பகல்வன் தந்தைப் பெரியார் அவர்களும், அறிவு உலக மேதை அண்ணா அவர்களும் பிறந்த இந்த மாநிலம் கல்வித் துறையில் முன்னணியில் இருக்கவேண்டும் என்ற லட்சியத்தைக் கொண்டு இயங்குபவர் நமது கல்வி அமைச்சர் பேராசிரியர் அவர்கள் ஆவார்கள். இந்த லட்சியத்தை ஈடேற்றும் வகையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் கல்வித் துறைக்கு தலையாய

[திரு. சா. கணேசன்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

முன்னுரிமை வழங்கி திட்டங்களைத் தீட்டி வருகிறார்கள். இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே அறிவாளர்கள் நிரம்பி இருந்த மாநிலம் நமது தமிழகம். இடைக் காலத்தில் எப்படியோ பின் தங்கிவிட்டது. ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற அனைத்திந்திய தேர்வுகளில் ஆண்டுக்காண்டு நமது மாநிலத்திலே வெற்றி பெறுபவர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்துக்கொண்டே வந்துள்ளது. தாய்மொழிக் கல்வி சீர் பெற முடியாத நிலையில் நமது மக்களிடையே புதியக் கல்வித் திட்டம் என்ற பெயரால் இந்தியைப் புகுத்தும் நஞ்சு எண்ணத்தோடு நவோதியா பள்ளிகளை ஏற்படுத்தி அதற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாயை கொட்டி செலவழித்து திட்டம் வகுக்கப்பட்டது, முந்திய காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் ஆகும். இந்த நவோதியா பள்ளிகளுக்கு இடம் இல்லை என்று தேசிய முன்னணி ஆட்சி இன்றைக்கு அறிவித்து இருப்பது எங்கள் கொள்கைக்குக் கிடைத்த வெற்றி ஆகும்.

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் போது கல்வி, மாநில அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டதாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது அது பொதுப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதிலே மத்திய அரசின் முடிவே இறுதியானது. இது மாநில சுய ஆட்சி கொள்கைக்கு முரணானது. இதை மாற்றுவதற்கு நாம் முயற்சி செய்யவேண்டும். சரிந்து போன நிலையை சரி செய்வதற்கு மீண்டும் முன்பு இருந்த முனைப்போடு கல்விச் செல்வத்தை பெருக்க, அறிவுத் துறையில் ஒரு மாநிலம் முன்னணியில் அடிக்கோல இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் அடிகோலியிருக்கிறது என்பதை ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் பெருமிதத்துடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

“நீராருங் கடலுடுத்த” என்ற பாடல் பாடிய மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பெயரில் நெல்லையில் ஒரு பல்கலைக் கழகம்; நீலத்திரை கடல் ஓரத்திலே நித்தம் தவம் செய்யும் குமரி எல்லையில் வள்ளுவப் பெருந்தகைக்கு வான் உயர சிலை அமைப்பு; புரட்சிபாகுயில் பாரதிதாசனுக்கும், அரசியல் சட்டங்கள் கண்ட மாமேதை அம்பேத்கார் அவர்களுக்கும் கோலாகலமாக நூற்றாண்டு விழா கொண்டாட ஏற்பாடு; இடையிலே நிறுத்தப்பட்ட அகர முதலியும், தமிழ்நாடு வரலாறு மீண்டும் தொடரும் என்ற தித்திக்கும் செய்தி; பழந்தமிழ் இலக்கணம் ஆங்கில மொழி ஆக்கம் செய்யும் திட்டங்கள், கடல் தொண்ட பூம்புகாரை கண்டு அறிய அகழ்வாராய்ச்சி; கடல் கடந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழ் இன மக்கள் தாய்மொழியை மறவாமல் இருக்க எளிய தமிழ் பாட நூல்கள் வெளியிடுதல்; உலகப் புகழ் பெற்ற நூல்களைத் தமிழ் வெளியீடுகளை மலிவு விலையில் கிடைக்கச் செய்தல்—இது எல்லாம் தமிழகத்தை இப்போது ஆளுபவர்கள், தமிழ் ஆய்ந்த தமிழ் மகனார் கலைஞர் என்பதை உலகம் பறை சாற்றவில்லையா? வருகின்ற ஆண்டில் கூடுதலாக

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சா. கணேசன்]

1,200 இடைநிலை ஆசிரியர்கள் நியமனம்; ஆசிரியர்களுக்கு ரூபாய் 15 மருத்துவ உதவி; இப்படி இருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையை இதைவிட சிறந்த முறையில் வேறு எவரால் திட்டம் தீட்ட முடியும். இதை குறை சொல்பவர்கள் தமிழ் நெஞ்சம் கொண்டவர்களாக இருக்க முடியாது, மாறாக நெஞ்சினில் நஞ்சு கொண்டவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும். எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் காலத்தில் போராடியும் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கு பல்கலைக் கழக மானிய குழுவின் பரிந்துரையின்படி ஊதியம் வழங்க மறுக்கப்பட்டது. நமது கலைஞர் ஆட்சியில் தான் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் ஊதியமாக பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. கடந்த எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் காலத்தில் கல்வி ஒரு வியாபாரப் பொருளாக கையாளப்பட்டு வந்தது. சுயநிதிக் கல்லூரி என்ற பெயரால் பலர் கொள்ளை அடித்து வந்தனர். அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது இன்றைய தி.மு.கழக ஆட்சி.

என்னரும் தமிழ்நாட்டின் கண்
எல்லோரும் கல்வி சுற்றுப்
பன்னரும் கலை ஞானத்தால்
பராக்கிரமத்தால் அன்பால்
உன்னத இமயமலைபோல்
ஓங்கிடும் கீர்த்தியெய்தி
இன்புற்றார் என்று மற்றோர்
இயம்பக் கேட்டிடல் எந்நாளோ?
தா யெழில் தமிழை என்றன்
தமிழரின் கவிதை தன்னை
ஆயிரம் மொழியிற் காண
இப்புவி அவாவிற் றென்ற
தோயுறும் மதுவின் ஆறு
தொடர்ந்தென்றன் செவியில் வந்து
பாயுநாள் எந்த நாளோ
ஆரிதைப் பகர்வார் இங்கே?

என்றார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

11.20 மணி

அந்தப் புரட்சிக் கவிஞர் கண்ட கனவை நனவாக்க அந்த நன்னாளைக்காண இந்த பாவேந்தர் நூற்றாண்டில் கால்கோள் செய்திருக்கிறார்கள் முதல்வர் கலைஞர் அவர்களும் பேராசிரியர் அவர்களும் என்றால் அது மிகையாகாது. இது பாவேந்தர் நூற்றாண்டு மட்டுமல்ல. உலக எழுத்தறிவு ஆண்டும் ஆகும். இந்த ஆண்டிலே அறிவார்ந்த திட்டங்கள் பல தீட்டி கல்வி நீரோடை நாடெல்லாம் பாய நமது அரசு மிகப் பரந்த நோக்கத் துடன் செயலாற்றி வருகிறது என்பதை பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து வைக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சா. கணேசன்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

பல்கலைக்கழகங்கள் அனைத்துக்கும் ஒரே சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். இப்போது ஆங்கிலேயர் காலத்து சட்டப்படிதான் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் இயங்கி வருகிறது. அந்தச் சட்டத்தில் பல திருத்தங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். பல்கலைக் கழகங்களுக்கிடையே சம்பள விகிதங்களில் மாறுபாடு உள்ளது. ஆசிரியர் நியமனம் போன்றவற்றில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. இவற்றையெல்லாம் களைவதற்கு தனித்தனிச் சட்டங்கள் இல்லாமல் ஒரே சட்டமாக உருவாக்கப்படவேண்டும். பல்கலைக் கழகத்தை நிர்வாகம் செய்வது ஆட்சிமன்றக் குழுவாகும். இந்தக் குழுவில் ஏராளமான அரசு அதிகாரிகள் இடம்பெறும் விதத்தில் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சி, சட்டம் கொண்டு வந்தது. இதனால் சிண்டிகேட்டில் ஜனநாயகத் தன்மை குறைந்துபோய் விட்டது. குறிப்பாக, சிண்டிகேட் உறுப்பினர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை மட்டும் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுக்கு உண்டு. ஆனால் அவர்கள் தேர்தலில் நின்று சிண்டிகேட்டுக்குச் செல்ல வாய்ப்பு இல்லாத நிலையில் உள்ளனர். அவர்களும் தேர்தலில் நிற்க உரிமை வழங்கப்படவேண்டும்.

இலவசக் காலணி வழங்கும் திட்டத்தை, ஒன்றாவது வகுப்பு முதல் எட்டாவது வகுப்பு வரை செயல்பட எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் கொண்டு வந்த திட்டத்தை, கலைஞர் கைவிட்டுவிட்டதாக ஒரு கட்சியினுடைய தலைவி, அம்மையார் அவர்கள் கூறி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கலைஞர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிடவில்லை. மாறாக 3 கோடியே 16 லட்சம் ரூபாயை இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கி உள்ளார்கள். அதைப் போல சத்துணவுத் திட்டத்தையும் கைவிடவில்லை. சீருடை திட்டத்தைக் கைவிடவில்லை. இலவசப் பாடப் புத்தகத் திட்டத்தைக் கைவிடவில்லை. மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணக்கும் என்ற அண்ணனின் பொன்மொழிப்படி கலைஞர் அவர்கள் அந்தத் திட்டங்களையும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறார்கள்.

தமிழ்ப் புலவர்கள், பி.லிட் பட்டம் பெற்றவர்கள்; தமிழில் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்கள் பலர் வேலையில்லாமல் திண்டாடி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் மட்டுமே வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முடியும். அவர்களுக்கெல்லாம் புதிய வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்க ஒரு வழி இருக்கிறது. தமிழை ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டு நமது அரசு இயங்குகிறது. கடிதங்கள், அரசு ஆணைகள் எல்லாம் தமிழிலே எழுதப்படுகின்றன. சோப்புகளெல்லாம் தமிழிலே உருவாக்கப்படுகின்றன. அரசுத் துறையிலே பணியாற்றக் கூடிய அலுவலர்கள், அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் போதிய தமிழ்ப் புலமை இல்லாத காரணத்தால் எழுத்துப்பிழையோடும் இலக்கணப் பிழையோடும் எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் மொழிப் புலமை இருக்கும் என்று

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சா. கணேசன்]

எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே, ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒவ்வொரு அலுவலகத்திலும் ஒரு தமிழ்ப் புலவரையோ, தமிழ்ப் பட்டம் பெற்றவரையோ நியமித்தால் அவர்களுடைய உதவியால் நல்ல தமிழ் அரசு அலுவலகங்களில் நடமாட முடியும். இப்படிச் செய்வதால் தமிழ் படித்தவர்களுக்கும் புதிய வேலை வாய்ப்புள்ள உருவாகும். அரசுத் துறையில் தமிழும் தவழ்ந்து விளையாடும். தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் மூலம் இதற்கான அலுவலர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்கலாம்.

11-25 மணி

ஏற்கெனவே, முந்தைய ஆட்சியில் வேலையில்லாத தமிழ்ப் புலவர்களை கோயில் தேவஸ்தானங்களில் வேலைக்கு அமர்த்தப் போவதாக அன்றைய முதல்வர் அறிவித்தார். எத்தனையோ அறிவிப்புகளோடு இதுவும் வெறும் அறிவிப்பாக நின்று விட்டது. தேவநேயப் பாவாணர் பெயரால் அமைந்துள்ள சென்னை மாவட்ட நூலகக் கட்டிடத்தில் பொது நிகழ்ச்சிகள், இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதற்கென மிகக் குறைந்த வாடகையில் முன்பு நமது கலைஞர் அவர்கள் இருந்த காலத்தில் 4 அரங்கங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. அதாவது 500 பேர் அமரக்கூடிய அவ்வை சண்முகம் பெயரால் அமைந்த அரங்கம், அதற்கு 120 ரூபாய் மட்டுமே வாடகை இருந்தது. அந்த அரங்கம் இப்போது இல்லை. முந்தைய ஆட்சியில் அந்த அரங்கு மத்திய அரசு கிடங்குக்கு வாடகைக்கு விடப்பட்டது. அதற்கு அடுத்ததாக, 200 பேர்கள் அமரக்கூடிய சொற்பொழிவு அறையும், சுருத்தரங்க அறையும் இருந்தது. அதில் ஒரு அறை இப்போது இல்லை. ஒரு அலுவலகத்திற்கு விடப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு சொற்பொழிவுக் கூடம், ஒரு சுருத்தரங்க அறைதான் அங்கே இப்போது இருக்கிறது. சொற்பொழிவு அறைக்கு 60 ரூபாயாக இருந்த வாடகை இப்போது 300 ரூபாயாக உயர்ந்து விட்டது. சுருத்தரங்க அறைக்கு பத்து ரூபாயாக இருந்த வாடகை 60 ரூபாய் என்று உயர்த்தி விட்டார்கள். அதனால் பல இலக்கிய அமைப்புகள் நிகழ்ச்சிகளை நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. எந்த நிகழ்ச்சிகள் அங்கே நடந்தாலும் காவல் துறையின் அனுமதி வாங்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. முன்பு நெருக்கடி நிலை இருந்த நேரத்தில் எந்தக் கூட்டம் போட்டாலும் போலீஸ் முன் அனுமதி வாங்கவேண்டுமென்று இருந்தது. நெருக்கடி நிலை நீக்கப்பட்டு பல்லாண்டு ஆகியும், இந்தக் கெடுபிடி நீங்கவில்லை. அதனால் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஆண்டுதோறும் பொது நூலகத் துறைக்குப் புத்தகங்கள் வாங்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த பொது நூலகத் துறையே முன்பு நமது கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பதிப்பகங்கள் மட்டுமல்லாமல், தனிப்பட்ட எழுத்தாளர்களும் நூலகங்களை மட்டுமே நம்பி தங்கள் புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடு

[திரு. சா. கணேசன்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் இப்போது 1500 நூலகங்கள் உள்ளன. எனவே ஒவ்வொரு புத்தகத்தையும் 1500 படிக்க வாய்ப்பு உண்டாகும். ஆனால் நிதிப்பற்றாக்குறை காரணமாக 300 படிக்க மட்டுமே வாங்கப்படுகின்றன. இதனால் எல்லாப் புத்தகங்களையும் எல்லா நூலகங்களும் வாங்க முடியாமல் போகிறது. அவைகளில் தரம் இல்லாதவைகளைத் தள்ளிவிடலாம். தரமுள்ள புத்தகங்களை மட்டுமே வாங்கவேண்டுமென்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். ஆனால் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக வாங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே பொது நூலகங்களில் நிதி நிலைமையை உயர்த்தி, நகராட்சிகள் மூலம் கிடைக்கிற நூலக வரியைக் கூட உயர்த்திக் கொள்ளலாம். முன்பு ரூபாய்க்கு மூன்று பைசா வாக இருந்த வரி 1972 விருந்து 5 பைசாவாக உயர்த்தப் பட்டது. அதை இப்போது பத்து பைசாவாக உயர்த்த முயற்சிக்கலாம். பொது நூலகத்திற்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தில் பெரும் பகுதி கட்டிடம் கட்டுவதற்கும் நிர்வாகச் செலவிற்குமே போய் விடுகிறது. எஞ்சியுள்ள கொஞ்சத் தொகையை வைத்துத்தான் புத்தகங்கள் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, படிப்போர் எண்ணிக்கை பெருகி வருவதாலும், புத்தகங்களின் விற்பனை பெருக வேண்டியும், எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டும் நூலகங்களுக்கு கூடுதலான புத்தகங்களை வாங்க, அரசு கூடுதல் மானியம் வழங்குவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியார் கல்வி நிலையங்கள் நன்கொடை என்ற பெயரில் லட்சக்கணக்கான பணத்தைப் பெற்று, கல்வியை வணிகமாக்குவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அதன் மூலம் ஏழை எளிய மக்கள் கல்வி பெற வாய்ப்பு ஏற்படும். (மணியடிக்கப் பெற்றது)

இன்னும் ஒரே ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். மேலும் இன்றைக்கு குறிப்பாக நகரங்களில் மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகளும் சி.பி.எஸ்.சி. பள்ளிகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நாம் எல்லாம் அறிவோம். அந்தப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் தரமான மாணவர்களாகவும், தேர்வுகளிலே நூற்றுக்கு நூறு பேர் வெற்றி பெறுகிறார்கள் என்றும் சொன்னால், அதற்கு மூலகாரணமாக இருப்பவர்கள் ஆசிரியர் பெருமக்களும், அந்தப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற நிர்வாகிகளும் தான் காரணம். அப்படியிருக்கிறபோது, அந்தப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் அளவுக்குச் சம்பளம் பெறுகிறார்களா என்றால் இல்லை. எனவே அரசாங்கம், அரசாங்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கும் ஊதியத்தைப் போலவே தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 2]

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலே காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக நான் சில கருத்துக்களை என் வைக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டிலே ஏறத்தாழ நான்கில் ஒரு பங்கு பணம் கல்வி மானியத்திற்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவிற்கு பணம் ஒதுக்கிய உடனே கல்வியின் தரம் உயர்ந்துவிடுகிறதா, அல்லது நிர்வாகம் சரியாக நடைபெற்றுவிடுகிறதா என்பதைப் பற்றிச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சொன்னதைச் செய்கிற இந்த ஆட்சி வந்தவுடனே செகண்டரி கிரேட் டீச்சர்ஸ் எடுத் தார்கள். இதிலே ஏற்பட்ட, இதுவரை இல்லாத, ஒருசில தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்ட நான் விரும்புகிறேன். முன் பெல்லாம் சி.இ.ஓ.-தான் செகண்டரி கிரேட் டீச்சர்ஸை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த முறை அந்த சி.இ.ஓ. எடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லி வேறு ஒரு சி.இ.ஓ.-வை வைத்து தான் பென்சிலாஸ்மார்க் போடவேண்டுமென்று சொல்லி டைரக்ட் ரேட்டிலே இருந்து லிஸ்ட் கொடுத்து....

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றி 9, 10 வழக்குகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் 'சப்ஜூடிஸ்' என்ற முறையில், இதைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டால் நான் மறுக்க முடியும் என்றாலும்கூட, அவர்கள் பேசுவதும் நான் பதில் சொல்வதும், நீதி மன்றத்தில் வழக்கு இருக்கின்ற காரணத்தால் இங்கு இடம் பெறக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருப்பது யாருக்கெல்லாம் வேலை கிடைக்கவில்லையோ....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. சுந்தரதாஸ் அவர்கள் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். நீங்கள் நீதிமன்றங்களில் புனியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு வழக்கறிஞர் எவ்வே உங்களுக்கு அதிகமாக நான் சொல்லத்தேவையில்லை. நீதிமன்றத்தில் நியூவையில் உள்ள ஒரு விஷயம் பற்றிப் பேரவையில் பேசக்கூடாது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். It will be sub judice or res judicata.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மெரிட்டுக்குள் போகவில்லை. The matter pending in the High Court has no relation to this. Those who are not selected have gone to Court. அதிலே அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லலாம். மெரிட்டிலே அல்லது டெக்னிக்கல் பாயிண்ட்டிலே நான் போகவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்கு போடப்பட்டிருக்கின்றது என்ற அளவுக்குத் தான் நாம் தெரிந்துகொள்ள முடியுமே தவிர,

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சா. கணேசன்]

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் மாம்பலம் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகில் சுரங்கப்பாதை தோண்டப்பட்டு அது இன்னமும் முடிவடையாமல் இருக்கிறது. வேலைகள் நின்று போய்விட்டன. காரணம் என்னவென்றால் நிலங்களைக் கையகப் படுத்துவது என்பதில் சட்டச் சிக்கல் ஏற்பட்டு, அது வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்று கடைசியாக இப்போது அவாண்டு அளிக்கின்ற நிலையில் இருக்கிறது. எனவே அந்தப் பணியைத் துரிதப் படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்திலே இன்னும் பல இடங்களில் தனியார் தெருக்கள் இருக்கின்றன. மின் விளக்குகளே காணாத தெருக்கள் குடிநீர் குழாய்களே இல்லாத தெருக்கள், பாதாள சாக்கடை வசதியில்லாத தெருக்கள் எல்லாம் இன்னமும் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியிலே அப்படிப்பட்ட தெருக்கள் இருக்கின்றன. கடந்த காலத்தில் கலைஞர் அவர்கள் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராக இருந்தபோது கிராஷ் புரோகிராம் ஒன்றைப் போட்டு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் காரியங்களை எப்படிச் செய்தார்களோ, அதைப்போல இந்த ஆண்டில் (குறுக்கீடு) நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தனியாக நிதியினை ஒதுக்கி இப்படிப்பட்ட தெருக்களை எல்லாம் ஏற்று அந்தப் பணிகளை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11.30 மணி.

அதுமட்டுமல்ல. என்னுடைய தொகுதியிலே வடபழனி ஆண்டவர் கோயில் இருக்கிறது. அதற்கு அதிகமான நிதி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிதியிலிருந்து அந்தக் கோயிலுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் திருமணக்கூடங்கள் கட்டவேண்டுமென்று எழுதிக் கேட்டு அதற்குப் பின்னால் திட்டம் தீட்டப்பட்டு நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டு விழாவிலே அடிக்கல் போடப்பட்டு விட்டது. அந்தப் பணிகள் துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல. பெண்கள் பாலிடெக்னிக் எங்களுடைய தொகுதியிலே அந்த அறநிலையத் துறையின் மூலமாக அமைக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் அசோக் நகரிலே அரசு மேல்நிலைப் பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியில் மரத்தடியில் சில வகுப்புகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் காரணம் சமூக விரோதிகளின் செயல்களால் அந்த வகுப்பறைகளின் கூரைகள் எல்லாம் கிழித்தெறியப்பட்டதுதான். உடனடியாக அந்த வகுப்பறைகளை எல்லாம் சீர்படுத்தி அந்தப் பணிகளை எல்லாம் முறையாக நடத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 2]

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

வழக்கிலே என்னென்ன பிரச்சினைகளை எழுப்புகிறார்கள், என்ன பதில் சொல்லப்போகிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாது. ஆகவே இங்கே நாம் பேசும் கருத்து அதையொட்டிய கருத்தாக இருந்தால் அது எந்த வகையிலாவது அந்த வழக்கை பாதிக்கக் கூடும். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிற கருத்து நான் பதில் சொல்லக்கூடிய கருத்தாக இப்போது அமைந்திருக்கவில்லை.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: பேர்வைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளை நான் ஏற்று அதை இத்தோடு நிறுத்தி விடுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்களுடைய மாவட்டத்தில் அதிகமான பேர் படிக்கிறார்கள். அதாவது கன்னியாகுமரி மாவட்டம் என்று சொன்னால் அங்கே அதிகமான பேர் படித்திருக்கிறார்கள். முன்பு 1972-லே கலைஞருடைய ஆட்சிக் காலத்திலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு ஹெட்மாஸ்டர் ப்ரமோஷன் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அவருக்கு ப்ரமோஷன் கொடுத்து வெளி மாவட்டங்களுக்கு, அதாவது, தென் ஆற்காடு அல்லது செங்கற்பட்டுக்கு மாற்றி, அவர்கள் திரும்ப எங்களுடைய மாவட்டத்திற்கு வரவேண்டும் என்றால் என்ன நடைமுறை கையாளப்பட்டது என்பதைச் சொல்கிறேன். டிரக்டரேட்டிலே இருந்து லிஸ்ட் போடுவார்கள். இவர் 6-வது இடத்திலே இருக்கிறார் என்றால் 5 பேர்களை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு மாற்றிய தற்குப் பிறகு தான் ஆறாவதாக இருக்கிறவர் உள் ளே வரமுடியும். இது அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும். முன்னால் இருந்த கலைஞர் ஆட்சிக்காலத்தில்தான் இந்தப் பிரச்சினை வந்து அதற்கான ஆர்டர் போடப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு வந்த அரசு இதைக் கடைப்பிடித்து வந்தது. இப்போது இந்த அரசு வந்தவுடனே என்னுடைய பகுதியிலே இருக்கின்ற இரண்டு பேருக்கு ப்ரமோஷன் கொடுத்து அங்கேயே போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பத்தாண்டுக் காலம், செங்கற்பட்டிலே, தென் ஆற்காட்டிலே பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள் அங்கேயே வேலை செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள்.

What is the guarantee for them to go back to Kanyakumari district before retirement?

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, 10.15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு முறை வைக்கப்பட்டிருந்தால் அதே முறைதான் இப்போதும் பின்பற்றப்படவேண்டும் என்பது கட்டாயம் இல்லை. மற்றொன்று தங்களுடைய மனைவியோ அல்லது தங்களைச் சேர்ந்தவர்களோ அந்தப் பகுதியில் பணியாற்றுகிற காரணத்தாலோ நாங்கள் எங்கள் மாவட்டத்திற்குச் சென்றால்தான் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியும் என்றோ அல்லது வேறு சில தனிப்பட்ட காரணங்களாலோ விண்ணப்பித்திருப்பார்களேயானால் அதுவும் சில நேரங்களில் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. எல்லாவற்றையும்விட, இந்த விதிமுறைகளைப் பற்றி

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

11.35 மணி

ஆசிரியர் சங்கம் தெரிவித்ததற்குப் பின்னர், அந்த விதிமுறைகளையே பின்பற்றுங்கள் என்று திரும்பவும் இலாகாவிற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கணவனும் மனைவியும் வேலை செய்வது வழக்கமான வாடிக்கை. அது பிரச்சினையல்ல. என்னுடைய மனைவிகூட வேலைசெய்கின்றார். காலேஜ் லெக்சரராக வேலை செய்கிறார். ஆனால் அது மெட்ராஸ் சிட்டி. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கும் அது அப்ளிக்கபில் இல்லை என்று பல இலாக்காக்களில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு பேர், மூன்று பேர் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு ஒரு தலைமை ஆசிரியர் பொறுப்புக்கு மாறுதல் கேட்கிறபோது, மற்றவற்றைவிட மனைவி அங்கே வேலைசெய்கிறார் என்ற முறையிலே சிலருக்கு உரிமை வந்து விடுகிறது. சில பேருக்கு உடல்நிலைமை குறைவு காரணமாக முன் உரிமை வருகிறது. அவரவர்கள் பணி புரிகின்ற இடத்தை விட்டு மாற்றவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறபோது, அவர்களுடைய மாவட்டத்திற்கே மாற்றிவிடுவது என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இது அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் கன்வீனியன்ஸ் என்ற முறையிலே ஏற்படுவது. இது வேண்டுமென்று யாருக்கும் இடை யூறாகச் செய்யப்படுவதல்ல.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பிரச்சினை பேரால் இப்போது 4,5 டிச்சர்ஸ், ஹெட்மாஸ்ட்டர்ஸ் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் ஜூனியர்மோஸ்ட் ஆக இருக்கிறார்கள். ஆனால் 10 ஆண்டுகள் காலம் வேலை செய்த ஹெட்மாஸ்ட்டர்கள் தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன வழி இருக்கிறது? இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். என்னிடத்திலே நேரிலேகூட அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஃனிமேல் நடக்காது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நடந்ததற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக டிச்சர்ஸ் ஸ்டுடன்ஸ் ரேதியோ, எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சுப்ரீம்கோர்ட்டிலே கேஸ் பெண்டிங் இருக்கிறது, என்னவென்று சொன்னால், மைனாரிட்டி ஸ்கூல்ஸ் நடத்துகின்றார்கள். அதிகமாக நடத்துவது எங்களுடைய

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு மா: சுந்தரதாஸ்]

மாவட்டத்திலேதான். கேரள மாநிலத்திலே பொறுத்தவரையில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் தொடங்கி, ஜூன் மாதம், ஜூலை மாதம் ஆகும்போது டி.இ.ஓ. வருகின்றார்கள். பிசிக்கல் வெரிபிகேஷன் ஆப்தி ஸ்டுடன்ஸ் நடத்துகிறார்கள். உத்தனை மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று நேரடியாகப் பார்த்து அங்கே ஆணைப் போட்டுவிட்டுப் போகிறார்கள். இங்கே தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், நான் படித்த பள்ளிக் கூடத்திலேகூட, 62-63-ல் ஹைஸ்கூல்கள், பள்ளிக்கூடங்கள்கூட இந்த பிரச்சினையில், சுப்ரீம்கோர்ட்டுக்கு போனதற்குப் பின்னால் கூட, உயர்நீதிமன்றம் உச்சநீதிமன்றம் சொன்னதற்குப் பிறகும் கூட அரசு பணம் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. 8, 10 வருடங்களாக வேலைசெய்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே உள்ள பிரச்சினையிலேகூட வழக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லி நான் அதிகமாக விளக்கம் சொல்லாமல் கூட இருக்கலாம். ஆனாலும் வழக்கிலே இருக்கின்ற பிரச்சினையில் இரண்டு பக்கத்திலேயும் இருப்பதை சொன்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விளங்கிக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். சிறுபான்மையோராக இருக்கின்றவர்கள் அரசியல் சட்டப்படிக்கான உரிமைமைய அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்களாகவே தமது கல்வி நிலையங்களில் மேல் வகுப்புகளை பல இடங்களிலே தொடங்கிவிடுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் அனுமதி கேட்டு அதற்கான நிதி ஒதுக்க அரசாங்கம் இசைந்து ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அவர்கள் அதைத் தொடங்கி இருப்பார்களே யானால் அந்த நிதியை நாம் தரமுடியும். அவர்களாகவே வகுப்பைத் தொடங்கிவிட்டு, 2 ஆண்டு 3 ஆண்டுகள் நடத்தி நிதி தராத காரணத்தினால் நிதி மன்றத்திற்குப் போய் உயர்நீதி மன்றத்திலே நிதி வழங்கும்படியான ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு அதன்படி தொடர்ந்து வழங்கவேண்டிய நிலைமை அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதன் காரணத்தினால், இதே முறையை எல்லோரும் கையாள் நேரிடில் அவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி அரசாங்கத்தினுடைய பணத்தை, வரி பணத்தை நாம் தரவேண்டும் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறோம். அந்த நிலையை மாற்றி உச்சநீதி மன்றத்திலே மறுவிண்ணப்பம் செய்து தீர்ப்புக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பக்கத்து மாநிலமான கேரளாவில் மைனாரிட்டி என்று சொன்னால் 'டீ.இ.எஸ்.யு.பன்ட்.மெண்ட்டல் ரைட் ஆப்தெம்' அது அவர்களுடைய ஜீவாதார உரிமை. மைனாரிட்டி ரைட். அதை நாம் எடுக்கமுடியாது. கேரளாவிலே என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், உண்மையிலே போக்ஸ் என்ற முறையிலே இருந்தால் கொடுக்கக்கூடாது. அதுவும் பிசிக்கல் வெரிபிகேஷன் அடிப்படையில். . . .

[1990 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறுபான்மையோர் உரிமை என்பதற்காக அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் நடத்தலாம், கல்லூரி நடத்தலாம். அவர்கள் உரிமை பெறலாம். விதி முறைகளின்படி நடத்தலாம். ஆனால் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாத நிதிச் செலவை கட்டாயமாக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றால், புதிய வரிச்சுமையை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்றுதான் பொருள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் “Point of Clarification” கேட்கிறார்.

திரு. என். கணபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மைனாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்று சொல்கிறார்கள். மைனாரிட்டி ஆக இருக்கின்றவர்களுக்குள்ள பன்மெண்ட்டல் ரைட்ஸ் என்ன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். மைனாரிட்டியினர் இஷ்டம்போல் எந்த பள்ளிக் கூடம் வேண்டுமானாலும், கல்லூரியை வேண்டுமானாலும் ஆரம்பித்துவிட்டு அரசாங்கம் சம்பளத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று, பணத்தை கொடுக்கவேண்டுமென்று, கிராண்ட் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு அரசியல் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறதா என்பதை விளக்கமாகச் சொல்லட்டும்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் மாணவர்கள் இருந்தால், அதனுடைய ரேகியோ பிக்ஸ் செய்ய வேண்டும். ஒரு 30 மாணவர்கள் 50 மாணவர்கள் அளவுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று சொன்னால், அங்கே வெறிபிகேஷன் வைத்து கொடுக்கவேண்டும். ஏதோ மைனாரிட்டியினர் தொடங்கிய தற்காகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அந்த பகுதிகளிலே 8, 10 வருடங்களாக ஆசிரியர்கள் வேலை செய்கின்றார்கள். மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். மாணவர்கள் படிக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். செங்கற்பட்டு மாவட்டம் போன்ற இடங்களில் இப்படி இருப்பதாகச் சொல்கின்றார்கள். சுமமாவே தொடங்குகிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்தை ஏமாற்ற நினைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத் தவரையில் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். அங்கே இருக்கின்ற கன்னிகாஸ்திரிகள் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் ஃபிராட் செய்யவில்லை. அந்த இடங்களிலே சொல்கிறேன். உண்மையாகவே நடத்துகின்றவர்களுக்காகக் கேட்கிறேன். உண்மையாகவே ரெககனிசன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரெககனிசன் சீ. ஈ. ஓ. அவர்களிடம் பிரைமரி ஸ்கூல்ஸ்க்கு வாங்குகிறார்கள். ஹைஸ்கூல், ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூல் என்றால் நம் டைரக்டரிடம் வாங்குகிறார்கள். வாங்கியதற்குப் பின்னர்...

1990 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ரிகக்னிசன் வழங்குகிற பேரது அரசாங்கம் நிதியுதவி செய்யத்தேவையில்லை, என்ற முறையில் மற்றவற்றிற்கு மாணவர் தேர்வு எழுதுவது போன்றவற்றிற்கு, ரிகக்னிசன் வழங்கப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு நிதியுதவி இல்லாமல், பள்ளிக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்தும் பின்னர் நிதிக்காக வழக்குக்குப் போயிருக்கிறார்கள்.

11.40 மணி

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவ்வாறு ரிகக்னிசன் தரப்படுகிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் 1961-62 ஆம் ஆண்டில் அதற்கு முன்பு தொடங்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களில் ஆயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்கள் பண்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு சாலரி கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அத்தகைய உண்மையான பள்ளிக்கூடங்களுக்கு, 1960, 1961, 1962 க்கு முன்னால் தொடங்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அரசு அனுமதி பெற்று தொடங்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களுக்கு, ஆசிரியர்களுக்குரிய சாலரியை உடனே அரசு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இன்கம்சர்டிபிகேட் வேண்டுமென்றால் அதற்கு மிகவும் தேவையாக இருப்பது ரேசன் கார்டு. இன்றைக்கு அங்கே என்ன நிலைமை என்றால், பேமிலி ரேசன் கார்டு என்பது பாஸ்போர்ட் மாதிரி மதிப்புள்ளதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ரேசன் கார்ட் இல்லாதவர்கள், தங்களுக்கு அது வேண்டுமென்று கேட்டால் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இதனால் எந்த ஒரு ரெவின்யூ அதிகாரியும், இன்கம் சர்டிபிகேட், நேட்டிவிடி சர்டிபிகேட் போன்றவற்றைக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. ரேசன் கார்டு வழங்கப்படாததால் அங்குள்ள மக்கள் ரொம்ப கஷ்டப்படுகிறார்கள். தயவுசெய்து குடும்ப ரேசன் கார்டுகளை வழங்குவது இந்த இலாகாவின் பொறுப்பு அல்ல என்றாலும் மாணவர்கள் இன்றைய தினம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலையில், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு குடும்ப அட்டை வழங்கப்படாததால், அந்தக் குடும்பங்களிலுள்ள மாணவர்களுடைய கல்வி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. படிப்பு பாதிக்கப்பட்டிருப்பதுடன் அரசு சலுகைகளும் அவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. இந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒவ்வொரு மாணவனும் இருக்கின்ற எந்த ஒரு குடும்பத்துக்கும் ரேசன் கார்டு வழங்கப்படவேண்டும். இன்றைக்கு வெளிநாட்டின் பாஸ்போர்டுக்கு உள்ள மதிப்பு ரேசன் கார்டுக்கு இருக்கிறது, மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை கட்டாயம் வழங்க ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

[1:90 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ரேசன் கார்டு வழங்குவது என் துறை சம்பந்தப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கல்வி மானியத்திலே ரேசன் அட்டைகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே யார் யாருக்கு ரேசன் அட்டை இல்லையோ அவர்களுக்கு எல்லாம் மூறைப்படி, விசாரணை செய்து, ஆய்வு செய்து அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்பதை அரசு ஆணை மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் உரிய அதிகாரிகளைச் சந்தித்து விளக்கம் கேட்டால் விளக்கம் தருவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி புழுங்கல் அரிசியைப் பற்றிப் பேசக்கூடியவர் அந்த உறுப்பினர்தான். ஆகவேதான் ‘‘Ration Card’’ பற்றிப் பேசுகிறார்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கேரளா பார்ட்டியில் இருப்பவன். ஆதலால் அங்குள்ள அரிசி கஷ்டம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.. (குறுக்கீடு)

THE HON. DEPUTY SPEAKER ; You are always in the border. (சிரிப்பு)

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ரேசன் கார்டுகள் வழங்குவதைப் பொறுத்த வரையில் இந்த மானியத்தோடு சம்பந்தமில்லையென்று சொன்னாலும், ரேசன் கார்டு இல்லையென்று சொன்னால் இன்கம் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க மாட்டார்கள். அதைத்தான் இங்கே சொல்ல வந்தேன்.

அடுத்து, பள்ளிக் கட்டிடங்களைப் பொறுத்த வரையில்—என்னுடைய கையிலே இருக்கிறது—எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள ஹைஸ்கூல், செகன்டரி ஸ்கூல் போன்றவைகளின் நிலைமை அந்த அளவுக்கு மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே களியிக்கா வினையில் இருக்கிற ஹைஸ்கூல் முந்திய சர்க்காரில் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது..... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏன் என்னிடம் காட்டாமல் பேசுகிறீர்கள்?

(குறிப்பை உறுப்பினர் துணைத் தலைவரிடம் அளித்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசுங்கள்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, களியிக்காவினையில் மற்றும் பேப்பலா

1990 ஏப்ரல் 2] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

விளையில் இருக்கிற பள்ளிக்கூடங்களில் சரியாக கட்டிட வசதி கிடையாது. மற்ற மாவட்டங்களைப் பொறுத்தமட்டிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூடங்களை மெயின்டெயின் பண்ணுகிறது ஆனால் எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மட்டும் 1956 ஆம் ஆண்டு வரை எல்லா ஹைஸ்கூல்களும் அரசாங்கத்தால் மெயின்டெயின் பண்ணப்பட்டன. நம்முடைய ஸ்டேட்டை பொறுத்த வரையில் கன்னியாகுமரி மட்டும் இந்த விஷயத்தில் தனி. காரணம் மற்ற மாவட்டங்களில் மிடில் ஸ்கூல், பிரைமரி ஸ்கூல் எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனிடன்களின் பராமரிப்பில் இருக்கின்றன. ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற எல்லா ஹைஸ்கூல்களும் அரசுப் பள்ளிகள்தான். ஆகவே அரசே தான் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். போதுமான பணம் வழங்க வேண்டும். ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு இந்தப் பணம் வந்து சேர்வதில்லை. சென்னையிலிருந்து, செங்கல்பட்டு, அப்புறம் திருநெல்வேலியுடன் அது தீர்ந்துவிடுகிறது. ஆகவே, பில்பிங்கைப் பொறுத்தவரையில் அதிகம் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். மற்ற மாவட்டங்களில் இருப்பது போல மிடில் ஸ்கூல் வரை உள்ள பில்பிங்குகளைக் கட்டுவதைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கான பொறுப்புகளை பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடமும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் கொடுத்தால், பஞ்சாயத்து நிலைமைக்கு ஏற்ப கமிஷனரே ஆங்காங்கு ஒலை கட்டியாவது ஓரளவு நிலைமைகளை சமாளிக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை, கட்டிடங்கள் ஒழுங்குநிலைமை இருப்பதால் மழைக்காலங்களில் அந்தப் பக்கம் போக முடியவில்லை. எங்களைப் பார்த்து அங்குள்ள மக்கள் கேவலமாக பேசுகிற நிலைமை இருக்கிறது.

11.45 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய உணர்வுபூர்வமான இந்தக் கருத்தை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். அவர்கள் சொல்வதற்கு முன்னரே எனக்கும் தெரியும். இந்த மாதிரிப் பிரச்சினை தமிழ்நாடு முழுவதும், எல்லா ஒன்றியங்களிலும் பரவலாக இருக்கிறது. ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினரைத் தலைவராகக் கொண்டு ஒவ்வொரு வட்டத்திலும், அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் இருக்கிற அந்த வட்டத்தில் ஒரு குழு அமைப்புதன் மூலமாக உடனடித் தேவையை நிறைவு செய்ய முடியுமா என்று ஆலோசனையில் நான் இருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய ஆர்வத்தை அது குறித்தும் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கட்டிடங்கள் இடிந்து விட்டது என்றால் நாங்களே சென்று எல்லா உதவிகளையும் செய்கிறோம். பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திலே எத்தனையோ பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன.

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

கின்றன. எல்லா இடங்களிலும் ரிப்பேர் செய்ய முடியாது. ஒன்றிரண்டு என்றால் சுவனித்துக் கொள்ளலாம். எனவே மிக மோசமான நிலையில் பள்ளிக்கட்டிடங்கள் உள்ள கனியக்காவினை தோட்டாவரம், பேப்பிலாவினை போன்ற இடங்களில் பள்ளிக் கூடமே நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் சுவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து குவாலிட்டி ஆஃப் எஜுகேஷன் வேண்டும். நம்மைப் பொறுத்தவரையில் ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ். அதிகாரிகள் நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். நான் டெல்லியிலே ஒரு அதிகாரியிடம் கேட்டதற்கு இந்த ஆண்டு பீகார் மாநிலத்திலிருந்து 7000 பேர் ஐ. பி. எஸ். தேர்வுக்கு அப்பியர் ஆகப்போகிறார்கள் என்று சொன்னார். ஆனால் தமிழகத்திலிருந்து 700 பேர்தான் அப்பியர் ஆகிறார்கள். 700 பேர் எழுதினால் எத்தனைப் பேருக்குக் கிடைக்கும்? ஆகவே குறைந்தபட்சம் 10,000 பேராவது ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ். தேர்வுகளை எழுதுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் 50, 100 பேர்களுக்காவது கிடைக்கும். அதற்காக ஒரு நிதி ஒதுக்கினால்கூடப் பரவாயில்லை. ஏனென்றால் இந்தி படித்தவர்கள் ஆளுவது நமக்குப் பிடிக்கவில்லை. எங்களுடைய மாவட்டத்திலே ஒரு எஸ். பி. வருகிறார் என்றால், இந்தி படித்தவரா என்று எங்கள் மாவட்டத்திலே உள்ளவர்கள் கேட்பார்கள். கலெக்டர் என்று சொன்னால், இந்தி தெரிந்தவர், தமிழ் தெரியாது. நாம் அவர்களைக் குறை சொல்லிப் பயனில்லை நம்முடைய குவாலிட்டியை இம்ப்ரூவ் பண்ணவேண்டும். அதற்காக ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ். இல்ஸ்டிடியீட்டுகளை மாவட்டந்தோறும் இல்லையென்றாலும் கூட, இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு ஒரு டென்ட்டரைத் துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எல்ப்ரி வசதிகள் கூட்டப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு இன்டிசிப்ளின் கல்லூரிகளில், பள்ளிகளில் இருக்கிறது. பிரவுன் சுகா போன்ற போதைப் பொருள்கள் நமது மாநிலத்திலே, மாணவிகள் விடுதிகளிலேகூட நடமாடுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நாம் சாராயக் கடைகளைத் திறக்கப் போகிறோம். ஆதலால் தாவு செய்து இந்தக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, நல்ல திட்டத்தை தீட்டி, ஒரு அதிகாரியைப் போட்டு, மாணவ-மணிகளை டோதைப் பொருள்கள் அருந்தாத அளவுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி சொல்லி, அமைகிறேன்.

* திரு. சோ. பால்ராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, எல்வி மானியக் கோரிக்கையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நன்றிக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுரைக்குத் தெற்கேயுள்ள தென் மாவட்ட மக்களின் நீண்ட நூள் கோரிக்கை, ஒரு பல்கலைக் கழகம் அங்கே அமைக்கப்பட வேண்டு

1990 ஏப்ரல் 2] [திரு. சோ. பால்ராஜ்]

மென்பதாகும். அவர்களின் கோரிக்கையை ஏற்று, திருநெல் வேலியில் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பெயரில் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்போவதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த ஆண்டில் தமிழகத்தில் கால்நடை மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம் தொடங்கியதுபோல இந்த ஆண்டு மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகம் தொடங்கி ருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் தொடங்குகிற ஆற்றல் மிகுந்த முதலமைச்சர், இனமானத் தலைவர், பாட்டாளிகளின் பகலவன் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, கல்வித் துறையின் கலங்கரை விளக்கமாக இருக்கிற கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு பேராகிய அவர்களுக்கு பாராட்டையும், நன்றியையும் தெரிவித்து, உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

நடப்பு ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கல்விக்காக சுமார் 1042 கோடியை, அதாவது மொத்த ஒதுக்கீட்டில் 23 சதவிகிதத்தை ஒதுக்கியிருப்பது கல்வி வளர்ச்சியின்பால் இந்த அரசு கொண்டுள்ள ஆர்வத்தைக் காட்டுகிறது. நல்லாகியார் விருது பெற்றவர்களுக்கு இதுவரை வழங்கி வந்த பரிசுத் தொகை 500 ரூபாய் என்பதை ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தியதற்காகவும் நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள், அரசு நிதி உதவி பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஒய்வுபெற்ற ஆசிரியர்கள் உள்பட 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் 15 ரூபாய் மருத்துவப்படி வழங்கி இருப்பதற்காக ஆசிரியர் சமுதாயம் இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. மாதம் 800 ரூபாய் தொகுப்பு ஊதியத்தில் 1200 இடைநிலை ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ய இருப்பது, வேலையில்லாத படித்துப் பட்டபெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பாக அமையவிருக்கிறது என்பதால் அதையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆசிரியர்கள் பணி நிலைகளில் “சிறப்பு நிலை” அனுமதித்ததற்காக ஆசிரியர் பெருமக்கள் சார்பாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 8 வது வகுப்பு வரை கல்வி பயிலுகின்ற மாணவ மாணவியர்கள் பேருந்துகளில் இலவசமாக சென்றுவர பாஸ் வசதி, அதுமட்டுமல்லாமல் கல்லூரி வரையில் பயிலுகிற மாணவர்களுக்கும் பேருந்துகளில் 50 சதவீத சலுகைக் கட்டணம் வழங்கி இருப்பதை ஏழை எளிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், இன்றைக்கு செய்தித் தாள்களைப் பார்த்து நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்து அவர்கள் சார்பாக என்னுடைய நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

11.50 மணி

வரும் கல்வி ஆண்டில் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு சுமார் 3 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனை சுமார் 5 கோடியாக உயர்த்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வாறு செய்வதன் மூலமாக கிராமப் பகுதிகளில் ஆரம்பப்பள்ளி கட்டிடங்கள் ஏராளமாக உருவாகி வழி பிறக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[திரு. சோ. பால்ராஜ்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

குறிப்பாக எனது தொகுதியில் அரசு மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளியில் உள்ள கூரை வேயப்பட்ட பகுதி தீ விபத்து ஏற்பட்டு எரிந்துவிட்டது. அந்தப் பகுதியில் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக 23 இலட்சம் ரூபாயில் ஒரு மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு அது சி. இ. ஓ. அனுமதியோடு அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருப்பதாக அறிகிறேன். அதற்கு உடனடியாக நிதி வழங்கி அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இப்பள்ளியில் படிக்கின்ற மாணவியர்களுக்கு விளையாட்டுப் பயிற்சி பெறுவதற்கான இடவசதி பள்ளியில் இல்லாத காரணத்தால் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். எனவே அப்பள்ளிக்கு மிக அருகில் உள்ள எல்லிஸ் நகரில் வீட்டுவசதி வாரியத்தால் விளையாட்டு மைதானத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் நவீன வசதியுடன் கூடிய நல்ல தொரு விளையாட்டு மைதானத்தை அமைத்திட ஆவன செய்யுமாறு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989-90 கல்வி ஆண்டில் மொத்தம் 107 பள்ளிகள், நடுநிலைப் பள்ளிகளிலிருந்து உயர்நிலைப்பள்ளிகளாகவும், 75 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் உயர்த்தப்பட்டு 5 ரூப்பது போல் வரும் கல்வி ஆண்டில் நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாகவும் அதிக எண்ணிக்கையில் உயர்த்தித் தருவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எஸ்.எஸ்.எல்.சி. மற்றும் மேல்நிலைக் கல்வி பொதுத் தேர்வு வுடைத் தாள்கள் திருத்தும் பணி “மைய மதிப்பீட்டு” முறையில் நடைபெறுவதால் முடிவுகள் விரைவாக வெளிவர ஏதுவாக இருக்கிறது. மேலும் தொழில் படிப்பு, பட்டப் படிப்புகளுக்கு மாணவர்களைத் தேர்வு செய்ய வசதியாக இந்த ஆண்டு மேல்நிலைக் கல்விக்கு தேர்வு முன்கூட்டியே நடத்தப்பட்டதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

நடந்து முடிந்த பிளஸ் 2 தேர்வில் கணித பாடத்தில் சுமார் 40 மதிப்பெண்களுக்கு மேலாக கேள்விகள் பாடத்திட்டத்தில் சேராத பகுதிகளிலிருந்து கேட்கப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது. அதுபற்றி செய்தித் தாள்களிலும் செய்தி வெளி வந்து இருக்கிறது. இதனை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதுடன் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு உதவிடுமாறும் அரசாங்கத்தை மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வுப் பாடங்களில் பாடங்கள் வாரியாக அதிகமான மதிப்பெண்கள் பெறுவோருக்கு பரிசுகள் வழங்கியதுபோல், இந்த ஆண்டு முதல் பிளஸ் 2 தேர்வுகளில் தேர்ச்சி பெறுபவர்களுக்கும் பாடங்கள் வாரியாக அதிக மதிப்பெண்கள் பெறுவோர்களுக்கு—22 பாடங்களுக்கு 66 பேர்களுக்கு அரசின் சார்பில் பரிசுகள் வழங்கி இருப்பதை நான்

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சோ. பால்ராஜ்]

பாராட்டுகிறேன். அப்படி வழங்குவதன் காரணமாக மாணவர்களின் கல்வித் தரம் உயர்வதற்கு வழி வகுக்கும் என்ற கருத்தினை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டு இறுதித் தேர்வுகளில் தேர்ச்சி பெறாத மாணவர்களுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 3 மாதம் பயிற்சி தரும் திட்டம் ஒன்று செயல்படுவதாக மானியக் கோரிக்கையில் தெரியப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அது பற்றி மாணவர்களுக்கும், மக்களுக்கும் சரிவர தெரியாத காரணத்தால் அதுபற்றி முறையாக விளம்பரப்படுத்த வேண்டுமென்று அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் பாடங்களைப் பயிலும் மாணவர்களுக்கு அரசு உதவித் தொகையாக ரூ. 380 வீதம் வழங்கி, 6 மாத காலத்திற்கு “தொழில் பழகும் பயிற்சிக்குழு” மூலமாக பயிற்சி அளிக்கப்படுவதற்கு எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிப்பதோடு, அவ்வாறு பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் தொழில் தொடங்க விரும்பினால் அரசு போதிய நிதி உதவியை வழங்குமாறும், தொடர்ந்து அவர்கள் டிப்ளமோ அல்லது டிகிரி கோர்ஸ் படிக்க விரும்பினால் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இளைஞர்களின் விளையாட்டுப் பயிற்சி மற்றும் மாநில விளையாட்டுக் கழகத்தின் செயல்பாடுகளுக்கு 1990-91-ஆம் ஆண்டுக்கு 3 கோடி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைக்கு விளையாட்டுத் துறையில் அகில இந்தியப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் வண்ணம் அதை உயர்த்தித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11.55 மணி

வறுமையில் வாடும் விளையாட்டு வீரர்களுக்கு மாதம் 75 ரூபாய் வீதம் 50 பேர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இப்படி 50 பேர்களுக்கு மட்டும் வழங்குவது என்று இல்லாமல், கூடுதலான எண்ணிக்கையில் அதிகத் தொகையினை—75 ரூபாய் என்பதை உயர்த்தியும் வழங்குமாறு அரசை அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போட்டிகளில் பங்கேற்கும்பொழுது காயம்பட்ட, உடனடிமுற்ற விளையாட்டு வீரர்களுக்கும் வறுமையில் வாடும் விளையாட்டு வீரர்களுக்கும் “இராஜா சேகரன் நினைவு நிதித் திட்டத்” தின் கீழ் வழங்கப்படும் உதவித் தொகையினை இன்றைய வாழ்க்கைச் செலவுக்கேற்ப—இன்றைய செலவினைப் பார்க்கின்றபொழுது

[திரு. சோ. பால்ராஜ்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

வழங்கப்படும் தொகை மிகக்குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் இதை உயர்த்தி கூடுதலாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு தருகின்ற வேலைவாய்ப்புகளில் விளையாட்டு வீரர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து ஊக்கப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் மதுரை, திருச்சி, திருநெல்வேலி ஆகிய மூன்று நகரங்களில் விளையாட்டு விடுதிகள் உள்ளன. அங்கே பயிலும் மாணவர்களுக்கு அரசின் சார்பில் மாதம் தோறும் உதவித்தொகை ரூபாய் 350 வழங்கப்படுகிறது. அந்தத் தொகையானது இன்றைய நிலையில் அந்த மாணாக்கர்களுக்குப் போதாத நிலையில் உள்ளது ஆகவே, அதையும் மனதிற்கொண்டு ரூபாய் 500 ஆக அதை உயர்த்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிபுணர் குழு அமைத்து அகில இந்தியத் தரத்திற்கு நமது மாநில வீரர்களையும் உருவாக்கிடத் திட்டம் தீட்டி அதற்கான காரியங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போட்டியின்பொழுது நான் மூல்பே சொன்னதைப்போல, இப்படிப்பட்ட போட்டிகளில் எல்லாம் சில நேரங்களிலே அவர்கள் ஊனமுறுவதும், காயப்படுவதும் உண்டு. அதனால் போட்டிகளில் பங்கேற்பதிலிருந்து அதோடு அவர்கள் விலகிக் கொள்வார்கள். அவர்களுக்குச் சரியான மருத்துவ உதவி செய்து கொடுக்கவேண்டும். நிரந்தரமான வகையில் ஊனமுற்றிருந்தால், எதிர்காலத்திலே வேலை வாய்ப்புக்கான திட்டத்தை நீங்கள் நிச்சயமாக வழங்கிட வேண்டுமென்று மிக்க பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விளையாட்டு வீரர்களுக்குப் பயிற்சி தரும் வகையில் மதுரையில் ஒரு நீச்சல் குளம் அமைத்திட வேண்டுகிறேன். நீச்சல் குளங்கள் என்பது சென்னையிலே இரண்டு இடங்களிலும், மற்ற இடங்களிலும் இருக்கின்றன. அதேபோல மதுரையிலேயும் ஏற்படுத்தித் தரும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசின் ஆலோசனைப்படி கிராமப் பகுதிகளில் கல்வி வளர்ச்சிக்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிய “பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள்” நடத்தப்படுகின்றன. சமீபத்திலேகூட உசிமைப்பட்டி கல்வி மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற சீரமைப்பு மாநாட்டில் பொதுமக்களில் சார்பாக ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள இடங்களும், பள்ளிகளுக்குத் தேவையான உபகரணங்களும் நன்கொடைபாது வழங்கப்பட்டன. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சு

1990 ஏப்ரல் 2] [திரு. சோ. பால்ராஜ்]

ரவர்களும் அதிலே கலந்து கொண்டு அந்த விழாவிலே சிறப்புரை யாற்றினார்கள், தொடர்ந்து இது போன்ற பணிகளை ஊக்குவிக்குமுகத்தான் எல்லா மாவட்டங்களிலேயும் பள்ளி சீரமைப்பு மாநாடுகள் நடத்திட கல்வியதிகாரிகளும், பொது மக்களும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் கடமை உணர்வோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலத்தான், திருச்சி மாவட்டத்தில் லால்குடியில் கூட சீரமைப்பு மாநாடு நடத்தி அதன்மூலம் இலட்சம் ரூபாய் பெறுமான பொருட்களை அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், தொடர்ந்து இப்பணியை நல்லமுறையிலே வெற்றிகரமாக நடத்தித் தர வேண்டுமென்று மீண்டும் அதிகாரிகளை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பணம் படைத்தவர்களை நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எத்தனையோ நல்ல காரியங்கள் கோயில்களுக்கு மற்றவர்களுக்குச் செலவழிப்பதைவிட ஐந்தப் பள்ளிகளில் படிக்கின்ற சிறுவர்களுக்கும் சிறுமியர்களுக்கும் எதிர் காலத்தில் நீங்கள் செய்திட முன் வர வேண்டுமென்று அவர்களையும் நான் கேட்டுக்கொள்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் நூலக வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக 7.90 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 5,000-க்கும் கூடுதலாக மக்கள் தொகை கொண்ட 500 கிராமங்களில் நூலகங்கள் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை ஐ ரூபடதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 20 இடங்களில்தான் இப்பொழுது துவங்கப் போவதாக அறிகிறேன். அதை விரிவாக்கி எல்லாயிடங்களிலும் துவங்குவதற்கு முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு நூலகங் களைத் துவங்குவதற்கு இப்படிப்பட்ட அடிப்படையான வேலைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

சிலயிடங்களில் நூலகங்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருக்கின்ற காரணத்தால், நூலகங்களின் கட்டிட உரிமை யாளர்கள் அந்த இடத்தை எப்படியாவது காலி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அந்த இடங்களில் அசௌகரியம் உள்ள சூழ்நிலையை உண்டாக்கிக் கொடுப்பதை அரசு கவனத்திற்கொண்டு, அந்தக் கட்டிடங்களைச் சீர் செய்வதற்கு ஆவன செய்யுமாறு அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையில் கல்வி வளர்ச்சிக்கான பல்வேறு ஆக்க பூர்வமான திட்டங்களை அறிவித்துள்ள இந்த அரசாங்கத்தை மனப்பூர்வமாக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

எனது தொகுதியான மதுரை மத்திய தொகுதியில் மகளிர் கலைக் கல்லூரி எதுவுமே கிடையாது. இருக்கின்றவை

[திரு. சோ. பால்ராஜ்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

கள்ளெல்லாம் மதுரையின் வடபகுதியில் இருக்கின்ற காரணத்தால் எனது தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டில், மதுரை மாநகரில் தென் பகுதியில் மகளிர் கலைக் கல்லூரி ஒன்றை அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெள்ளி விழா காண இருக்கும் மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியை வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகமாக உயர்த்திட வேண்டுமென்று நமது இனமானத் தலைவர் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களையும் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்களையும் நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மேலூரில் உள்ள அரசுக் கலைக் கல்லூரி 1969-ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்டபோது கல்லூரிக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய பெயர் வைக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர் வந்த ஆட்சியாளர்கள் அதை எடுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே, கல்வி அமைச்சர் அவர்களை மீண்டும் முதல்வர் கலைஞர் அவர்களின் பெயரை அக்கல்லூரிக்கு வைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-00 மணி

கல்வி மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுகிற வாய்ப்பினைத் தந்தமைக்கு என்னுடைய இதயப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையில் மாற்று முகாமில் இருக்கிறவர்கள் பேசியதை நாம் பார்க்கிற போது, கடந்த 10, 13 ஆண்டுகளாக கல்வித்தரம் குறைந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர்களை மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) கல்வியைப் பொதுவான கண்ணோட்டத்துடன் சிந்தனை செய்து, இந்த நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி அடைந்ததால்தான் எதையும் செய்ய முடியும் என்பதை அனைவரும் உணர்ந்து, செயல்பட வேண்டுமெனக் கூறி வாய்ப்பிற்கு என்னுடைய நன்றியை மீண்டும் தெரிவித்து உரையினை நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்தில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கல்வி மானியத்தில் மாமன்றத்தில் பிரேரணைகள் செய்து பேசுகிற நேரத்தில் கொள்கைக் குறிப்பில் சொல்லப் பட்டிருப்பது கல்விக்கு தலையாய முன்னுரிமை அளித்து நாட்டிலே கல்வியை வளரச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சற்றேறக்குறைய 45 விழுக்காடு எழுதப்படிக்கத் தெரியாத நிலையில் மக்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நாடு விடுதலை

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

பெற்று 43 ஆண்டுகளான பிறகு, அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படை கல்வியை இலவசமாக அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தாலும், இன்றைக்கும் 45 விழுக்காடு எழுதப் படிக்கத் தெரியாத நிலை தமிழகத்திலும், நாட்டில் பல பகுதிகளிலும் இருப்பதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, இந்தத் துறை இன்றைக்கு மேலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை அவசியத்தை கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அப்படிப் பார்க்கிறபோது கடந்த ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 150 கோடி ரூபாய் அதிகமாக இத் துறைக்கு ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் 150 கோடியில் ஆசிரியர்களுக்கு கொடுத்த சம்பள உயர்வும் சேர்த்து இன்னும் நியமிக்கப்படயிருக்கிற 1500 ஆசிரியர்கள் ஊதியமும் சேர்த்து இந்தத் தொகை வந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்படியென்றால் தமிழகத்தில் இன்றைக்கு கல்வி தேவையை நம்மால் இன்னும் பல ஆண்டுகள் ஆனாலும் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக ஆரம்ப கல்வியை இன்றைக்கு பலமான அஸ்திவாரத்தோடு வழங்க வேண்டுமென்றால், அங்கே போதிக்கப்படுகிற பாடங்கள், கல்விச்சாலை இவைகளை பார்த்தால் கல்விச் சாலையாகவே இல்லை. தமிழகத்தில் பல ஆண்டுகளாக ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு கட்டட வசதியே இல்லையென்று பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இருக்கிற கட்டடங்களும் பாழடைந்து இருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடமே நடத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. பள்ளி வகுப்புகளை இன்றைக்கு வெளியே மரத்தடியில் நடத்துகிற நிலைமை இருக்கிறது. குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமென்றால் என்னுடைய தொகுதியில் வரதரெட்டி பள்ளி, வரதாபாளையம், மார்கொல்லபள்ளி, பொன்னம்பட்டி என்ற பல பகுதிகளில் நான் நேரில் சென்று பார்த்தேன். மாணவர்கள் உள்ளே உட்கார்ந்து படிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு சீர்கெட்டு இருக்கின்றன.

அதைப்போல குடியாத்தம் நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நெல்லூர்பேட்டை, கன்னம்பேட்டை போன்ற பகுதிகளில் ஆரம்பப்பள்ளிகளுக்கு கூரையே கிடையாது. அங்கே படிக்கிற பிள்ளைகளுக்கு கீழே உட்கார பலகையோ, ஆசிரியர்கள் உட்கார நாற்காலி, பெஞ்சுகளோ இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் உயர்நிலைப் பள்ளி கட்டடத்திற்கும், ஆரம்ப கல்வி பள்ளி கட்டடத்திற்கும் ஏறக்குறைய ஐந்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது 'யானை பசிக்கு சோளப் பொறி' என்பதைப் போன்றது. இதனால் நம்முடைய தேவையை

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

பூர்த்தி செய்ய முடியாது. இன்றைக்கு இருக்கிற பள்ளிக் கட்டடங்களைப் பார்த்தால் நீண்ட ஹாலாக இருக்கிறது. அதிலே பல வகுப்புகள் 3, 4 வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஒரே நேரத்தில் அந்த வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. எந்த ஆசிரியர், என்ன பாடம் போதிக்கிறார் என்று பிள்ளைகள் கூர்ந்து கவனித்து படிக்கக்கூடிய வசதி கூட இல்லாமல் இருக்கிறது, அத்தகைய கட்டடங்களை நிச்சயமாக பழுது பார்ப்பதற்கும், புதிய கட்டடங்களை கட்டிக் கொடுப்பதற்கும் வேண்டிய உதவிகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லலாம். என்றாலும் கூட இந்தத் துறைக்கு எப்படியாவது மேலும் நிதியை ஒதுக்கி, மக்களை பாதிக்கிற முறையில் விரிவாக்கப் போடாமல் மக்கள் நன்மை பெறுகிற முறையில் நிதியாதாரங்களைப் பெருக்குவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12.05 மணி

அதேபோல் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடங்களை எடுத்துக் கொண்டால்கூட, இதே நிலைமைதான். குடியாத்தம் நகரத்திலே உள்ள நெல்லூர் பேட்டையில் உள்ள மேல்நிலைப்பள்ளிக்கு சுற்றுச் சுவரே கிடையாது. வகுப்பறைகள் இல்லை. அங்கே வெட்டவெளியிலேதான் பாடங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தந்த தொகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழுவை அமைத்து, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். நான் ஏற்கனவே என்னுடைய சொந்த கிராமமான காட்பாடியில் பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கத்தின் மூலமாக கட்டிடக் குழு அமைத்து, சற்றேறக்குறைய 3 லட்சம் ரூபாய் வரையில் வசூலித்து 12 வகுப்பறைகள் கட்டினோம். மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களை அழைத்துத்தான் திறப்பிவிடா நடத்தினோம். என்றாலும்கூட, அங்கே இடவசதி போதவில்லை.

மக்களுடைய மத்தியிலே, மாணவர்கள் மத்தியிலே படிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும், பெற்றோர்களும் பிள்ளைகளை படிக்க வைத்தால்தான் எதிர்காலத்திலே ஏதாவது செய்ய முடியும் என்ற நிலையும் இருக்கிற காரணத்தால், ஆர்வம் இருக்கிற காரணத்தால், இன்றைக்கு கல்வியினுடைய தேவை அதிகரித்து வருகிறது. ஆகவே இதை நிறைவு செய்கிற முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், ஆரம்பப் பள்ளிகள், நடுநிலைப் பள்ளிகள் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்விக் கூடங்கள் எல்லாம் அப்படியே இருக்கின்றன. ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்களை நடுநிலைப் பள்ளியாகவோ அல்லது நடுநிலைப் பள்ளிகளை

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

உயர்நிலைப் பள்ளியாகவோ மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு எந்தவிதமான முயற்சியும் இல்லை. ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே படித்த மாணவர்கள் நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்குப் போக வேண்டும் என்றால், 4 கிலோ மீட்டர் 5 கிலோ மீட்டர் சென்றால்தான் முடியும். என்னுடைய தொகுதியிலே ஆரம்பப் பள்ளிகள் சுமார் 184 இருக்கின்றன. 18 நடுநிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பள்ளிகளைச் சுற்றிப் பார்த்தால், 5 கிலோ மீட்டர், 6 கிலோ மீட்டர் போனால்தான் ஆறாம் வகுப்பு வரையில் படிக்கக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. அவ்வளவு தூரம் சென்று படிக்க முடியாத நிலையிலே மாணவர்கள் இடையிலே நின்று விடுகிறார்கள். தொடர்ந்து படிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு டீடையிலே நின்று விடுகிறார்கள். அதேபோல் எட்டாம் வகுப்பு வரை படித்துவிட்டு மேற்கொண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு போக வேண்டும் என்றால், அதிக தூரம் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற, குறிப்பாக நான் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால், வளத்தூர், வரதாமி, ராமாலை போன்ற இடங்களில் உள்ள நடுநிலைப் பள்ளிகள் இன்றைக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. தமிழகத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கும். டீவைகளினிடையே நிலையை உயர்த்த வேண்டும் என்றால், அதற்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் பணம் கொடுக்க வேண்டும். இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திலே விதிகளை விதித்திருக்கிறார்கள். இந்த விதிகளை வைத்துக் கொண்டு போனால், இன்னும் எத்தனையோ ஆண்டுகள் ஆனாலும்கூட இந்தக் கல்வியை உயர்த்துவதற்கு பள்ளிகளை அதிகப்படியாக ஏற்படுத்துவதற்கு சாத்தியம் இல்லாமல் போகும். ஆகவே அனைத்து இடத்திலும் செய்ய முடியாது. வாழ்வதற்கு கஷ்டப்படுகிற பினதங்கிய மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளிலே, அரசாங்கமே இதற்கு போதிய நிதியை ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று பாடப் புத்தகங்கள், மேல்நிலைப் பள்ளிகளை எடுத்துக் கொண்டால், வெக்கேஷன் கல்வியைப் போதிக்கிறார்கள். பல பள்ளிகளில், போதிய கருவிகள் இல்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே கூட கேள்வி ஒன்றுக்குப் பதில் அளிக்கும்போது சொன்னார்கள். அத்தகைய டீடங்களிலே நடமாடும் ஊர்தி மூலமாக வாரத்திற்கு ஒருமுறையோ, நாளைக்கு ஒரு முறையோ, சென்று பாடத்தை போதிக்கிற முறையிலே ஏற்பாடுகள் உருப்பதாகச் சொன்னார்கள். என்றாலும்கூட அது போதுமானதாக இல்லை. இந்தப் பாடத்தைப் போதிப்பதற்காக நியமிக்கப்படுகிற ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் பகுதி நேர ஆசிரியர்கள். அந்த பகுதி நேர ஆசிரியர்களிலே ஒரு நேர பகுதி ஆசிரியர்கள்,

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

இரண்டு நேர பகுதி ஆசிரியர்கள் என்று இரண்டு முறைகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒருமுறை போதிக்கிறவர்களுக்கு 400 ரூபாய் என்றும், இரண்டுமுறை போதிக்கிறவர்களுக்கு 800 ரூபாய் என்றும் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படியும்கூட ஆசிரியர்கள் போதாத நிலைமை இருக்கிறது.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே இன்றைக்கு தொழில் கல்வி பயிலுகின்ற மாணவர்கள், வெளியிலே வருகிற நேரத்திலே, ஏதாவது தொழில் செய்து வாழ்வதற்கான வழியிருக்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் இந்தக் கல்வியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அத்தகைய நிலைமையிலே, மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே பகுதி நேர ஆசிரியர்களை எடுத்துவிட்டு முழு நேர ஆசிரியர்கள் இருந்து தொழில் பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய வகையிலே ஆசிரியர்களை அதிகமாக நியமிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஆசிரியர்கள் கடந்த காலத்திலே தங்களை நிரந்தரப் படுத்த வேண்டும் என்று பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் ஈடுபட்ட நேரத்தில், கடந்த ஆண்டிலே கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அது கவனிக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். எனவே அந்த ஆசிரியர்களை நிரந்தரப்படுத்தி, அவர்களுடைய ஊதியத்திற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இன்றைக்கு ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. 1,200 புதிய இடைநிலை ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப் படுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி நியமிக்கப்படுகிற ஆசிரியர்களுக்குக்கூட 800 ரூபாய் தொகுப்பு ஊதியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. 2 ஆண்டுகள் முடிந்தால், அவர்களுக்கு முழுச் சம்பளம் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட முறைகள் இன்றைக்கு தனியார் துறையிலேதான் இருக்கிறது. வெளியிலே இருப்பவர்கள்தான், இப்படி நிரந்தரமாக வேலை செய்யக்கூடிய, திறமை பெற்றவர்களுக்கு வேண்டிய ஊதியத்தைக் கொடுக்காமல், தொகுப்பு ஊதியம் என்று சொல்லி, பல்வேறு பெயரிலே கொடுக்கிறார்கள். அந்த முறையும் அரசாங்கத்திலே வந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து, முழு நேர ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற ஊதியத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற அந்தக் கருத்து அடிப்படையில் ஏராளமான ஆசிரியர்கள் பள்ளிகளுக்குத் தேவைப்படுகிறார்கள். 500 ஆசிரியர்களுக்குத்தான் புதிதாக நிதி ஒதுக்கக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. 500, 600 ஆசிரியர்கள் மட்டும் நியமிக்கப்பட்டால், எத்தனையோ பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் போதுமான அளவு இல்லை என்ற குறை இன்னும்

1990 ஏப்ரல் 2]

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

10 ஆண்டுக்காலம் ஆனாலும் தீராதது. மேலும் அதிக அளவு எண்ணிக்கையிலே போட்டிக்கு வருகிற நிலைமையிருக்கிற காரணத்தால், குறிப்பிட்ட 2 ஆண்டுக் காலத்திற்கு குறைந்த ஊதியத்திலே அதிகம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்கும் இரண்டு ஆண்டுக் காலம் கழித்து அவர்கள் முறையான பணியை ஏற்பதற்கும், தற்காலிகமான பணியாக, இடைக்காலத்திலே தருவது சமூகத் தேவையையும், பள்ளிக்கூடத்தினுடைய பணி நிலைமையையும் கருதிச் செய்யப்பட்ட ஒரு முடிவு. இது செயல்படுகிறபோது இரண்டு ஆண்டுக்காலம் முறையாக வேலை பார்த்துவிட்டால், நிரந்தரமான வேலை அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்கள் பணியாற்றலாம்.

12.10 மணி

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆசிரியர்களை நியமிக்கிற நேரத்திலேகூட, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களே சொன்னார்கள். இன்றைக்கு மிக அதிகமான ஆசிரியர்கள் தேவைப்படுகிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலேகூட நான் அங்கேயுள்ள கல்வி அதிகாரிகளைப் பார்த்துக் கேட்டேன். நம்முடைய பள்ளிகள் எப்படி நடக்கின்றன, எவ்வளவு ஆசிரியர்கள் தேவை. என்ன நிலைமை என்று கேட்டு, அவர்களும் சொன்னார்கள். குடியாத்தம் தொகுதியிலே மட்டும் இன்றைக்கு உள்ள பள்ளிகளுக்கு ஆசிரியர்கள் தேவை. இன்றைக்கு இருப்பதைக்காட்டிலும் மேலும் 120 ஆசிரியர்கள் தேவை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொன்னாலும், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இது ஒரு பகுதி என்று சொன்னால்கூட, தமிழகத்தின் இன்றைக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் நியமிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இதைக் கருத்தில் கொண்டு, மேலும் அதிகப்படியான ஆசிரியர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு வகுப்பில் 35, 40 பிள்ளைகள் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இன்றைக்கு 60, 70 பிள்ளைகள் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவைகளை மாற்றுகின்ற முறையிலே அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன கருத்தை மேலும் வலியுறுத்து வதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு கல்விக்காக என்று ஒரு குறிப்பிட்ட வழியிலே மட்டும் செலவழிக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,042 கோடியில் ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்திற்காக செலவழிக்கப்படுவது ரூ. 944 கோடி. 91 சதவீதம் ஆசிரியர் சம்பளத் திற்காகவும், நிர்வாகத்திற்காகவும்தான். அதற்கு மேற்பட்ட ஒரு பகுதிதான் மற்ற எல்லா வளர்ச்சிக்கும் செலவிட வேண்டி.

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

யிருக்கிறது. அதனால் ஏற்படுகிற இடர்ப்பாட்டை கொஞ்சமாவது குறைத்துக் கொள்ளத்தான் இடைக்காலத் திட்டமாக இப்படிப்பட்ட தற்காலிகப் பணிகளை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு வழங்குவதன் மூலமாக அவர்களுக்கும் ஒரு வேலைவாய்ப்பு கிடைத்து, அவர்களும் முறையாக வேலை பெறுவதற்கான ஒரு பயிற்சியை இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திலே பள்ளிக்கூடத்திலே பணியாற்றி, பெற்றுக் கொண்ட நிலையில் அடுத்து அவர்கள் நல்ல ஊதியத்தில் தொடர்ந்து பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பையும் அவர்களுக்கு வழங்கிட இதன்மூலம் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆசிரியர் நியமனத்தைப்போறுத்தவரை கடந்தபல ஆண்டுகாலமாக கவனிக்கப்படவே இல்லை. அதனால்தான் இத்தகைய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமது ஆட்சி அமைந்ததற்குப் பின்னாலே இப்போது ஆசிரியர்கள் நியமனம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நியமனங்களில்கூட இன்றைக்கு வெளியிலே சொல்கிறார்கள், பள்ளிகளிலே சொல்கிறார்கள், பள்ளி தொடங்குகின்ற நேரத்திலே இல்லாமல் ஆண்டு இறுதி வாக்கில் நியமிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று. வரும் ஆண்டிலாவது பள்ளிகள் திறக்கப்படுகின்ற நேரத்திலே இந்த ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்படுவதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியிலே மாத்திரமல்ல, வட ஆற்காடு, வாணியம்பாடி, திருப்பத்தூர், குடியாத்தம், விஷாரம் போன்ற பல பகுதிகளிலே உருது பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த உருது பள்ளிகளுக்கான உருது ஆசிரியர்கள் சற்றேறக்குறைய நான் அறிந்தவரையில் 30 ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே அங்கேயுள்ள இடங்களில் உருது பயிற்சி சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு உண்டான ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்களில் மலையாள மொழிப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே மலையாளம் பயிற்றுவிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களையும் நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டேன். நடுநிலைப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், ஆரம்பப் பள்ளிகளை நடுநிலைப் பள்ளிகளாக்கவும் உயர்த்துவதற்கு உண்டான முறைகளிலே இன்றைக்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடிக்கின்றேன். அதேபோன்று கல்லூரியிலே கூட தொகுப்பு ஊதிய முறையிலே ஆசிரியர்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களும் கூட தங்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதையும் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று தேர்வாணைக் குழுவிலே தினச் சம்பளம் பெறுகின்ற நிலை இருப்பதைப் பற்றி கூட மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபத்தின் மூலமாக வேலைக்குச் சேர்ந்தவர்கள். அதனாலே அவர்களுடைய பெயர் அங்கிருந்து எடுக்கப்படுகிறது. அங்கே அவர்கள் வேலைக்கு சேர்ந்து 30 வயதிற்குமேல் ஆகி விட்டால், வேறு வேலைகள் பெறமுடியாது. ஆகவே அவர்களை தொடர்ச்சியான வேலைகளில் வைத்துக் கொள்வதன் மூலமாகத்தான் அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க முடியும். அங்கே முழுமையாக வேலை வாங்கக்கூடிய நிலைமை இல்லையென்று சொன்னால், அரசுத் துறைகளிலே அவர்களுக்கு 'டெபுடேஷன்' மூலமாக அவர்களைக் கொண்டு செல்ல முடியும். வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திலும் பதிவு இல்லை. 30 வயதும் முடிந்துவிட்டது, தங்களுடைய எதிர்காலம் என்னவாகுமோ என்று பயந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய அந்த ஊழியர்களை நிரந்தரப்படுத்தி, அந்த வேலை முடிந்ததற்குப் பிறகு, வேறு ஏதாவது வேலைகளில் அவர்களைச் சேர்க்க முடியுமா என்பதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12.15 மணி

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியிலே திருமகள் ஆலைக் கல்லூரியிலே பி.காம்., பி.எஸ்.ஸி., எம்.எஸ்.ஸி., போன்ற பட்ட படிப்புகள் துவக்குவதற்கு அனுமதி வேண்டும் என்று கல்லூரியிலே கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த அனுமதியை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று குடியாத்தம் நெல்லூர் பேட்டையிலே ஒரு அரசினர் மேல்நிலைப் பள்ளியிலே இங்கிலீஷ் மீடியம் 6 ஆம் வகுப்பு துவக்க அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு எந்தவித பணச் செலவும் தேவையில்லை. ஆசிரியர்கள் புதியதாக தேவை இல்லை. இருக்கின்ற ஆசிரியர்களை வைத்துக் கொண்டே செய்ய முடியும் என்று அரசுக்கு எழுதியிருப்பதாக அறிகிறேன். அதனை துவக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு கடைசியாக மேல்முட்டஜூர் என்ற ஊராட்சியிலே தனியார் பள்ளிக்கூடம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக் கூடத்திற்கு 2 மாதத்திற்கு முன்னால் நான் போனேன். அங்கே ஒரு சின்ன மாட்டுக் கொட்டகை போன்று ஒரு கொட்டகை

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

போட்டு வகுப்புகளை நடத்துகிறார்கள். ஆசிரியர் ஒருவர் இருக்கிறார். 80, 90 பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கிராமத்திலே இருப்பவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தனியார் நிர்வாகம் அங்கே சரிவர நடைபெறவில்லை என்று சொல்லி பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஆகவே, அந்த பள்ளியை அரசு பள்ளியாக ஆக்க வேண்டும், எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியத்தில் அரசாங்கத்தின் கோரிக்கையை ஏற்று ஆதரித்து என்னுடைய ஓரிரு கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றியைக் கூறி என்னுடைய உரையை துவக்குகிறேன்.

“நீராரும் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமென திகழ்பரதக் கண்டமதில்....”

என்று தமிழ்த் தாய் வாழ்த்தை நமக்கு அளித்த மனோன்மனியம் சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களுக்கு பேருமை சேர்க்கின்ற வகையில் இன்றைக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை, மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகத்தை நல்லையிலே காண்கின்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் எட்டுவதற்கும் நன்றி உடையதாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த தமிழ் உணர்வோடு தமிழ்நாட்டில் கல்விப் பணியை சிறப்பாக ஆற்றுவதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிற நம்முடைய கல்வியமைச்சர் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுக்கும் எங்களுடைய நன்றியறிதலை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வியில் கண் அவர்கள் தீவிர ஈடுபாடுக் கொண்டிருந்த காரணத்தால் தான் இன்றைக்கு மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் 1,042 கோடி ரூபாயை போராடி பெற்று நாட்டு மக்களின் கல்வித் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு நல்ல திட்டங்களை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்னதான் அரசாங்க உணர்வை நாம் செலவு செய்தாலும், 1,042 கோடி என்று பெரிதாக சொன்னாலும் கூட அதிலே 944 கோடி ரூபாய் சம்பள வகையிலேயும் மற்ற செலவுகளிலும் செலவு செய்து விட்டு, ஏறக்குறைய 100 கோடி ரூபாய் செலவிலேதான் இன்றைக்கு கல்விப்பணி இந்த நாட்டிலே நிறைவேற்றப்பட செலவிடப்படுகிறது என்று பார்க்கிற நேரத்தில் சற்று வருத்தமாக இருந்தாலும் கூட நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு கோரிக்கையிலே சொல்லியிருப்பது போல கல்வி அறிவு பெற்ற ஒவ்வொருவரும் மற்ற ஒருவருக்கு கல்வி அறிவு படிப்பித்து “Each one Teach one” என்று

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. என். கணபதி]

சொல்லுகிற அந்தக் கொள்கையை சாதாரணக்குடிமகனே, அதைக் கையாண்டு நாட்டு கல்வி அறிவை, கல்வியறிவு பள்ளி விவரத்தை அதிகரித்து நாட்டு மக்களுக்கு கல்வி போதிக்கக்கூடிய நல்ல திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சாதாரண குடிமகனுக்கே அந்த உணர்வை ஊட்டுகிற அந்த வாசகத்தை தந்திருக்கிற பேராசிரியர் அவர்கள் 944 கோடி ரூபாயை சம்பளமாக பெருகின்ற அந்த ஆசிரியப் பெருமக்கள் தங்கள் கடமையை மேலும் நன்றாக உணர்ந்து, நாட்டிலே கல்விப் பணியை சிறப்பாக செய்வார்கள் என்பதிலே இந்த நேரத்திலே எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது.

இந்தியத் திருநாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பார்க்கிற நேரத்தில் நம்முடைய தமிழ்நாடு கல்வியிலே சிறந்து விளங்குகின்றது. 46.76 விழுக்காடு நம் இந்திய திருநாட்டைப் பொறுத்தவரையில் கல்வியிலே முன்னேறி இருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் அகில இந்திய சராசரி என்று பார்த்தால் 36.23 என்று இருக்கிறது. அதேபோல மகளிரைப் பார்க்கிற நேரத்தில் இந்திய சராசரி 24.82 விழுக்காடு என்று இருக்கிற நேரத்தில் தமிழ்நாட்டு மகளிர் 34.99 விழுக்காடு படித்திருக்கிறார்கள். எனவே இந்த அளவிலே நமக்கு உயர்வு இருந்தாலும் எதிர்காலத்தில் மேலும் சிறப்பாக கல்வி அறிவிலே நாம் முன் நிற்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொண்டு அதற்கு நாம் அனைவரும் நல்ல முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கேரளாவிலே ஒரு மாவட்டத்திலே நூற்றுக்கு நூறு கல்வி அறிவிலே அங்கே வாழ்கிற மக்கள் நிறைவு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகையிலே செய்தியை பார்த்தேன். அதுமாதிரி நம்முடைய அரசாங்கமும் ஒவ்வோர் ஆண்டுக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு அந்த மாவட்டத்திலே கல்வி அறிவை அதிகப்படுத்துகிற வகையிலே பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு புதிய திட்டங்களை இந்த அவையிலே உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

12.20 மணி

அடுத்து செய்திருக்கின்ற முக்கியமான ஒரு வீஷயம், வயது வந்தோர் கல்வி என்கின்ற அந்தத் திட்டத்தில், புள்ளைக்கு 21 மாவட்டங்களிலே, ஏறத்தாழ 8,100 மையங்களில் இது போதிக்கப்படுகிறது. இதற்கான இந்த முதியோர் கல்வி திட்ட இயக்ககத்தில், வாழ்க்கைக் கல்வி, தொலைக்காட்சி மூலமாக மக்களுக்கு போதித்து வருமாறு, நல்ல சிறந்த அனுபவசாலியான டாக்டர் மா. நன்னன் அவர்களைத் துணைத் தலைவராக நியமித்து, அதன்மூலம் வெகு எளிதான முறையில், வயது

[திரு. என். கணபதி]

[1990 ஏப்ரல் 2]

வந்தோருக்கு கல்வி போதிக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல திட்டத்தை நடத்துவதற்கு வழிவகை செய்த, இந்த அரசை இந்த நேரத்திலே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆதேபோல, கல்வி அறிவு வளர்வதற்கு இன்னொன்று சிறப்பாக இருக்க வேண்டும். அது என்னவென்றால், நூலகங்கள் சிறப்பாக இயங்க வேண்டும். அந்த நூலகங்களுக்காக இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ ரூ. 7.90 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மயிலைத் தொகுதியைப் பொறுத்தவரை, கடந்த ஆண்டில் 2 நூலகக் கட்டிடங்களை நாங்கள் திறந்திருக்கின்றோம். அது நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சி. அதைப்போல், தமிழகம் எங்கணும், ஏறத்தாழ 1,543 மையங்களில் நூலகங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைச் சீர்தூக்கி விட வேண்டும். ஐயாயிரத்திற்கும் குறையாத மக்கள் தொகை உள்ள ஊர்களில் நிச்சயமாக நூலகங்கள் அமைய வேண்டும். நூலகங்கள் அமைகின்ற அதேநேரத்தில், அந்த நூலகங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு, மக்களுக்கு நாம் விளம்பரத்தையும் செய்ய வேண்டும். பிரசாரத்தையும் செய்ய வேண்டும், என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இன்னொரு பிரச்சினையை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, நம்முடைய விளையாட்டுத் துறைக்கு என்று ஒரு இயக்குநர் இருக்கிறார்கள். விளையாட்டுத் துறை என்றும் ஒன்று இருக்கிறது. 1971 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன்; அன்றைய தினம், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்று, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், இந்த விளையாட்டுத் துறை உருவாக்கப்பட்டதாக நான் நினைக்கிறேன். தவறாக இருந்தால், ஒப்புக் கொள்கிறேன். இந்த விளையாட்டுத் துறையில் பல்வேறு நலத் திட்டங்களை அவர்கள் செயல்படுத்துவதற்கு முயன்றாலும், அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதி மிகவும் குறைவான நிதி. ஏறக்குறைய 64 லட்சம் மாணவர்கள் இருக்கின்ற இந்த தமிழ்நாட்டில் அது பள்ளிக் கல்வியாக இருந்தாலும், கல்லூரிக் கல்வியாக இருந்தாலும், உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியாக இருந்தாலும், மிடில் ஸ்கூல் கல்வியாக இருந்தாலும், அத்தனையிலும் ஈடுபட்டிருக்கின்ற மாணவர்கள், விளையாட்டுத் துறையிலே ஒரு முன்னேற்றத்தைக் காண்பதற்கு, நாம் ஒதுக்கி இருப்பது மிகவும் குறைவானத் தொகை என்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். *sound mind is sound body* என்று சொல்வார்கள். “ஒடி விளையாடு பாப்பா, நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா” என்று பாரதியார் பாடியிருக்கிறார். அதேமாதிரி சிறப்பான உடலமைப்போடு, “*Health is Wealth*” என்று சொல்லக்கூடிய விதத்தில் நல்ல உடலமைப்பும், அதன்மூலம் நல்ல உள அமைப்பும் அதன்மூலம் நல்ல அறிவாற்றலும் பெறக்கூடிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலை உருவாவதற்கு நாம் விளையாட்டுத் துறையை நிச்சயமாகப் பயன்படுத்தியாக வேண்டும். பல்வேறு

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. என். கணபதி]

பள்ளிக்கூடங்களிலே விளையாட்டு மைதானங்கள் கிடையாது. பல்வேறு ஊர்களிலே இன்றைக்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்து, விளையாட்டுத் திடல்களைக் கட்டி வருகிறது. இருந்தாலும், இந்த விளையாட்டுப் பயிற்சியிலே நாம் அக்கறை செலுத்தாத காரணத்தினால்தான், இன்றைக்கு ஒட்டப் பந்தயத்திலே எல்லோரையும் துரத்திக் கொண்டு ஓடுகின்ற நிலைமைக்கு தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகியிருக்கின்றோம் என்பதை நான் இங்கே வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். எனவே, நாம் அதிலே கவனம் அதிகமாகச் செலுத்த வேண்டும். அதிலே அக்கறை உள்ள டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், தமிழக முதல்வர் அவர்கள் நம்முடைய தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்த கிரிக்கெட் வீரர் ஸ்ரீகாந்த் அவர்களை கௌரவப்படுத்து இருக்கிறார்; அவருக்கு வீட்டுமனை கொடுத்திருக்கிறார். அதைப்போல, பல்வேறு விளையாட்டு வீரர்களுக்கு தக்க உதவிகளைச் செய்திருக்கிறார். ஆகவே ஒரு நல்ல திட்டமாக உருவாகி, இந்த நாட்டில் விளையாட்டின்மூலம் நாட்டு மக்களின் மனத்தையும், மன வளத்தையும், அறிவுத் திறத்தையும் வளர்ப்பதற்கு நாம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதற்குத் தனிப்பட்ட முறையிலே ஒரு அமைச்சகம் அமைத்தால்கூட, மிகச் சிறப்பாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நம்முடைய தமிழ்நாட்டிற்கு பெருமை சேர்க்கக்கூடிய விதத்தில் இங்கே இருக்கின்ற பல்கலைக்கழகங்களிலே அண்ணா பல்கலைக்கழகம் சிறப்பாக விளங்கி வருகிறது. அந்த அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில் படிம வளர்ச்சி என்கின்ற திட்டத்தின்கீழ், புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்தத் திட்டத்தை அகில இந்திய அளவில், யூனிவர்சிடி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன்கூட உதவி செய்து, இன்றைக்கு பெருத்த விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக, இந்திய திருநாட்டில், பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்கள் இருந்தும், இங்கே வந்து பயிற்சி பெறக்கூடிய ஒரு நல்ல நிலைமையில் அந்தப் பல்கலைக்கழகம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒஹியோ யூனிவர்சிடி என்று அமெரிக்காவிலே இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகமும், அண்ணா பல்கலைக்கழகமும் இன்றைக்கு ஒருவருக்கொருவர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, கல்வி வளர்ச்சியிலே, விஞ்ஞான வளர்ச்சியிலே பீடுநடை போடுவதில் அண்ணா பல்கலைக்கழகம் சிறந்து விளங்குகிறது. அப்படிப்பட்ட பல்கலைக் கழகத்திற்கு மேலும் நிறைய நிதியை ஒதுக்கி, நம்முடைய நாட்டின் விஞ்ஞான திறத்தையும், அறிவு வளத்தையும், பல்வேறு புதிய கண்டுபிடிப்புகளையும் செய்வதற்கு வாய்ப்பு வசதிகளை இந்த நேரத்திலே அரசாங்கம் தேடித் தரவேண்டும் என்று மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். கணபதி]

[1990 ஏப்ரல் 2]

12.25 மணி

அடுத்து, எனக்கு இருக்கின்ற குறையை நான் இங்கே சொல்லி தான் ஆகவேண்டும். மயிலை தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், விளையாட்டு மைதானம் என்று ஒன்றும் கிடையாது. பெசேட் நகரில் அங்கே அறிஞர் அண்ணா பள்ளிக்கூடம் இருக்கின்றது. உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கின்றது. அந்தப் பள்ளிக்கு அருகிலேயே இருக்கின்ற ஒரு காலி மைதானத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கட்டிடம் கட்ட முனைகின்றார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு மக்கள் இயக்கமும், நடக்கின்றது. நீதிமன்றத்திலும் வழக்கு நடக்கின்றது. இருந்தாலும் மத்திய அரசை எதிர்த்து நாங்கள் வெற்றி பெறமுடியுமா என்றால் நிச்சயமாக அது சந்தேகத்திற்குரிய ஒரு கேள்வியாகத்தான் இருக்கிறது. எனவே, இந்த அரசாங்கம் அதற்கு முயற்சி எடுத்து அங்கே இருக்கின்ற காலி மனையை ஒரு விளையாட்டு மைதானமாக, ஸ்டேடியமாக ஆக்கித் தருவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல, 'ஆல் இந்தியா கவுன்சில் ஃபார் டெக்னிக்கல் எஜுகேஷன்' என்கின்ற ஒரு அமைப்பு வந்து, அதற்கு சட்ட ரீதியாக அந்தஸ்தைக் கொடுத்து, நம்முடைய மாநிலத்தின் உரிமையே பறிபோகக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. இங்கே இருக்கின்ற பொறியியல் கல்லூரிகள் எல்லாம் அந்த ஒரு அமைப்பின் அங்கீகாரத்தைப்பெற்று, ஒப்புதலைப் பெற்றுத்தான் இங்கே இருக்கமுடியும் என்கின்ற ஒரு நிலையும், புதிதாகத் துவக்கப்பட வேண்டிய எந்த ஒரு கல்லூரியாக இருந்தாலும், எந்த ஒரு பயிற்சி மையமாக இருந்தாலும், டெக்னிக்கல் எஜுகேஷனைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய ஆதரவை, ஒப்புதலைப் பெற்றால்தான் இருக்கமுடியும் என்ற நிலைமை, இன்றைக்கு அந்தச் சட்டம் 1988 மார்க்கு மாதம் முடல் தேதியிலிருந்து அமலுக்கு வந்த பிறகு இங்கே உருவாகியிருக்கிறது. அதற்கு ஆதரவாக இவ்வாறுக்கு பல்வேறு உயர் நீதிமன்ற, நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளே கூட, அந்தச் சட்டத்திற்கு ஆதரவாக இன்றைக்கு இருக்கின்றன. நம்மைப் பொறுத்தவரையில், மாநில சுயாட்சி கேட்கின்றோம், மாநில சுயாட்சி....

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற அந்தச் செய்தியை யொட்டி ஒரு விளக்கம். அண்மையில் உச்சநீதிமன்றத்தில் உயர் நீதிமன்றத் 'தீர்ப்பு' உடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'ஸ்டே' வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தத் தீர்ப்புக்கு இடைக்காலத் தடை பெறப்பட்டிருந்தாலும், 'கன்கரன்ட் லிஸ்ட்' என்றப் பொதுப்பட்டியலிலேயிருந்து கல்வி, மத்திய சென்ட்ரல் லிஸ்ட் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த லிஸ்ட் ஒன்றிற்கு எடுத்துச்

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. என். கணபதி]

செல்லப்பட்டு இன்றைக்கு அவர்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தின் அடிப்படையிலே அந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கல்வி மாநிலத்தின் பட்டியலிலே சேர்க்கப்படவேண்டும், மாநிலங்களில் பட்டியலிலே கல்வி சேர்க்கப்பட்டால்தான் பல்வேறு நலத் திட்டங்களை அமல்படுத்தி கல்வியை வளர்க்க முடியும் என்ற நல்ல கொள்கையை நாம் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, அந்த அடிப்படையில் அந்த 'ஆல் இந்தியா கவுன்சில் ஃபார் டெக்னிக்கல் எஜுகேஷன்' என்கின்ற அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நம்மாலான முயற்சியை நாம் இந்த நேரத்தில் செய்யவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய டைரக்டர் ஆஃப் டெக்னிக்கல் எஜுகேஷன் என்ற அதிகாரியை வைத்துக்கொண்டு, அவர் சொல்வது சட்டமாகாது, ஆனால் மத்தியிலே இருக்கின்ற யாரோ ஒரு அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க் சொல்வது சட்டமாகும் என்ற நிலைமையை மாற்றவேண்டும். நம்முடைய அதிகாரிக்கும் அந்தஸ்தைக் கொடுக்கவேண்டும், அரசிற்கும் அந்தஸ்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல, மைனாரிட்டி. மைனாரிட்டி என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு நிலைமை இந்த நாட்டிலே மிக வருந்தத்தக்க சூழ்நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மைனாரிட்டி என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் அரசியல் அமைப்பின் 30-வது பிரிவின்கீழ் அவர்களுக்கு சில உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய மொழியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள, அவர்களுடைய மதத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள, அவர்களுடைய இனத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அவர்கள் பள்ளிகளை அமைத்து நடத்தி வருவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பல்வேறு மைனாரிட்டி இனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தாங்கள் மைனாரிட்டி, மைனாரிட்டி, எனவே நாங்கள் பொதுவான கல்வி ஸ்தாபனங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு எங்களுக்கு எந்தவித அனுமதியும் தேவையில்லை, அரசாங்கம் எங்களுக்கு எல்லா உதவியும் செய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக, பாதிக்கப்பட்டிருப்பது ஆசிரியர் பயிற்சி மையங்கள் தான். ஏதோ ஓரிரண்டு ஆசிரியர் பயிற்சி மையங்களில் சிறப்பான முறையில், தனிப்பட்ட முறையில் ஆசிரியர்களை நல்லமுறையில் பயிற்சி அளித்து, எதிர்கால சந்ததியினரை உருவாக்குவதற்கு அந்த மையங்கள் பயன்பட்டாலும், அதை வியாபாரப் பொருளாக மாற்றக்கூடிய ஏறக்குறைய 200-க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர் பயிற்சி மையங்கள் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் அங்கேகாரம் இல்லாமல் மைனாரிட்டி என்ற பெயரிலே இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன.

[திரு. என். கணபதி]

[1990 ஏப்ரல் 2]

12.30 மணி

இதை அங்கீகாரம் செய்யாமல் இருப்பதற்கு இந்த அரசு கடுமையான வரன்முறையை நியமித்து 1977-லே விதிமுறைகள் போட்டார்கள்; 1989 மே மாதத்தில் சில விதிமுறைகள் போட்டார்கள். இந்த விதிமுறைகளை சற்று கடுமையாக கடைபிடித்து நல்ல பயன் உள்ள ஆசிரியர் மையங்களை உருவாக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக ஆசிரியர் கல்விக்காக அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற அந்த இயக்குநர் அலுவலகம், அந்த இயக்குநர்களும் திலே தனிக் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் “காலேஜ் ஆப் ஆர்ட்ஸ் அண்டு கிராப்ஸ்” என்ற ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறது. இது ஏறக்குறைய 1850 ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு 150 ஆண்டு காலம் முடிந்தும் அதில் எந்த ஒரு விழாவோ எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியோ நடைபெறாமல் ஏதோ ஒரு சாதாரண ஓர்க் ஷாப் போல அது இருந்து கொண்டு இருக்கிற ஒரு நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது, அது 1850 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதிலே புகழ் பெற்ற உழைப்பாளர் சிலையைச் செய்த ராய் செளத்திரி போன்ற பெரியவர்கள் எல்லாம் அங்கே இருந்து; பணக்கர் போன்ற பெரியவர்கள் எல்லாம் அங்கே இருந்து நம்முடைய கலையை கலாச்சாரத்தை வளர்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், அந்த கல்லூரி இன்றைக்கு சாதாரண ஒரு பாஸிடெக்னிக் அளவில் வைக்கப்பட்டு ஏதோ அனாதைப் பிள்ளையைப் போல நடத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. 1962 ஆம் ஆண்டு என்ற நினைக்கிறேன், சபாநாயகம் அவர்கள் தலைமையில் புகழ் பெற்ற கலைஞர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் கல்லூரி மேம்பாட்டுக் காக பல்வேறு நடவடிக்கைகள் அறிக்கைகள் பெற்று எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

அதைப்போல இன்றைய தினம் நல்ல ஒரு குழுவை அமைத்து அந்தக் கல்லூரி சிறப்பான முறையில் விளங்குவதற்கு நடப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அன்றைக்குச் சொல்வார்கள், விக்டோரியா மகாராணி அவர்கள் தனக்கு வேண்டிய பொருட்களை எல்லாம் அந்தக் கல்லூரியில் செய்து எடுத்துக் கொண்டு செல்வார்கள் என்ற அந்த வரலாறு கூறப்பட்டு அந்தக் கல்லூரியில் ஒரு மியூசியம் இருக்கிறது, கைத்திறல் போன்ற பல்வேறு கலைப் பொருட்கள் அது மரத்தினால் ஆனாலும் சரி, அது துணியால் நெய்ததாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தங்க ஆபரணமாக, வெள்ளி வேலைப்பாடுகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது சாக்லட்சர் என்று சொல்லக்கூடிய விதத்தில் சிறப்பமாக இருந்தாலும் சரி, இவைகள் அத்தனையும் சிறப்பாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை ஒரு மியூசிய

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. என். கணபதி]

மாக வைத்து அந்த மியூசியத்தில் வெளியார் வந்து பார்க்கக் கூடிய நிலைமை இருந்தது. அந்த மியூசியம் இன்று பாழடிக்கப் பட்டு, விலை மதிக்க முடியாத அத்தனை அழகிய கலை பொக்கிஷங்கள் எல்லாம் மூலையில் முடக்கப்பட்டு அங்கே தூங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன. அவைகளை புதுப்பிப்பதற்கு இந்த நேரத்தில் நல்ல ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்தக் கலைக் கல்லூரியில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு சாதாரண பாலிடெக்னிக் போல் நடத்தி அவர்களுக்கு ஊதிய விகிதங்களை அந்த அளவுக்கு கொடுக்கக்கூடாது. நல்ல அதிக உயர்ந்த ஊதியத்தை உயர்ந்த ஊதிய விகிதங்களை கொடுக்க வேண்டும். அகில இந்திய அளவில் போற்றக்கூடிய, மதிக்கக்கூடிய ஒரு கலைக் கல்லூரி, அந்தக் கலைக் கல்லூரி இங்கே சாதாரண பாலிடெக்னிக் போல் நடத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை நல்ல முறையில் நடத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லி விடைபெறுகிறேன், இந்த ஓராசிரியர் பள்ளி ஆரம்பிப்பதாக இங்கே அறிவிப்பு கிடைத்து இருக்கிறது. அது மகிழ்ச்சியாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் ஒரே ஒரு ஆசிரியர் ஒரு கிராமத்தில் 5, 6 வகுப்புகளை எப்படி கண்காணிப்பார் என்பதை சுற்று இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்த்து தேவைப்பட்டால் இதற்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, தொடக்கப் பள்ளியும் தொடக்க வகுப்பிலே தான் தொடங்கப் படும். அந்த முதல் வகுப்புகள் முதல் ஆண்டில் தொடங்கப் படுமே தவிர, எடுத்த உடனே 4 வகுப்புகள் தொடங்குவதற்கு அவசியம் இருக்காது. முதல் இரண்டு வகுப்புகள் வரையிலே கூட முதல் ஆண்டில் தொடங்கினாலும் கூட ஒரு ஆசிரியரைக் கொண்டே 10, 20 பிள்ளைகளை வைத்துக்கொண்டு பாடம் நடத்தி அடுத்த ஆண்டில் இரண்டாவது ஆசிரியர் இடம் பெறத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. என். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு உலக எழுத்தறிவு ஆண்டாக கொண்டாடப்படுகிறது. இதிலே தனி அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் 4, 5 நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்து ஊர்வலங்கள், பொதுக்கூட்டங்கள் போன்ற பிரச்சார நடவடிக்கைகளை எடுத்து செய்து இருக்கிறார்கள். இது ஒவ்வொரு மாவட்ட தலைநகரத் திலும் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அல்லது நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அதிலே மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து கொள்வதற்கு நேரம் இல்லை என்றாலும் மற்ற தமிழக அமைச்சர்களை ஒவ்வொருவரும் அந்த அந்த மாவட்டத்திலே அவர்கள் சொந்த மாவட்டத்திலே கலந்து கொண்டு இந்த கல்வி அறிவு நடவடிக்கையை சிறப்பாக கொண்டாட வேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

[1990 ஏப்ரல் 2]

திரு. ஆர். சிங்காரம்: தலைவர் அவர்களே. இந்தப் பேரவை யினுடைய மாற்றுத் தலைவராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் அவர்கள் கருப்பு சிவப்புத் துண்டை அணிந்து கொண்டு தலைவர் இருக்கையில் அமர்ந்து இருக்கிறாரே..... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்): தயவு செய்து உட்காருங்கள். அணிந்து கொள்ளலாம்.

12.35 மணி

திரு. ஆர். சிங்காரம்: அப்படி ஒரு கட்சியினுடைய சின்னத்தை அணிந்து மாற்றுத் தலைவர் அமரலாமா என்பதை அவை யினுடைய முன்னவர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, கதர் வேட்டி கூட சாங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒரு வகையிலே சின்னம் தான். அதற்காக அதை நீக்கச்சொல்லி யாரும் கேட்க மாட்டார்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: கதர் வேட்டி சின்னம் கிடையாது..... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வது, நான் ஏற்கெனவே இந்த அவையிலே இருந்து இருக்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பல அவைத் தலைவர்கள் கட்சியினுடைய சின்னம் போட்ட துண்டு அணிந்து இருக்கிறார்கள். எனவே அதை அணிந்திருப்பதில் தவறு இல்லை என்று நான் கூறி, மேற் கொண்டு, திரு. கே. ஆர். இராஜேந்திரன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

*திரு. கே. ஆர். இராஜேந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1990-91 ஆம் ஆண்டின் கல்வி மானிய அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகவும் கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் புரட்சித் தலைவியின் சார் பாகவும் நன்றியை உரித்தாக்கி, இந்த அவையிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த அவையின் தலைவருக்கு நன்றியை உரித்தாக்கி சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தில், என்னுடைய பர்கூர் தொகுதி மிகவும் பின் தங்கிய தொகுதியாகும். அதிலும், கல்வி மானியத்தின் மீது பேசும்பொழுது, எங்கள் தொகுதியிலுள்ள ஒரு அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப்பள்ளியாக மாற்றுவதற்கு பல வருடங்களாக முயற்சி எடுத்தும் இன்னும் அரசு, உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கவில்லை. ஆகவே, அரசு, தொகரப் பள்ளியிலுள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியையும், செந்தாரப்பள்ளியிலுள்ள அரசு

1990 ஏப்ரல் 2]

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

உயர்நிலைப் பள்ளியையும், சாமல்பட்டியிலுள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியையும், இந்த மூன்று அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிகளையும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு மாவட்டத்திற்கு 3, 4 பள்ளிகள் மட்டுமே உயர்த்தப்படக் கூடிய நிதிநிலையும் இருக்கின்றது. அதற்கான முன்னுரிமைகள், எவை என்ற அந்த அடிப்படையிலேயே தான் அமைகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 3 பள்ளிகளைச் சொல்கிறபோது எந்த இடத்தில் அதிக மாணவர்கள் மிக இக்கட்டான நிலையிலே இருக்கிறார்கள், எது அவற்றில் முக்தியத்துவம் பெறவேண்டியது என்பதையும் உறுப்பினர் சொன்னால் இலாக்காவின் அதையும் குறித்து வைத்துக்கொண்டு கவனிப்பார்கள்.

திரு. கே. ஆர். இராஜேந்திரன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியில் தொகரப் பள்ளியில் உள்ள அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி மிக அதிகமான மாணவர்கள் படிக்கக் கூடிய பள்ளியாக இருக்கிறது. ஆகவே, முதன்முதலாக அதை அரசு மேல்நிலைப்பள்ளியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களை வேண்டி, விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மத்தூர், வீராச்சிக்குப்பம் போன்ற கிராமங்களில் உள்ள சில ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களே வராமல் குழந்தைகள் மரத்தடியில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையெல்லாம் இருக்கிறது. அதை நான் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மேலும், பிற மாவட்டங்களிலே நிறைய பேருந்துகள் விடப் பட்டிருந்தாலும் என்னுடைய மாவட்டத்திலுள்ள பர்கூர் தொகுதியில் இதுவரையில் ஒரு பேருந்து கூட விடாமல் இருப்பதை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மேலும் மக்கள் நலப் பணியாளர்கள் விழிப்பு உணர்ச்சிக்குழு என்ற அமைப்பில் கழகத்தைச் சேர்த்தவர்களுக்கும் தான் அரசு வேலைவாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்றால் நாங்கள் கட்டுகின்ற வரிப் பணம் அரசு வசூலிக்காமல் இருக்கவும், விற்பனை வரியை வசூலிக்காமல் இருக்கவும் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். பர்கூர் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், மத்தூர் யூனியனுக்கும், மற்ற யூனியனுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைப் போல எங்கள் தொகுதியிலுள்ள யூனியனுக்கும் ஒதுக்கவேண்டுமென்று அரசுத் துறையை வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் க. அன்பழகன்

[1990 ஏப்ரல் 2]

12.40 மணி

எங்கள் தொகுதியில் பாலங்கள் எல்லாம் பழுதடைந்திருக்கின்றன. அதைக் கட்ட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல, எல்லாப் பள்ளிகளிலும் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அந்தப் பள்ளிகளில் கூடுதலாக ஆசிரியர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு இதுவரை பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக தங்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. வெ. கோவிந்தன்: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1990-91ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் கல்வி மானியத்தின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பளித்த தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியைக் கூறி, இந்த உரையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கும் நன்றி கூறி என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

‘முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறை என்று வைக்கப் படும்’

என்ற வள்ளுவர் குறளுக்கிணங்க, கழக அரசு படைத்துள்ள சாதனைகள் ஏராளம், ஏராளம். தமிழுக்கு ஆக்கமாக விளங்குகிற அண்ணாவின் பொன் மொழியைத் தந்து இங்கே கலைஞர் அவர்கள் படைத்துள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்தினை, நிதிநிலை அறிக்கையினை பார்த்தால், இந்த கழக அரசின் சாதனைகள் விளங்கும். குழந்தையின் முகமறிந்து பாலூட்டும் தாயைப் போல கலைஞர் அவர்களின் அரசு ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியத்தை அளித்துள்ள பாங்கு கடையெழு வள்ளல்களுக்கு மேலாக, ஏன் எட்டாவது வள்ளலாகவே ஏன் யாருக்கும் எட்டாத வள்ளலாகவே உயர்ந்து விட்டார்கள் என்பதை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. முந்தைய கழக ஆட்சிக் காலத்தில், பல சாதனைகளை ஆசிரியர் பெரு மக்களுக்காக அள்ளித் தந்திருக்கிறார்கள் கலைஞர் அவர்கள். குறிப்பாக தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் பிற மொழி ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்கியது, தங்கத் தட்டில் பொறித்த எழுத்துக்களாக மின்னிக் கொண்டிருப்பதை நாமெல்லாம் காண்கிறோம்.

இந்த ஆண்டு கல்வி மானியத்திற்கு சுமார் 1,050 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டை விட 150 கோடி ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு 900 கோடி தான் ஒதுக்கப்பட்டது. கல்விக்கான தொகை அதிகரிக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து நான் எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் என்னுடைய பாராட்டு தலையும் போற்றுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் கல்வி அறிவு பெற்றவர்களின் சதவீதம் இப்போது 46.76 ஆக இருக்கிறது. இது அகில இந்திய அளவில் பார்த்தால்

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. வெ. கோவிந்தன்]

36.23 சதவீதம் என்பதை விட 10.53 விழுக்காடு அதிகமாக இருக்கிறது. அகில இந்திய அளவில் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், கேரளாவில் 70.74 சதவீதம் என்றும், மகாராஷ்டிராவில் 47.18 சதவீதம் என்றும், தமிழகத்தில் 46.76 சதவீதம் என்று இருப்பதால், இந்தியாவிலேயே மூன்றாவது இடத்தை வகிக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் முயற்சித்து, இந்தியாவிலேயே கல்வி அறிவு பெற்றவர்களின் சதவீதம் தமிழ் நாட்டில் அதிகம் என்பதை உயர்த்தி, முதலாவது இடத்திற்கு தமிழகத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள வணங்குகின்றேன்.

சமுதாயத்தில் சமுதாய நலத் திட்டங்களில் மிக முக்கியமான திட்டம் இலவசப் பாடப் புத்தகங்கள் வழங்கலும், சீருடை வழங்குதலும், மதிய உணவு வழங்குதலும் என்பது தான். நமது கழக அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட உடல், மதிய சத்துணவு வழங்குவது மட்டுமல்லாமல், மாதத்தில் இரண்டு முறை முட்டையோடு கூடிய சத்துணவு வழங்கி, உண்மையான சத்துணவை பள்ளி குழந்தைகளுக்கு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

என்னுடைய தொகுதியில் பாப்பனப்பள்ளியில் உள்ள சத்துணவு மையத்திற்குச் சென்று நான் பார்வையிட்டதில், விடுமுறை நாட்களில் பள்ளிகளுக்கு அதிகமான மாணவர்கள் வரவில்லை என்று தெரியவந்தது. 90 மாணவர்கள் வர வேண்டிய இடத்தில் 40 மாணவர்களே வந்திருந்தார்கள். இப்படி வீணாகும், பணத்தை. பள்ளிப் பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்திற்காக செலவிடும் வகையில், சனி, ஞாயிறு போன்ற விடுமுறை நாட்களில் சத்துணவு போடுவதை நிறுத்துவது நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

12.45 மணி

அடுத்து தமிழகத்தில் சுமார் 30,000 பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. 22,000 ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளும் 5,000 தனியார் பள்ளிகளும், மற்றும் மாநகராட்சிப் பள்ளிகளும் ஆக மொத்தம் 30,000 பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. இந்த ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 1,20,000 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இந்த ஆரம்பப் பள்ளிகள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும், அரசு கட்டிடங்களிலும் இயங்கி வருகின்றன. பல மாவட்டங்களில் பள்ளிக்குச் சரியான கட்டிட வசதி இல்லாமல் இருப்பதை உணர்ந்த கழக அரசு கட்டிடம் கட்டுவதற்கான முயற்சியை மேற்கொண்டு, கரும்பலகைத் திட்டத்தின் மூலம் 300 பள்ளிக்கூடங்களுக்கு 1989-90-ல் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

சுமார் 365 பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையில் ஓராசிரியர் என்பதை மாற்றி ஈராசிரியர்களைப் பணியமர்த்தி ஓராசிரியர் வேலைப் பளுவை அந்தப் பள்ளிகளில் குறைத்திருக்கிறது.

[திரு. வெ. கோவிந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

மேலும் கரும்பலகைத் திட்டத்தின் மூலமாக 360 புதிய ஆசிரியர்களை நியமிக்க 1989 டிசம்பரில் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக நான் பாராட்டையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் பள்ளிகளுக்கு புதிய கட்டிட வசதி செய்து தருகின்ற வகையில் 736 பள்ளிகளுக்கு ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன. இவைகள் கட்டி முடிக்கப்படுமேயானால் கட்டிட வசதி இல்லாத கிராமப்புற பகுதிகளில் உள்ள குழந்தைகள் பெருமளவுக்குப் பயன் அடைவார்கள். இந்த ஆண்டு 439 ஆரம்பப் பள்ளிகளைத் திறப்பதற்கான அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதனை என்னைப் போன்ற கிராம மக்கள் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள். கரும்பலகைத் திட்டத்தின் மூலம் முதல் கட்டமாக 5,995 பள்ளிகளில் குழந்தைகளுக்குத் தேவையான புத்தகங்கள், விளையாடுவதற்குத் தேவையான விளையாட்டுப் பொருட்கள் ஆகியவை வழங்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது கட்டமாக 8,212 பள்ளிக்கூடங்களில் இப்படிப்பட்ட காரியம் நடைபெற்று வருகிறது. தற்போது மூன்றாவது கட்டத்திற்குத் தமிழகம் தன்னைத் தயார் படுத்திக்கொண்டு மற்ற பகுதிகளுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து தருவதற்கு ஆயத்தப் பணிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு வருவது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

மேலும் கல்வி வளர்ச்சியை முன்னிட்டு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் கல்வி ஆலோசனைக் குழு அமைத்து அந்தக் குழுவில் பெற்றோர்களும், ஆசிரியர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், பொதுமக்களும், கல்வி வல்லுநர்களும் அங்கம் பெற்றால் அவர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை வழங்க முடியும். இப்படிப்பட்ட குழுக்களை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அமைத்து அக்குழுக்கள் அரசுக்கு ஆலோசனைகளை எடுத்துச் சொல்கின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்த ஆலோசனைகளின் பேரில் அரசு நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியும். எனவே இதுபற்றி அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கம் என்பது பள்ளிக்கூடத்திற்குப் பாலமாக அமைகிறது. இவற்றின் மூலம் ஒவ்வொரு ஊரிலும் சிறு, சிறு மாநாடு போல் அமைத்து அந்தந்த ஊர்களில் நடைபெறுகின்ற பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள், இடங்கள் போன்றவற்றை வழங்குவது குறித்து கலந்து பேசினால் அந்தப் பள்ளிகள் முன்னேறுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கும். மேலும் பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கங்களின் மூலம் நடைபெறும் கல்விச் சீரமைப்பு மாநாட்டின் மூலம் விஞ்ஞானத்திற்கும் முக்கியத்துவம் உண்டாகிறது. ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் விஞ்ஞான சோதனைக்கூடங்கள் மற்றும் கருவிகள் கிடைக்க வசதி ஏற்படுகிறது. மேலும் இவற்றின் மூலம் பள்ளிகளில் வளர்ந்துவரும் விஞ்ஞான யுகத்திற்கு ஏற்ப சோதனைக்கூடம், விஞ்ஞான கல்விக்கூடம் போன்றவை உருவாக வாய்ப்பு ஏற்படும்.

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு வெ. கோவிந்தன்]

அடுத்து ஆசிரியர்களுக்குப் பல நன்மைகளை இந்த அரசு செய்து உள்ளது குறித்து ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டேன், இருப்பினும் அதில் ஒரு பகுதியாக ஒரு கோரிக்கையை வைக்க விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்களின் குழந்தைகளின் உயர்ப்படிப்புக்கு வட்டியில்லாத கடன் வழங்கி கல்வியில்லாத மக்களை மாற்ற அரசு முன்வரவேண்டும். அதுபோல் ஆசிரியர்களின் குழந்தைகளுக்கு தொழில் கல்வியிலும் புதிய சலுகைகளை வழங்க வேண்டும். அண்ணா பயிற்சி ஆசிரியர் மற்றும் தொழில் பயிற்சிகளில் ஆசிரியர்களின் குழந்தைகளுக்கு குறிப்பிட்ட விழுக்காடு சலுகைகளைத் தரவேண்டும். ஆசிரியர் பயிற்சி முடித்து பணியில் சேருகின்ற காலத்திலும் அவற்றில் அவர்களுக்குச் சலுகைகளை வழங்கவேண்டும்.

12-50 மணி

பேரணாம்பட்டுத் தொகுதியில் பள்ளிதகூடங்கள் இல்லாத கிராமங்கள் உள்ளன. அதில் அலங்காநல்லூர், கமலாபுரம், கலைநூர் நகர், பொன்னப்பல்லி போன்ற ஊர்களில் பள்ளிகளே இல்லை. இந்த ஆண்டிலாவது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனத்தில் கொண்டு, அந்த ஊர்களில் பள்ளிகள் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் வடசேரி உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உமாராபாத்தில் ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியைத் துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கல்வி மானியத்தில் மீது பேச வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்திலே பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, எனது உரையைத் தொடங்குகிறேன். 1990-91-ல் இந்தக் கல்வி மானியத்திற்காக ஒதுக்கிய தொகை, ரூ.1,050 கோடியாக இருக்கிறது. இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது. அரசு ஒரு நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்கும், சிறந்த மாணவர்களை, உயர்ந்த மாணவர்களாக, அறிஞர்களாக, விஞ்ஞானிகளாக உருவாக்கும் திட்டத்தை இதில் சிறப்பாக வைத்திருந்து, இந்தப் பணத்தைச் சிறப்பாகச் செலவிட்டாலொழிய இந்த நேரத்தில் நமது மாநிலத்திற்குள்ளே நல்ல, சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்க முடியாது.

‘கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.’

என்று வள்ளுவன் சொல்லியிருக்கிறார். கல்வியின் தரத்தை நமது தமிழகத்திலே இன்று பெருக்கவேண்டும். கல்வியின் தரம் உயரவிட்டால் நல்ல மாணவர்களை உருவாக்க முடியாது. மாணவர்களில் தரம் உயர வேண்டுமென்றால், நல்ல தரமான கல்வியைப் போதிக்க வேண்டும், ஆனால், அதே சமயத்திலே, மாணவர்—ஆசிரியர்களுடைய விகிதாச்சாரம் குறைக்கப்பட வேண்டும். 30 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதத்திலே

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

[1990 ஏப்ரல் 2]

இன்று கல்விஸ்தாபனத்திலே ஏற்படுத்தாவிட்டால் நமது கல்வித் தரத்தை நிச்சயமாக உயர்த்த முடியாது. நமது தமிழகத்திலே பல பள்ளிகளுக்குச் சென்றால், ஆரம்பப் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, 100 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதத்தில் கூட இருக்கிறது. இப்படி மாணவர்களைச் சத்திரத்தில் அடைப்பதைப் போல் வைத்திருப்பதால், ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கிடையே ஒரு ரிலேஷன்ஷிப் இல்லாத நிலையிலே, மாணவர்களுக்குக் கல்வி போதிக்கப் பட்டால் எப்படி கல்வியினுடை தரம் உயரும் என்பதைப் பார்த்து, அங்குள்ள ஆசிரியர்களை அதிகமாக்கி, கல்வியினுடைய தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1200 ஆசிரியர்கள் தொகுப்பூதியத்திலே கூடுதலாக நியமிக்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஏற்கனவே, உயர்நிலைப் பள்ளியிலே பணிபுரிகின்ற இடைநிலை ஆசிரியர்கள் சம்பளத்திலே குறைபாடு இப்பதாகக் கூறிப் போராடுகின்றார்கள். இதற்கிடையில், 800 ரூபாய் தொகுப்பூதியத்திலே ஆசிரியர்களை நியமிக்க இருக்கிறார்கள். ரூ.800 தொகுப்பூதியத்தைக் கொடுத்து அந்த ஆசிரியர்களை நியமித்தால், அவர்களும் சம்பளத்தை அதிகமாக்கித் தரும்படி கேட்பார்கள். அந்த மாதிரி ஒரு நிலையை உருவாக்காமல், இப்போதே அவர்களுக்கு நியாயமான சட்டபூர்வமான சம்பளத்தைக் கொடுத்து அவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் முதல் பகுதியிலே பேசுகிறபொழுது, 1 ஆசிரியருக்கு 100 மாணவர்களை இருக்கிறார்கள் என்று அந்தக் கஷ்டத்தைச் சொன்னார். அடுத்த பகுதியில், ஆசிரியர்களை அதிகம் நியமிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்தால், முழுச் சம்பளம் கொடுத்து நியமிக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். அப்படி என்றால் போதுமான ஆசிரியர் இல்லாத நிலையில் ஒரு ஆசிரியருக்கு 120 மாணவர்கள் கூட சில இடங்களிலே அமையும். அதையும் உறுப்பினர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் பொழுது 120 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியரை நியமிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்வது, ரூ.800 தொகுப்பூதியம் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள விலைவாசியில் அவர்களுக்கு இந்தச் சம்பளம் போதாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, வேலை கிடைக்காதபோது ரூ.100 கூட கிடைக்காத துன்பத்தில் உள்ளவர்கள் தற்காலிக வேலை என்ற முறையில் 2 ஆண்டுகள் வேலை பார்த்தவர்கள் ஆசிரியர்களாக வருவது நல்லது. ஏனென்றால் எந்தவிதமான தகுந்த பயிற்சியும் இல்லாமலே கூட சில பேர் ரூ.1,400 வாங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. நம்முடைய பொருளாதார நிலையில், தற்காலிகமாக ஆசிரியர்களை நியமிக்கா

1990 ஏப்ரல் 2]

விட்டால், பள்ளிக்கூடங்கள் மிக அதிக அளவில் பாதிக்கப்படும். எனவே, இடைக்கால ஏற்பாடாக, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு, இப்படித் தொண்டு செய்கிறவர்கள் பின்னர் முழு ஊதியத்தில் நிலையாகப் பணிபுரையும் வாய்ப்புப் பெறுவார்கள் என்பது பலரும் வரவேற்பதாகும்.

12.55 மணி

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை என்பது தொகுப்பு ஊதியம் தரக்கூடாது, முழு ஊதியம் வேலைக்கு ஏற்ற ஊதியம் அனைவருக்கும் தரப்பட வேண்டும் என்பதுதான். Conferment of Permanent Status Act, 1980-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முழுமையாக அரசே ஏற்றுக் கொண்ட, எந்த வேலைக்கும் உரிய ஊதியம் கண்டிப்பாகத் தரப்படவேண்டும் என்பதுதான் தமிழக அரசின் கொள்கையாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : அதனால்தான் நிரந்தரமான வேலை என்று சொல்லவில்லை நான். தற்காலிக வேலை தான் தருகிறோம். நிரந்தரமான வேலை தருவதற்காக ஒரு குழு அமைத்து, 'ஆசிரியர் வாரியம்' போல அமைத்து ஒரு குழுவால் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்குமானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வது நியாயம். ஏராளமானவர்களை ஆங்காங்கே மாவட்ட அளவிலே தேர்ந்து எடுக்கிறபோது, எடுத்தவுடனே அவர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு ஆர்வத் தோடு பணியாற்றுகிற உணர்வு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் முழு ஊதியத்திலே நியமிப்பதைவிட இரண்டு ஆண்டுக் காலம் அவர்கள் ஆற்றுகிற பணித் திறமை, கடமை உணர்வு, இவைகளைப் பார்த்து முடிவு செய்கின்ற வகையில் இந்தப் பணி வழங்கப்படுவது தவறல்ல.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : தலைவரவர்களே, அடுத்தபடியாக, ஏற்கெனவே நான் ஒரு கேள்வி நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமானிடம் கேட்கும்போது தகுதி அடிப்படையில் நடுநிலைப் பள்ளியை, உயர்நிலைப் பள்ளியாகவும், உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாகவும் ஆக்கும்போது விளையாட்டு மைதானம், ஆய்வுக் கூடங்கள், மருத்துவ வசதி, நூல் நிலையங்கள், மேலும் 'பர்னிச்சர்ஸ்' போன்றவை எல்லாம் இல்லாமல்—அந்தத்தகுதியே இல்லாத பள்ளிகள்கூட—நடுநிலைப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மேல் நிலைப் பள்ளிகளாகவும் உயர்த்தப்படுவதற்கு 'பெர்மிஷன்' வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதைச் சொல்லும்போது அமைச்சர் பெருமானார் சொன்னார், அது கல்வியோடு இணைந்து வந்து

[1990 ஏப்ரல் 2]

விட்டது, இது போன்ற நிலைமைகள் எல்லாம் தவிர்க்க முடியாதவை என்று சொன்னார்கள். அதைக் கண்டிப்பாகத் தவிர்க்காவிட்டால் எப்படி ஒரு பள்ளியிலே பாடம் நடத்த முடியும்? 'பிராக்டிகல் கிளாஸ்' நடத்த வேண்டுமென்றால் அதற்குத் தேவையான உபகரணங்கள் கிடையாது; ஆய்வுக்கூடங்கள் கிடையாது. ஆய்வுக் கூடம் இல்லாமல் எப்படி பிராக்டிகல் கிளாஸ் நடத்த முடியும் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட பள்ளிகளுக்கு நீங்கள் உரிமங்கள் வழங்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கத்திற்காகத்தான் சொல்கிறேன். ஏற்கெனவே கல்வி நிலையங்களிலே மேல் வகுப்பு ஏற்படுத்துவதற்காகப் பல கட்டத்தில் உயர்த்திக்கொண்டே வந்தபோது பல பள்ளிக்கூடங்களிலே ஆய்வுக் கூடங்கள் இல்லாத நிலையிலேயும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி உயர்த்தப்பட்ட பள்ளிகளுக்கு ஒவ்வொரு கல்வி மாவட்டத்திலும் ஓர் ஆய்வுக்கூட வண்டி (வேன்) வைத்து, அதன் மூலமாக 2, 3 ஆண்டு காலமாகவே 56 கல்வி மாவட்டங்களிலேயும் தொடர்ந்து இந்த முறையில் ஆய்வுக்கூடம் இல்லாத பள்ளிகளில் உள்ள மாணவர்கட்கும்—பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அது போதுமானது அல்ல எனவே, இப்போது மத்திய அரசு உதவுகிற அறிவியல் வளர்ச்சித் திட்டம் என்பது போன்ற திட்டங்களில் சில பள்ளிகளுக்கு, நூலகங்களுக்கு விஞ்ஞான அறிவியல் நூல்கள் வழங்குவதற்கு, சில பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஆய்வுக்கூடங்கள் அமைப்பதற்கு என்று சில திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் தமிழக அரசு முழு அளவிலே பயன்படுத்துவதற்குத் தீவிரமாக முனைந்திருக்கிறது.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்களுக்கு 'பிரமோஷன் பாஸிவி' இருக்கிறது. தனியார் பள்ளிகளில் மட்டுமல்ல. அரசாங்கப் பள்ளிகளிலே கூட பிரமோஷன் தகுதி அடிப்படையிலே தராமல், அவர்களுடைய சீனியாரிட்டியை ஒவ்வொரு பண்ணி, தகுதி உடையவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் நல்ல திறமையுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு மனக்கசப்பு ஏற்பட்டு, அதிருப்தி அடைந்துவிடுகிறார்கள். இப்படி இருந்தால் ஆசிரியர்கள் எப்படி கல்வி கற்றுக்கொடுத்து, எப்படி மாணவர்கள் முன்னேற முடியும் என்று நான் கேட்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தற்போது, தமிழ்நாட்டில் ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது பரவலாகப் பேசப்படுவது, பணம் பெரிதும் விளையாடி இருக்கிறது என்பதுதான். அதனால் மக்கள் பீதிடைகிறார்கள். ஏழை எளிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த படித்தார்கள் சில தனியார் பள்ளிகளுக்கு வேலை கேட்டுப் போகும்

1990 ஏப்ரல் 2]

போது 20,000 ரூபாய், 30,000 ரூபாய் கேட்கிறார்கள்; கொடுக்கிறார்கள். அப்படி வேலைகொடுக்கின்ற தனியாரிடம் கேட்டால் அவர்கள் சொல்வது, நாங்கள் இந்த 'போஸ்ட் கிரியேட்' பண்ணுவதற்கு எவ்வளவு செலவிடுகிறோம் தெரியுமா என்று கேட்கிறார்கள். அது என்ன செலவு என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, தனியார் பள்ளிக்கூடங்களில் இப்போது ஆசிரியர் பணியிடங்கள் ஏற்படுத்த முடியாது. யாராவது தவறி, இறந்து போனால் அந்த இடம் வரைக்கும் தான் தரப்படுகிறதே தவிர பொதுவாகப் புதிய இடங்கள் கேட்கும்போது, நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தால் அந்தப் பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. அந்தந்த பள்ளிகளிலே அவர்களே நியமித்துவிட்டு, அவர்களே சம்பளம் கொடுக்கும் நிலைமையிலேதான் சில இடங்களை நிரப்பக்கூடும். அதிலே உள்ள குறைபாடுகளைப்பற்றித் திட்டவாட்டமாக ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியவில்லை, குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்காக எந்த நேரத்திலும் கூறப்படும் ஆலோசனைகள் ஆலோசித்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

திரு.எஸ்.எஸ். ராமசுப்பு : விளக்கத்திற்கு நன்றி, தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல பள்ளிக் கட்டடங்கள் பராமரிக்கப் படாமல் இருக்கின்றன. முக்கியமாக அரசுப் பள்ளிக்கூடங்களில் தான் இந்த நிலைமை அதிகமாக இருக்கிறது. பல பள்ளிகளிலே கூரைகள் கிடையாது. என்னுடைய தொகுதியிலே வானூர் வட்டாரத்தில் பள்ளையார்பாளையம் என்ற ஊரில் கூரை இல்லாமல் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. அந்த ஊரில் இருக்கிற பள்ளிக்கூடம் ஒலைக்கூரை போட்டு, கட்டடம் இடியும் தருவாயில் உள்ளது.

13-00 மணி

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு.பெ.சு. திருவேங்கடம்); அவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப் படுகிறது.

திரு.எஸ்.எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு ரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்ற அந்த பகுதியில் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் மிகவும் முக்கியமானது. அதை நீங்கள் பராமரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த பகுதியில் உள்ள வெங்கலபொட்டல் என்ற கிராமத்தில், அது ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியாகும், அங்கே உள்ள ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக அந்த ஊர் மக்கள் கேட்ட போதிலும்கூட அந்தப் பள்ளி இன்னும் குறைக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதை உடனடியாகத் திறப்பதற்கு ஆவன செய்ய

[1990 ஏப்ரல் 2]

வேண்டும். ஊத்துமலை பகுதியில்—அதாவது அந்த பகுதியைச் சுற்றி 30 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள மாணவர்கள் ஊத்துமலை வந்து படிக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதால், அங்கே இருக்கின்ற உயர்நிலைப் பள்ளிளை மேல்நிலைப் பள்ளியாகவும் ஆலங்குளத்திலே இருக்கின்ற உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாகவும் ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலியை ஒரு மையமாக வைத்து பல்கலைக்கழகம் அமைக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை போன ஆண்டு கல்வி மானியத்திலே வைத்துப் பேசினேன். இப்போது மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதற்கு சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அந்த பல்கலைக்கழகத்தோடு அங்கே ஒரு சட்டக் கல்லூரி நிறுவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினை. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இப்போது கொத்தடிமைகளைப் போல் நடத்தப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் பல கோரிக்கைகளை வைத்து 30 ஆம் தேதியில் இங்கே உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் மிகவும் முக்கியமான கோரிக்கைகள். நீங்கள் அதை கவனிக்கவேண்டும். பரிவுடன் கவனிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் தமிழகத்திலே மாணவர்கள் ரிசல்ட் கொண்டு வருவதிலே மிகவும் திறமையாக இருந்து நன்கு உழைக்கின்றார்கள். ஆதலால் இதுபோன்ற தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கோரிக்கைகளை ஏற்று நீங்கள் அதை நிறைவேற்ற ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மெட்ரிகுலேஷன் ஸ்கூல் என்று பல ஸ்கூல்ஸ் இருக்கின்றன. இந்த மெட்ரிகுலேஷன் ஸ்கூல்களிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள் அடிக்கடி வேலை விட்டு நீக்தப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் எந்த பணிப்பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருக்கின்றார்கள். அது மட்டுமல்ல, அந்த மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளியிலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்காக ஆசிரியர்கள் அதிகமாக கிரத்தை எடுத்து சொல்லிக்கொடுத்து அங்கேயே அவர்கள் கிடந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகளுக்கு தக்க ஆலோசனை வழங்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, அங்கே விளையாட்டு மைதானம் இல்லாமல் சில பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இந்த விளையாட்டு மைதானங்கள் மிக முக்கியமான தேவையாகும். இளம் வயதிலே விளையாட்டிலே அவர்கள் நல்ல திறமையோடு இருந்தால்தான் விளையாட்டிலே நம் இந்திய நாடு ஒரு உயர்ந்த நாடு என்று கொள்ளமுடியும். விளையாட்டிலே நாம் பின் தங்கியிருக்கிறோம். இதுபோன்ற பயிற்சிகள் கொடுப்பதற்கு விளையாட்டு மைதானங்கள், விளையாட்டு சாமான்களை எல்லாம் அங்கே வைக்கவேண்டும்.

1990 ஏப்ரல் 2]

மேலும், இரட்டைக் கல்வி முறை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதாவது பணக்காரர்கள், ஏழைகள் என்று பிரித்து பாகுபாடுள்ள முறையிலே இந்த தமிழகத்திலே கல்வி முறை இருக்கிறது.

தனியார் பள்ளிகளில், கல்லூரிகளிலே படிக்கின்ற பிள்ளைகள் இப்போது இந்தி, ஜெர்மன், இத்தாலி, ரஷ்யன் போன்ற மொழிகளை படிப்பதற்கு பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் மெட்ரிகுலேஷன் ஸ்கூல்ஸ் மற்றும் பல பள்ளிகளிலே சென்று பணத்தைக் கொடுத்து அவர்கள் படித்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் கிராமத்திலே வாழ்கின்ற பிள்ளைகள் ஏழைப் பிள்ளைகள். அவர்கள் அரசுப் பள்ளியிலேதான் படிக்கின்ற சூழ்நிலையிலே தான் இருக்கின்றார்கள். அந்த அரசுப் பள்ளியிலே படிக்கின்ற பிள்ளைகள் ஒரு இந்தியை படித்தோ அல்லது வேற்று மொழியைப் படித்தோ வேறு வேலைக்கு, அதாவது டெல்லிக்கு செல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், அங்கே அவர்கள் சென்று வேலை பார்க்கமுடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கின்றார்கள். முக்கியமாக கிராமங்களிலே வாழ்கின்றவர்கள் 70 சதவிகிதம் பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். இந்த பிள்ளைகளுக்கெல்லாம்

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு வேளை வேறு மொழிகளைச் சொல்லிக் கொடுத்தால்கூட, அதற்காக டெல்லியிலோ வேறு இடத்திலோ வேலை கிடைக்காது. வேண்டுமென்றால் மந்திரி வேலை வேண்டுமானால் கிடைக்கலாமே தவிர வேறு எந்த வேலையும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கில்லை.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அதாவது நீங்கள் இந்தி மொழியின் அவசியத்தை தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். டெல்லியிலே நாங்கள் செல்லும்போதுதான் தெரிந்துகொண்டேன். இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வந்தார்கள். சுமிட்டி உறுப்பினராக செல்லும் போது நான் பார்த்தேன். சாதாரணமாக ஒரு சுவட்டர் கடைக் காரன் ரூ. 25 விற்கக்கூடிய சுவட்டரை ரூ. 50க்கு நம்மிடம் விற்றுவிடுகிறான். அப்படி மொழி தெரியாததனால் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அதேமாதிரிதான் டெல்லியிலே இருப்பவர்கள், உத்தரப்பிரதேசத்திலே இருப்பவர்கள்; வங்காளத்திலே இருப்பவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தால் தமிழ் தெரியாத நிலையில் அவர்களும் அதே நிலையைத்தான் சந்திக்கிறார்கள் என்கே. நமக்கு மட்டும் அந்தத் தாழ்வு மனப்பான்மை அவ்வளவு எளிதாக வரக்கூடாது. வேண்டுமானால் இங்கேயே 'சுவட்டர்' வாங்கிக் கொண்டு டெல்லி போகவேண்டும்.

திரு எஸ்.எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தேமதுரத் தமிழ் ஓசையை உலகெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் என்று பாடிய பாட்டின்படி நாம் தேமதுரத் தமிழ் ஓசையை உலகத்திலே எல்லாம் பரவச் செய்யவேண்டுமென்றால், வேறு நாட்டிலுள்ள இலக்கியங்கள் வேறு மாநிலங்களில் உள்ள இலக்கியங்கள் எல்லாம் இங்கே வரவேண்டும். அப்படி கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் நாம் அந்நிய பாஷைகளையும் படித்து இருந்தால்தான் முடியும்.

13-05 மணி

ஆதலால், அப்படிப் படிப்பவர்களுக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டும். அரசுத் துறையில் உள்ள பள்ளிகளில் அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். பணக்காரப் பிள்ளைகளில் பல மாணவர்கள் படிப்படி படித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏழை மாணவர்களால் அப்படி படிக்க முடியவில்லை என்கிற நிலை உருவாகிவிடக் கூடாது. தமிழ் நாட்டில் எந்தவகையிலும் இத்தகைய ஒரு இரட்டை முறை வந்துவிடக் கூடாது.

அடுத்து, வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களில் சென்று வேலைக்கு வேண்டி தங்கள் பெயரை பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பெயில் போன்ற அல்லது அதற்கு கீழே படித்தவர்களாக இருந்தால் பியூன் வேலைக்கு அவர்கள் அனுப்புகின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் அல்லது அதற்கு மேலே எம்.ஏ. படித்திருந்தால் கூட வேலை கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. இந்நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் நீண்ட நேரம் பேசுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

திரு. எஸ்.எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்நிலை தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், இப்போது கல்லூரிகளில் பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி., எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி. என்று எல்லாம் பட்டம் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி அவர்கள் பட்டம் படிக்கிறபோதே பி.ஏ. என்றால் கோவாப்பரேசன், ஹெர்னலிசம் போன்ற சர்ட்டிபிக்கேட் கோர்சம், பி.எஸ்ஸி. பிசிக்ஸ், கெமிஸ்ட்ரி போன்ற பாடங்களைப் படிப்பவர்களுக்கு கம்ப்யூட்டர் சயன்ஸ் போன்ற சர்ட்டிபிக்கேட்டுகளையும் வழங்கவேண்டும். அதுபோல ஹெல்த் சம்பந்தப்பட்ட கோர்ஸ் பற்றி சொல்லிக்கொடுத்து சர்ட்டிபிக்கேட் கோர்சக்கான சான்றிதழ் வழங்கலாம். டிகிரி கொடுக்கும்போதே இவர்கள் சர்ட்டிபிக்கேட் கோர்சக்கான சான்றிதழையும் வாங்கிவந்தால் வேலைவாய்ப்பு பெற முடியும்.

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. எஸ்.எஸ். ராமசுப்பு]

159

குறிப்பாக அரசு வேலைவாய்ப்பு பெற முடியும். இதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றையதினம் கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் என்ஜினியரிங், மெடிக்கல் போன்ற படிப்புகளுக்கான டெஸ்ட்களில் தேர்ச்சி பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஐ.ஏ.எஸ். படித்துத் தேர்ச்சி பெறவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆதலால் இளம் வயதிலேயே, இப்படிப்பட்ட கோர்ஸ்கள் பற்றி பிராக்டிகல் ஆக சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் பிராக்டிஸ் பண்ண ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிராமத்துப் பிள்ளைகளுக்கு என்ஜினியரிங், மருத்துவக் கல்லூரி போன்றவற்றில் மார்க்குகள் குறைவாக இருந்தாலும் அதிகமாக இடங்கள் கொடுக்க வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது) சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 17 மணித்துளிகளாகப் பேசுகிறீர்கள். இதற்கு மேல் அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. ஆர். மகேந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, நடைபெறுகின்ற, 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் பேசுகின்ற வாய்ப்பை தந்தமைக்கு எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வித் துறையின் மேம்பாட்டிற்காக தமிழக அரசு எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சிகள், நிதி நிலை ஒதுக்கத்தால் ஏறத்தாழ 1050 கோடி ரூபாய் கல்வித் துறைக்காக செலவிடப்படுவது தமிழகத்தில் எதிர்காலம் மிக வெளிச்சமான, ஒரு கால கட்டத்தை விளக்கிக் காட்டுகிறது என்பதைக் குறித்து நான் மனப்பூர்வமாக மகிழ்ச்சியுடன் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். புறப்பொருட்டாக இருக்கின்ற துறைகளுக்குச் செலவிடுவதைக் காட்டிலும், அகப்பொருட்டாக விளங்குகின்ற அறிவு வளர்ச்சிக்கு செலவிடும் தொகை ஒரு சமுதாயத்தின் எதிர்காலத்தை மிகவும் உன்னதமான நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிற முயற்சி என்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நமது அரசு ஒரு கணிசமான தொகையை ஒதுக்கி இருக்கின்றது என்பதிலிருந்து நாம் பெறக்கூடிய செல்வங்களில் எல்லாம் கேடில்லாத செல்வம், கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி என்பதை நாம் உண்மையாக பாராட்டுகிறோம் என்ற அளவிற்கு இந்த கல்வியின் சிறப்பை அறிந்து செயல்படும் தமிழக அரசின் தன்மை பாராட்டப்படக்கூடிய ஒன்று என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரை நமக்கு உறுதியாள ஒரு திட்டம் தேவை. கேட்பவர்களுக்கெல்லாம், கேட்ட இடங்களில் எல்லாம் அது தொடக்கப்பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மேல்நிலைப்பள்ளியாக

இருந்தாலும் சரி; கொடுப்பதை விட்டுவிட்டு, அரசே ஓர் ஆய்வு செய்து, இன்னின்ன இடங்களில் இன்னின்ன கல்விக்கூடங்கள் வரவேண்டும் என்கின்ற முறையில் ஒரு எஜ-கேசன் மேப் தயார் செய்து, அந்த இடங்களில்தான் பள்ளிக்கூடங்கள் புதியதாக நடத்த அனுமதி கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கழக அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நமக்கு சில உறுதியான திட்டம் கல்வித்துறையைப் பொறுத்த வரையில் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளியில் படிப்பவர்கள் ஒரு மைலுக்கு மேல் நடக்கக்கூடாது என்கின்ற முறையிலும், நடுநிலைப் பள்ளிகளில் படிப்பவர்கள் இரண்டு மைலுக்கு மேல் நடக்கக் கூடாது என்கின்ற முறையிலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிப்பவர்கள் மூன்று மைலுக்கு மேல் நடக்கக்கூடாது என்கின்ற முறையிலும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த முறையில் ஆய்வு செய்து, மாவட்ட ரீதியாக ஒரு திட்டம் தயார் செய்து, அமுல்படுத்த அரசு முன்வரவேண்டும் என கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழில் நுட்பக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், தொழில்நுட்பக் கல்விக்காக கல்வித் துறையில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூபாய் 1050 கோடியில், சுமார் 32 கோடிகள் ஒதுக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று ஆகும்.

13.10 மணி

தொழிற்கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில். அரசு பொறியியல் கல்லூரிகள், அரசு பாலிடெக்னிக்குள் இயங்கி வருகின்றன. இவைகளில் படிக்கும் மாணவர்களுடைய தரம், நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் பெற்று இருக்கின்றது என்று கருதுகிறேன். அரசு பொறியியல் கல்லூரிகளையும், பாலிடெக்னிக்குகளையும் இன்னும் திறம்படச் செயல்படுத்தி; நவீன முறையில் நவீனக் கருவிகளைக் கொண்டு பயன்படுத்தலாம். அதன் மூலம் தமிழக மாணவர்கள் மேலும் பயனடைவார்கள். இதே போல் தமிழகத்தில் சுயநிதிப் பொறியியல் கல்லூரிகளும், பாலிடெக்னிக்குகளும், ஒரு நான் கைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பெருமளவாக அதிகரித்து, நடைபெற்று வருகின்றது. இப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளில் மாணவர்களுடைய கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, கழக அரசு பொறுப் பேற்றவுடன், மரியாதைக்குரிய டாக்டர் வி.சி. குழந்தைசாமி அவர்களுடைய தலைமையில் குழு அமைத்து அந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கையின் அடிப்படையில், சுயநிதிப் பொறியியல் கல்லூரிகள் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு தமிழக அரசு, குறிப்பாக மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளார்கள். அதற்கு நான் அவர்களைப் பாராட்டு

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ஆர். மகேந்திரன்]

கிறேன். இதன்மூலம் சில கல்லூரிகள் தங்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகளை ஓரளவு முன்னேற்றி இருக்கும் என நினைக்கின்றேன். இன்னும் சில கல்லூரிகள் கால அவகாசத்தையும் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று வழக்காடியிருப்பதும் நாம் அன்னவரும் தெரிந்த ஒன்று. சுயநிதிப் பொறியியல் கல்லூரிகள் ஆனாலும், பாலிடெக்னிக்ஸ்குள் ஆனாலும் மாணவர்கள் படிப்பின் தரத்தை உயர்த்திட முன்வர வேண்டும். மாணவர்களிடமிருந்து பணம்பெறுவதையே ஒரு குறிக்கோளாகக் கொண்டு சில கல்லூரிகள் செயல்படுவதை தடை செய்தாக வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை கழக அரசு மேலும் தீவிரமாக ஆராய்ந்து, கல்வியினுடைய தரத்தை, குறிப்பாக பொறியியல் கல்லூரி, பாலிடெக்னிக்ஸ்குள் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களை மிக்க பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில் முதலில் இருந்த ஆசிரியர் பயிற்சிக்குமேல், புதிய பயிற்சி நிலையங்கள் பல தமிழகத்தில் ஆண்டுதோறும் பெருகிக் கொண்டிருப்பதும், அதனை ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவருவதற்கு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதற்குப் பாராட்டுகிறேன். சென்ற ஆண்டு இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் பயிற்சி நிலையங்கள் துவங்கப்பட வேண்டுமானால், அரசினுடைய முன் அனுமதியையும், அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுத்தான் துவங்கப்பட வேண்டும் என்ற கண்டிப்பான அறிவிப்பானது நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். இப்பொழுது ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனம் என்ற பெயரால் பல்வேறு இடங்களில் சிறுபான்மையினர் என்ற பெயரால் பள்ளியை நிறுவியும், நடத்தியும் வந்துள்ளனர். அரசினுடைய கட்டுப்பாட்டையும் மீறி இப்பொழுது பல மாவட்டங்களில் ஏழை, எளிய மாணவர்களிடம் நன்கொடையும் பெற்று வருகின்றார்கள். இப்படி அரசு விதியை மீறி மாணவர்களைச் சேர்த்து இருக்கின்ற நிறுவனங்கள் மீது தக்க நடவடிக்கையை முறையாக கழக அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிதாக ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனம் என்ற பெயரால் தமிழகத்தில் முயற்சிப்பவர்களை கட்டுப்படுத்திட வேண்டும். மேலும் அரசு அங்கீகாரமின்றி வளர்ந்துவரும் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களைக் கட்டுப்படுத்திட உயர் மட்டக்குழு ஒன்றை அமைத்து, அதற்கான ஆலோசனைகளைப் பெற்று செயல்படுத்த வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியார் சிலர் நடத்துகின்ற பள்ளிக்கூடங்கள், பாலிடெக்னிக்ஸ்குள், கல்லூரிகளில் மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் தங்களுடைய நியாயமான தேவைகளை முறையாகக் கேட்கின்ற போது, அந்த நிர்வாகம் அதைத் தர மறுக்கின்றது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் மாணவர்களையும், ஆசிரியர்களையும் மிரட்டுகின்றார்கள்.

[திரு. ஆர். மகேந்திரன்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

இப்படி மிரட்டுகின்ற காரியங்களில் ஈடுபடுகின்ற நிறுவனங்களுக்கு, முறையாக செயல்பட வேண்டுமென்பதை அரசு தெளிவு படுத்த வேண்டும். அப்படித்தான் அவர்களை முறைப்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்றால் அரசினுடைய மானியத்தை நிறுத்த அரசு முன்வர வேண்டும். அதற்கு ஏற்றவகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்களுடைய பல்வேறு நடவடிக்கைகள், எடுத்திருக்கின்ற முயற்சிகள், இன்னும் வேறு பல காரியங்கள் எல்லாம் வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன. மேலும் இது போன்ற நடவடிக்கைகள் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாகவும் அமைந்திருக்கின்றன என்று பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எனது தொகுதியில் ஆதியூர் ஊராட்சியில் அமைந்துள்ள பாண்டியன் பாலிடெக்னிக் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் கடந்த சட்டப்பேரவை தேர்தல் நேரத்தில் அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகம் மாணவர்களை வாக்குகள் சேகரிக்கும் பணியில் ஈடுபடுத்தியது. அந்த நேரத்தில் சில மாணவர்கள் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த காரணத்தினால், கல்லூரியை விட்டு சஸ்பெண்டு செய்தார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்த ஆறு ஆசிரியர்களை டிஸ்மிஸ் செய்தார்கள். இந்த அதிருப்தி செயலில் ஈடுபட்டிருக்கும் கல்லூரி நிர்வாகத்தினமீதும், கல்லூரியின் முதல்வர் மீதும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கழக ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற ஓராண்டுக் காலத்தில் எனது தொகுதியில் மூன்று மேல்நிலைப் பள்ளிகளையும், ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியையும் உருவாக்கித் தந்த தமிழ் மக்களின் ஒப்பற்ற தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், இனமானப் பேராசிரியர் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனது தொகுதி மக்களின் சார்பாக இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் எனது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

13-15 மணி

புதுப்பேட்டை, குரும்பேரி, பேராமப்பட்டு ஆகிய மூன்று கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் சுமார் 10 வருடங்களாக மேல்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் வேண்டும் என்று கடந்த கால அரசைக் கேட்டார்கள். கடந்தகால அரசு கல்வித் துறையில் சரியாக அக்கறை காட்டாத காரணத்தினால் அந்தப் பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர வாய்ப்பு இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்ற பிறகு கல்வித் துறையின் அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்று இருக்கின்ற மாண்புமிகு கல்வி

1990 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். மகேந்திரன்]

அமைச்சர் அவர்கள் வேகமாகச் செயல்பட்டு நீண்ட காலமாக நிலுவையில் உள்ள அனைத்தையும் ஆய்வு செய்து, எந்தெந்தப் பகுதிக்கு மேல்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் வேண்டும், எந்தெந்தப் பகுதிக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் வேண்டும் என்பதை மனதில் கொண்டு, செயல்படவும் தந்து இருக்கின்றார்கள். அத்தகைய நல்ல உள்ளம் படைத்த மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களை மனதாரப் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

நாட்ராமப்ள்ளி தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி, கிராமங்கள் நிறைந்த பகுதி. கிராமங்கள் நிறைந்த இந்தப் பகுதியில் புதியதாக ஆரம்பப் பாடசாலைகள் அதிக அளவில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாசிரியப்பனார், கசிநாயக்கம்பட்டி, சந்திரபுரம் ஆகிய மூன்று நடுநிலைப் பள்ளிகளையும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்தித் தர வேண்டுகிறேன். சுந்தரம்பள்ளி, நத்தம், வெலக்கல்நத்தம் ஆகிய மூன்று உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்தித்தர கழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மேல்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களில் கல்வித் தரம் உயர விஞ்ஞானக் கூடங்களை ஏற்படுத்த அரசு பல திட்டங்களை வகுத்து இருக்கிறது. அதை மேலும் வலுப்படுத்தி இந்த ஆண்டு முதல் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவு தரத்தை உயர்த்த மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கட்டிடங்களைப் பொறுத்த வரையில் நாம் பெரிய அளவில் செலவு செய்து வருகின்றோம். கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு அதிகமாக இருக்கின்றது. அதிகம் என்று சொல்லும்போது தொகை அளவில் அது தேவைக்கு அதிகமானது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஒதுக்கீடு ஓரளவுக்கு மற்றத் தலைப்புகளுக்கு இருப்பதைவிட அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தக் கட்டிடங்களுக்கான பராமரிப்புக்கு கடந்த கால ஆட்சியில் மிகக் குறைந்த அளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருந்தது. அதன் காரணமாகத்தான் பல்வேறு பகுதிகளில் குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளில் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் பாழடைந்த நிலையில் நிற்கின்றன. இந்த நிலையை மாற்ற கட்டிடங்களின் பராமரிப்புக்கு அதிகக் கவனம் செலுத்திட வேண்டும் என்பதைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக எனது தொகுதியில் ஜெயபுரம் அரசு பள்ளிக்கூடம் இடிந்து விழுகின்ற நிலையில் இருக்கின்றது. நத்தம், வெலக்கல் நத்தம், திரியாலம் மல்லப்பள்ளி, மட்டற்பள்ளி ஆகிய உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் தேவையான அளவு கட்டிடங்கள்

[திரு. ஆர். மகேந்திரன்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

இல்லாத நிலையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. தயவு செய்து மேற் குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் நிலையான கட்டிடங்களைக் கட்டித்தர வேண்டும் எனக் கழக அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாட்ராமப்ள்ளி அரசு மேல்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களும், கெஜல்நாயக்கம்பட்டி மேல்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களும், பிளஸ் 2 தேர்வுகள் எழுதுவதற்கு வாணியம்பாடி, திருப்பத்துார் செல்ல வேண்டிய அவல நிலை உள்ளது. செல்லுகின்ற வழியில் மூன்று இரயில்வே கேட்டுகள் அமைந்துள்ளன. சில நேரங்களில் கேட்டுகள் மூடப்பட்டால் மாணவர்கள் தேர்வுக்குத் தாமதமாகச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. தயவு செய்து இந்த முறையை மாற்றி, நாட்ராமப்ள்ளி மேல்நிலைப் பள்ளியிலும், கெஜல்நாயக்கம்பட்டி மேல் நிலைப் பள்ளியிலும் பிளஸ் 2 தேர்வு எழுத அரசு அனுமதி வழங்கிட வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு சத்துணவுத் திட்டத்தை சிறப்பாகவும், செம்மையாகவும் செயல்படுத்தி வருகின்றார்கள். அதன் காரணத்தால் சத்துணவு சாப்பிடுகின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்து கொண்டே போகின்றது, சத்துணவு சாப்பிட்ட மாணவ மாணவிகள் சாப்பிட்ட பிள்ளைகள், தண்ணீர் குடிக்க வழி இல்லாமல் பல பள்ளிக் கூடங்களில் அவதிப்படுகின்றார்கள். எனவே கல்வித் துறையின் மூலமாக ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் ஆழ்துளைக் கிணறு ஒன்று அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களையும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தாய்க்குலம், தாய்க்குலம் என்ற சொல்லை ஒரு தாரக மந்திரமாகப் பயன்படுத்தியவர்கள் எல்லாம் தாய்க் குலத்தை மறந்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். ஆனால் கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு பெண்களுக்கு, தாய்க்குலத்துக்கு பல்வேறு நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை அறிவித்து இருக்கின்றார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், சொத்துக்களில் பெண்களுக்குச் சம பங்கு என்ற ஒரு சட்டம், வேலைக்கு செல்கின்ற நேரத்தில் 30% பெண்கள் நியமனம், 8-ஆம் வகுப்பு வரையிலும் அதற்கு மேலும் படித்த ஏழைப் பெண்களுக்கு அவர்களுடைய திருமணச் செலவிற்காக ரூ. 5,000 உதவித் தொகை, கருவுற்ற தாய் மார்களுக்கு ரூ. 200 உதவித் தொகை, ஆரம்ப பாடசாலைகளில் முதல் இரண்டு வகுப்புகளுக்கு பெண்களே ஆசிரியர்களாக நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தையும் அறிவித்துள்ள கழக அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ஆர். மகேந்திரன்]

நிதிநிலை அறிக்கையில் பதிலுரை வழங்கிய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற அனைத்து ஏழைக் குழந்தைகள் 8-வது வகுப்பு வரையாவது படிக்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தை எண்ணிப் பார்த்து, 8-ஆம் வகுப்பு வரையில் படிக்கின்ற மாணவ மாணவியர்கள் தங்களுடைய பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்றுவர இலவசமாக பஸ் பாஸ் வழங்கப்படும் என்று அறிவித்து இருக்கின்றார்கள். இந்தத் திட்டம் கல்வியில் வளர்ச்சிக்கு ஒரு நல்ல திட்டமாக அமையும், இந்தத் திட்டங்களை அறிவித்த கழகத் தலைவர் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி கலந்த பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பி. காம். போன்ற வணிகவியல் தேர்வில் வினாத் தாள் ஆங்கிலத்தில் இருந்தாலும் மாணவர்கள் பரவலாக தமிழில் விடை அளிக்கின்றார்கள். எனவே, கல்லூரிகளில் பி. காம், படிப்பை தமிழிலும் நடத்த அரசு தூண்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம்-காட்பாடி ஆகிய இரண்டு இடங்களுக்கு இடையில் பெண்கள் கல்லூரிகள் ஏதும் இல்லை, எனவே, திருப்பத்தூர் நாட்பிரதேசம் பள்ளி இரு தொகுதிகளையும் மையமாகக் கொண்டு கல்லூரியே இல்லாத நாட்பிரதேசங்களில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கக் கழக அரசை அன்போடு கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

13.20 மணி

கடைசியாக எனது நாட்பிரதேசம் தொகுதி
(மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நிறையப் பேசி விட்டீர்கள்.

திரு. பா. அப்துல்சமத் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடைபெறுகின்ற 1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகின்றேன். கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு ரூபாய் 150 கோடி அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது வரவேற்கத்தக்கது. என்றாலும், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தேவைக்கு இது போதாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

[திரு. பா. அப்துல் சமத்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

இன்றைய நிலையில் ஆரம்பப் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, மேல்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, எந்தப் பள்ளியாக இருந்தாலும், ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது, போதிய அறை வசதிகள் இல்லை. ஒரே அறையில் பல வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன. இதையெல்லாம் சீர்செய்ய இந்தத் தொகை போதாது என்று நான் கருதுகின்றேன்.

கல்வியை கண்காணிப்பதற்கு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள், டி.ஈ.ஓ.-க்கள், சி.ஈ.ஓ.-க்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். அனேக இடங்களில் கண்காணிக்கக்கூடிய டி.ஈ.ஓ.-க்களின் இடங்கள் பலயிடங்களில் காலியாக உள்ளன. அந்த இடங்களை நிறைவு செய்வதற்கு இந்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூலை ஹைஸ்கூலாக மாற்றுவதற்கும் ஹைஸ்கூலை ஹையர் செகண்டரியாக மாற்றுவதற்கும் பல்வேறு மாவட்டங்களிலேயிருந்து அநேக கோரிக்கைகள் வருகின்றன. நிதிநிலை போதாது என்றாலும், படிப்படியாக இந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற இந்த அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இந்தக் கோரிக்கைக்கு, தேவைக்குப் பணம் கட்டப் படுகிறது; இடம் தரப்படுகிறது; கட்டிடமும் தரப்படுகின்றது, ஆனால் ஆசிரியர்களுக்குக்கூட சம்பளம் கொடுக்க மக்கள்தான் ஓரிரு ஆண்டுகளுக்கு வசூல் செய்து கொடுக்கச் சொல்வது என்றால் அது இந்த மக்களால் இயலாத காரியம். இதனால் தனியார் கல்லூரிகள் கல்வியை வியாபாரமாக ஆக்க இது உதவுகிறது. இந்த நிபந்தனையைத் தவிர்க்க வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து கட்டிடங்கள், அரசுப் பள்ளிகளில் பலயிடங்களில் பார்க்கின்றபொழுது தேவையான ஒரு சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. மக்கள் நலப்பணிக்கு ஒதுக்கப்படும் பல திட்டங்களில் கல்வித் திட்டங்களுக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்து, ஜவஹர் வேலைவாய்ப்பு போன்ற திட்டங்களுக்கு வரும் மொத்தத் தொகை, ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சிகளுக்குச் சாலை கால்வாய்கள் போன்றவற்றிற்கு ஒதுக்கப்படும் ஒராண்டு தொகை பூராவையும் கல்விக்கூடங்களுக்கு ஒரு ஆண்டுக்காவது மாற்றி இந்தக் குறையை நிறைவு செய்யலாம் என்று நான் என்னுடைய கருத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியில்கூட பெரியபேட்டையில் ஒரு ஸ்கூல், வடகை ஸ்கூல், அது நகராட்சியால் நடைபெற்று வந்தது, ஆனால் அந்த நகராட்சிப் பள்ளி மிகவும் இடிந்து தற்போது மரத்தடியில் வகுப்புகள் நடந்து வருகின்றன. இந்த நகராட்சிப் பள்ளிக்கு ஏதாவதொரு ஒரு தொகையைக் கொடுத்து

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. பா. அப்துல் சமத்]

அதை அரசே பெற்று அங்கே ஒரு கட்டிடம் கட்டி அந்த மாணவர்களுக்கு ஒரு கட்டிடம் கட்டித் தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலங்காயத்தில் பல பள்ளிகளில் கழிப்பறைகளே இல்லை. பள்ளிக்கு வருகின்ற மாணவர்கள் கழிப்பறைகளுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் பக்கத்தில் வீடுகளுக்கோ அல்லது பக்கத்திலுள்ள தோட்டங்களுக்கோதான் செல்ல வேண்டும். சில வயது வந்த மாணவர்களின் நிலையைக் கண்டு இந்த அவையிலே சொல்வதற்கே நான் மிகவும் கூச்சப்படுகிறேன். பத்து ஆட்களை வைத்து வேலை வாங்குகின்ற ஒரு தொழிற் சாலையானாலும் கூட அதற்கு லைசென்ஸ் வழங்குகின்ற நேரத்தில் அதில் கழிப்பறை இருக்கிறதா என்று நாம் பார்க்கிறோம். இல்லாவிட்டால் அதற்கு லைசென்ஸ் வழங்குவது இல்லை. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில்

மாண்புமிகு டாக்டர். அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, பள்ளிக் கூடங்களில் அந்தப் பள்ளியினுடைய நிர்வாகம் கழிப்பறைப் போன்ற வசதிகள், குடிதண்ணீர் போன்ற வசதிகளை முதல் பொறுப்பாக செய்து தர வேண்டுமென்று பலமுறை தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி செய்யாததால் எங்கேனும் குறை இருக்குமானால், பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கம் மூலமாக அந்தக் குறையை உடனடியாக நிவர்த்திக்க முடியும். எந்த அளவு நிதி மிச்சமிருந்தாலும் அதை அவர்களே பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அதற்கு மேலும் அவர்களால் முடியாது என்ற நிலையில் அரசுக்கு தெரிவிப்பார்களேயானால், இந்தப் பணிக்கு முன்னுரிமை தந்து அரசு உடனடியாக கவனிக்கும்.

திரு. பா. அப்துல் சமத் : தலைவரவர்களே, அமைச்சருடைய பதிலுக்கு நன்றி. இது அரசுக்குச் சொந்தமான பள்ளிகளில் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்து இருந்தேன். நான் என்னுடைய தொகுதியில் எத்தனை பள்ளிகளில் இந்தக் குறை இருக்கிறது என்பதை எல்லா விவரங்களுடனும் அமைச்சரிடம் கொடுத்து, இதை நிறைவு செய்வதற்கு நான் தமிழ்நாடு முழுவதுக்குமாகவும், கொடுக்கிறேன்.

13.25 மணி

அடுத்து நுழைவுத் தேர்வு. ஒருமுறை நுழைவுத் தேர்வு எழுதிவிட்டு மீண்டும் ஒருமுறை நுழைவுத் தேர்வு எழுதுவது சரியல்ல என்பது எங்களுடைய கருத்தாகும். நல்ல மார்க் வாங்கிய மாணவர்கள் கூட இந்த நுழைவுத் தேர்வில் தவறி விடுகிறார்கள். ஆகவே, நுழைவுத் தேர்வை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே சில ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதை வேண்டுமானால் நான் எடுத்துச் சொல்ல முற்படுவேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பா. அப்துல் சமத்]

[1990 ஏப்ரல் 2]

கடைசியாக உருது மொழி பற்றி கூற விரும்புகிறேன். சுமார் பத்து ஆண்டுகளாக உருது பள்ளிகளில் உருது ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. உருது பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியர்களாக தமிழ் ஆசிரியர்களை நியமித்து இருக்கிறார்கள். 10 ஆண்டுகளாக உருது மொழியை நசுக்க வேண்டுமென்பதை கருத்திற் கொண்டு முன்பு நடைபெற்ற அரசு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாங்கள் உணர முடிகிறது.

ஆம்பூரில் ஒரு ஓரியண்டல் காலேஜ் இருக்கிறது. அதில் ஒரு உருது ஆசிரியர் இரண்டு ஆண்டுகளாக சம்பளம் பெறாமல் இருக்கிறார். டைரக்டரிடம் கேட்டால் போதுமான ஓர்க்லோடு இல்லாவிட்டால் சம்பளம் கொடுக்க இயலாது என்று சொல்கிறார்கள், சிறுபான்மையினரின் மொழியான உருது மொழியை காப்பாற்றுவதற்காக தாங்கள் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறுபான்மையினர் மொழியான உருது மொழியும் தமிழ் மொழிக்கு அடுத்தாற் போல ஒரு இலக்கிய மொழிதான் நம்முடைய பாரத பிரதமர் வி.பி.சிங் அவர்கள் பேசுவது இந்த மொழிதான். பாரத பிரதமர் வி.பி.சிங் அவர்கள் பதவிப் பிரமாணம் உருது மொழியில்தான் எடுத்துக் கொண்டார். ஆகவே, என்னுடைய தாய் மொழியான உருது மொழியை காப்பாற்ற அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி அளிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. ச. அழகவேலு : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறை மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு பெற்றதற்கு நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“வறியோர்க்கு எல்லாம் கல்வியின் வாடை
வரவிடவில்லை மத குருக்களின் மேடை
நறுக்கத் தொலைந்தது அந்தப் பீடை
நாடெல்லாம் பாய்ந்தது கல்வி நீரோடை”

என்ற புரட்சிக் கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்களுடைய கருத்துப்படி இன்றைக்கு கல்வி நீரோடை எந்தப் பீடைகளால் எவ்வாறு தடுக்கப்பட்டிருந்தது என்ற வரலாற்றை எல்லாம் நாம் விவரித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அந்தக் கல்வி நீரோடை தெளிவு உள்ளதாய், துல்லியமாக வறுமையால் வாடக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள், பாட்டாளி மக்களுடைய குழந்தைகள், கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய குழந்தைகள் எல்லாம் பெறத்தக்க விதத்தில் இந்த மானியக் கோரிக்கை அறிக்கையில் 1,050 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிற இந்த அரசை நான் மனமார பாராட்டுகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ச. அழகவேலு]

சென்ற ஆண்டில் 900 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கிய இந்த அரசு இந்த ஆண்டில் 1,050 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியுள்ளது. இந்திய நாடு சுதந்திரம் பெற்றபோது ஏழு கோடி அளவில், இருந்த கல்விமானிய பட்ஜெட் இன்றைக்கு 1,050 கோடியாக 150 மடங்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய துணைக் கண்டத்தின் வேறு எந்த மாநிலமும், வேறுஎந்த அரசும் இவ்வளவு பெரிய தொகையை ஒதுக்கியதில்லை என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்த அறிக்கையின் மிகச் சிறந்த கருத்துக்களை எல்லாம் வரிசையாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவைகளை திரும்பச் சொல்லி நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே பேசுகிறபோது, நான் சென்ற ஆண்டு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கையை வைத்தேன். அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டது இந்த அரசு என்று கூறினாரே தவிர, இந்த அரசுக்கு பாராட்டு என்று சொல்வாரா என்று பார்த்தேன். அதைக் கூட சொல்லவில்லை. உடனே மற்றொரு கோரிக்கையை வைத்து விட்டார். அங்கே சட்டக் கல்லூரி வேண்டுமென்று கேட்டார். அந்த வகையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறது இந்த அரசு.

13.30 மணி

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் 'மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு, என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் அந்த மணத்தைக் கூட நுகர மறுக்கிறார்கள். ஒரு பெரிய பல்கலைக் கழகம் நம்முடைய தமிழகத்திலே 13-வது பல்கலைக் கழகம், அதுவும் நம்மையெல்லாம் ஆளாக்கி, இதே மன்றத்திலே அறிவு மழை பொழிந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், இந்த தமிழகத் தினுடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், நம்முடைய இயக்கத்திலே தொய்வு ஏற்படுகிற நேரத்திலேயெல்லாம் ஒரு வார்த்தையைச் சொல்வார்கள், 'இப்படை தோற்கின் எப்படை ஜெயிக்கும்', அந்த வார்த்தைகளுக்குச் சொந்தக்காரரான மனோன்மனியம் சுந்தரம் பிள்ளை, தமிழ் அன்னை, 'நீராவும் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்', என்ற தமிழ்த் தாயின் பாடல்களை உருவாக்கிய, அந்த நூலாசிரியருடைய பெயரால், அந்த இலக்கிய வேந்தனுடைய பெயரால், ஒரு பெரிய பல்கலைக்கழகத்தை, அதுவும் இங்கிலாந்து நாட்டிலே யிருக்கிற கிராமப்புற பல்கலைக் கழகத்தைப் போல, நெல்லை மாவட்டத்திலே தெற்குப் பகுதியிலே ஒரு பெரிய பல்கலைக்

[திரு. ச. அழகுவேலு]

[1990 ஏப்ரல் 2]

கழகத்தை அமைத்த கலைஞர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்; இந்த அரசை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்குத் துணையாக இருக்கக்கூடிய தமிழ்ச் சான்றோர், இங்கே தமிழகத்தினுடைய கல்வி அமைச்சராக இருக்கிறார்கள், அந்த செந்தமிழ் அந்தணரை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் 14-வது வயது வரை அனைவருக்கும் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதற்காக பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும் கூட, எல்லா நாட்டினரையும் அறைகூவி அழைக்கின்ற ஒரு திட்டத்தை எனக்கு முன்பாகப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஆண்டு எழுத்தறிவு ஆண்டு. ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு, உலக மக்களுக்கு எல்லாம் அறியாமையைப் போக்குகின்ற வகையிலே, எழுத்தறிவைப் பரப்ப வேண்டும் என்று உலக மக்களுக்கு எல்லாம் அழைப்பு விடுத்திருக்கின்ற ஆண்டு. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூட இந்த ஆண்டு, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, அதனுடைய தலைநகராக இருக்கிற கடலூரிலே கூட்டத்திலே கலந்து கொண்டு, அதை ஒரு மக்கள் இயக்கமாக-அதிகாரிகள் நடத்துகின்ற விழாவாக இல்லாமல், அதை மக்கள் இயக்கமாக நடத்த வேண்டும் என்ற அழைப்பை விடுத்தார்; தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலேயிருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டு அதில் கலந்து கொண்டோம், 'எல்லோரும் கல்வி கற்று' என்று இங்கே கூறினார்களே பாலேந்தர் பாரதிதாசனுடைய கனவுகளை நிறைவேற்றுகிற வகையிலே பாலேந்தர் பாரதிதாசனோடு நான் நெருக்கமாக இருந்தவன் என்ற வகையிலே, பாரதிதாசனுடைய கருத்துக்கள், பாரதிதாசனுடைய எண்ணங்கள் எவ்வப்போது எல்லாம் எப்படி எப்படி எழுதப்பட்டது என்பதை நான் ஓரளவு உணர்ந்தவன். பாரதிதாசன் அவர்கள் சொல்வார்கள், "கல்லாரைக் காணுங்கால் கல்வி நல்கா கசடற்கு தூக்கு மரம் ஆங்கே உண்டாம்" என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் இயற்றிய குறிஞ்சித்திட்டு என்ற நூலிலே எழுதுகிற போது அந்த வரிகளைச் சொன்னார்கள். சமுதாயத்திலே யார் குற்றவாளி என்று சொன்னால், இங்கே பேசுகின்றபோது சொன்னார்களே, Each one, Teach one என்று, படித்த ஒருவர் படிக்காத ஒருவரைப் பார்க்கிற போது, நிச்சயமாக அவர்களை படித்தவர்களாக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய கடமை நமக்கு இருக்கிறது. அது இல்லாதவர்களுக்கு தூக்குமரத்தை நிறுவ வேண்டும் என்றுகூட பாரதிதாசன் அவர்கள் கடுமையாகப் பேசினார்கள், "கல்லாரைக் காணுங்கால், கல்வி நல்கா கசடற்கு தூக்கு மரம் ஆங்கே உண்டாம்" என்று சொன்னதற்கு இணங்க ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு எல்லா நாடுகளுக்கும் அறியாமையை ஒழிக்க வேண்டும், எழுத்தறிவை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற

1990 ஏப்ரல் 2] [திரு. ச. அழகுவேலு]

சீரிய நோக்கத்தோடு இந்த ஆண்டை எழுத்தறிவு இயக்கம் நிறைந்த ஆண்டாக இதை விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதோடு கல்வித் துறையிலே உள்ள ஆசிரியர்கள் அறிவினுடைய கம்பீரத்தோடு விளங்க வேண்டும். அவர்களுடைய ஆளுமை மிகச் சிறந்ததாக இருந்தால் தான், பல்கலைக் கழகங்களிலே, கல்லூரிகளிலே ஏன், தொடக்கப் பள்ளிகளிலேகூட, சிறிய மாணவர்களுக்கூட அடக்கி ஆளக்கூடிய திறமை இல்லாதவர்கள் எல்லாம் பள்ளிக்கூடத்தினுடைய தலைமை ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள், இன்றைக்கு கல்வித் துறையிலே இருக்கக்கூடிய பெரிய தேக்கம், —நான் சொல்வதற்கு வருத்தப்படுகிறேன், நான் ஆசிரியனாக இருந்தவன்தான். இருந்தாலும் இந்தத் துறையினுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதில் அதிகாரிகள் வருத்தப்படக் கூடாது. ஒரு காலத்திலே கல்வித் தந்தை திரு. சுந்தரவடிவேலு அவர்கள், இந்த கல்வித் துறையினுடைய நெறியாளராக இருந்த போது இப்படிப்பட்ட சட்டமன்றங்களிலே கோரிக்கைகள் வைக்கின்ற பிரச்சினைகளுக்கு எல்லாம் அவரே முடிவெடுப்பார். அப்போது அவர் Director of Public Instruction. அப்பொழுதெல்லாம் இப்படி துணை இயக்குநர்கள் இல்லை. ஒரே இயக்குநர், தமிழகம் முழுவதும் சுற்றிச்சுற்றி வந்து கல்விச் சீரமைப்பு மாநாடுகளை நடத்தி, அவர்களுடைய தேவைகள் எல்லாம் என்ன, இந்த ஊரினுடைய தேவைகள் என்ன, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல கழிவறைகள், வகுப்பறைகள், அந்தப் பள்ளியினுடைய essential necessities என்று சொல்வார்களே, அடிப்படைத் தேவைகளை அந்த ஆசிரியர்களும், அங்கேயிருக்கக்கூடிய பெற்றோர்—ஆசிரியர் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் நிறைவேற்றக்கூடிய அளவுக்கு கல்வியை இயக்கமாக நடத்தினார்கள் என்பதை கல்வியின் வளர்ச்சியிலே அக்கறையுள்ள நம்மைப் போன்றவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது,

13-35 மணி

நான் இப்படிச் சொல்வதன் மூலமாக மற்ற இயக்குநர்கள், கல்வித் துறையை இயக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் மீண்டும் இதை சிந்திக்க வேண்டும். ஏராளமான கோரிக்கைகளை மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக நாங்கள் அமைச்சரிடத்திலே வைக்கின்றோம். அவைகளை எல்லாம் கல்வித்துறை நெறியாளர்களும், அதனுடைய துறைச் செயலாளர் அவர்களும், அதனுடைய அடித்தளத்து அதிகாரிகளாக இருக்கக்கூடிய, ஏ.ஈ.ஓ., டி.ஈ.ஓ., சி.ஈ.ஓ. என்று எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான அதிகாரிகள் இன்றைக்கு கல்வித் துறையிலே புகுந்துகொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள் எல்லாம் இந்தக் கல்வித்துறை வளர்வதற்காக என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை தயவுசெய்து ஒரு கணம் நினைத்துப் பாருங்கள். கல்வி என்பது ஒரு இயக்கமாக நடைபெறவேண்டும். நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி

[திரு. ச. அழகவேலு] [1990 ஏப்ரல் 2]

சொல்வார்கள். ஆசிரியர் பணி என்பது ஒரு தொழில் அல்ல. அது ஒரு பணி. அது ஒரு சேவை, அது ஒரு தொண்டு, அந்த எண்ணத்தோடு, தொண்டு எண்ணத்தோடு இங்கே பணியாற்றக் கூடிய ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர் என்பதை நாம் இன்றைக்கு நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளியிலிருந்து பல்கலைக் கழகம் வரை இங்கேயிருக்கக்கூடிய பல்கலைக் கழகங்கள் எல்லாம் தனித் தன்மை கொண்டதாகும். ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகமும் தனித்தனியாக சட்டதிட்டங்களோடு இயங்குகின்றன. பல்கலைக் கழகங்கள் தனி அமைப்பு என்றால் கூட, அரசினுடைய சட்டதிட்டங்களை உரிய வகையில் அமல்படுத்த வேண்டும். பல்கலைக் கழகங்களுடைய பொறுப்புக்களை நெறிப்படுத்த சரியான குழுக்களை ஏற்படுத்தி, நியமனங்கள், பணியிடங்கள் முதலியவை நடைபெறுகின்றன. அவைகள் சரியாக முறைப்படுத்தப்படுகின்றனவா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். எனவே அனைத்துப் பல்கலைக் கழகங்களும் சேர்த்து இப்போது ஆசிரியர்களுக்கு என்று தனியாக தேர்வு வாரியங்கள் இருப்பது போன்று வங்கிகளுக்கு தேர்வாணைக் குழு இருப்பதைப் போன்று ஒரு வாரியம் அமைத்து, அந்த வாரியத்தினுடைய நியமனங்களை முறைப்படுத்த வேண்டுமென்பதை நான் இந்த மன்றத்திலே பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய முன்னாள் பதிவாளர் மற்றும் அலுவலர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட ஒழுங்கு நடவடிக்கை சற்று துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே கல்லூரியினுடைய கல்வித் தரம் உயர்த்தப்படவேண்டும். பல கல்லூரிகளில் கல்வியின் தரமும், ஒழுக்கமும் சரியாக நிர்வகிக்கப்படவில்லை. அத்தகைய கல்லூரிகளின் மீது, கல்வித்தரம் குறைந்த கல்லூரிகளின் மீது, தக்க நடவடிக்கையை நாம் கட்டாயமாக எடுக்கவேண்டும். கண்டிப்பும், கட்டாயமும் தான் கல்வித் துறையை ஒழுங்குப்படுத்தும் என்று கருதுபவன் நான். ஆசிரியர்களிடையே ஒருவிதத் தொழிற்சங்க மனப்பான்மை நிலவுகின்றது, போராட்டம், ஸ்டிரைக், வகுப்புகளைப் புறக்கணித்தல் போன்ற சம்பவங்கள் அடிக்கடி நடைபெறுகின்றன. கல்லூரி முதல்வர் தன் அறியின் கம்பிரத்தாலும், தனது சுடுமையாலும் இந்த நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். மாணவர்களுக்காக சக்தியையும், கம்பிரத்தையும் ஆசிரியர்கள் வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். மாணவர்களின் ஒழுங்கு என்பது ஆசிரியர்கள் ஒழுங்கைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு நேரடி அளவு கோலாகும் என்பதை ஆசிரியர்கள் உணரவேண்டும். கல்வித்தரம் சிறந்த தமிழ்நாட்டில் 1989-ல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள சில கல்லூரிகளில் பி. ஏ. பட்ட வகுப்பில் 6 சதவீதம் மாணவர்கள் தான் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள், 1989 ஆம் ஆண்டில். பி. எஸ்சி. பட்ட வகுப்பில் 10 சதவீதம் தேர்ச்சி. இப்படி ஆயிரம் கோடி

1990 ஏப்ரல் 2] [திரு. ச. அழகுவேலு]

ரூபாய் செலவழிக்கக் கூடிய கல்வித்துறையில் அதனுடைய பலன். பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஒரு கல்லூரியில் பி.ஏ. பொருளாதாரத் தேர்வில் ஒருவர்கூட தேறவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதைப்போன்று ஒருவர்கூட தேறாத காரணத்தால் அவர்கள் தகுந்த தேர்ச்சி பெறாதவர்கள், தவறியும் தேறிவிடாத காரணத்தால் 'பொருளாதாரம்' பிழைத்துக் கொண்டது என்று கருதலாம்.

திரு. ச. அழகுவேலு : 1987-ல் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் பி.எஸ்சி. கணிதத்தில் 5.5 சதவீதம் மட்டுமே தேர்ச்சி. இதே பல்கலைக் கழகத்தில் 1987-ல் எம்.ஏ. ஆங்கிலம் தேர்வு எழுதியவர்கள் 1,276 பேர். இவர்கள் ஒருவர்கூட முதல் வகுப்பில் தேறவில்லை.

13.40 மணி

1987 ஆம் ஆண்டு 2,980 மாணவர்கள் எழுதிய எம்.ஏ. பொருளாதார தேர்வில் முதல் வகுப்பில் தேறியவர் ஒரே ஒருவர். இந்தியாவிலேயே 2-வது பெரிய பல்கலைக் கழகமான இதில் 22 பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளில் ஒருவர்கூட தேறவில்லை. அந்த நிலைக்கு என்ன காரணம்? கல்லூரிளர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். குறைகளைக் களைய வேண்டும். நம்முடைய மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வைர விழாவிலே கலந்துக் கொண்டு உரையாற்றும்போது ஒரு அருமையான கருத்தைக் கூறினார்கள். வேதனைப்பட்டார்கள். நம்முடைய 2ஆம் தர கல்லூரிகள் மூன்றாம் தர மணிதர்களை உற்பத்தி செய்கின்றன என்று. பல்கலைக் கழகப்பட்டம், வேலை வாங்கக் கூடிய ஒரு பாஸ் போர்ட் என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தின் கொடுமையை நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்களும் கல்லூரிகளும் கண்டு கொள்வதே இல்லை. தன்னம்பிக்கையை ஊட்டி நல்ல குடிமக்களை உருவாக்காத கல்லூரிகள் என்ன கல்லூரிகள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

நான் செய்தித்தாளில் பார்த்தேன். நம்முடைய சர்வீஸ் கமிஷனில் எழுதக்கூடிய மாணவர்களில் ஒருவர், நேரு யார் என்று கேட்டதற்கு—பண்டித நேரு யார் என்று கேட்டிருந்த கேள்விக்கு ஒரு எம்.ஏ. பட்டதாரி பதில் எழுதியிருப்பதாக நான் ஒரு பத்திரிகையிலே படித்தேன். நேரு என்பவர் தமிழ்நாட்டினுடைய மின்சார அமைச்சர் என்று. உண்மையாகவே நான் இதை சொல்லிக் கொள்வதிலே உள்ளபடியே வெட்கப்படுகிறேன். இன்னொரு மிக முக்கியமான விஷயம் (குறுக்கீடு).

[1990 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, 'ஹவ்லர்ஸ்' என்று சொல்லப்படுகிற இப்படிப்பட்ட ஒன்றிரண்டு விடைகளை வைத்துக்கொண்டு மொத்தமாக, அப்படி ஒரு நிலை அந்தப் போட்டியிலே ஈடுபடுபவர்களுக்கு மொத்தமாக உரியதாக நாம் கருதக்கூடாது. இரண்டாவதாக ஒரு கேள்வி கேட்கும் போது, நேரு என்பவர் யார் என்று கேட்டால் அந்தக் கேள்வியிலேயே என்ன தொனிப் பொருள் ஏற்படுகிறது. தெரிந்த நேருவைப் பற்றி யாருமே கேட்கமாட்டார்கள். தெரியாத நேருவைப் பற்றித்தான் கேட்டிருப்பார்கள் என்று தமிழகத்தினுடைய மின்சார அமைச்சர் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு எண்ணம் வருவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஒரே கேள்வி இரண்டு விதமாக உணர்வதற்கும் இடம் தந்து விடுகிறது. எனவே அவற்றையெல்லாம் பெருங்குற்றமாகக் கருதி, அவைதான் மொத்த நிலை என்று முடிவு எடுக்க முடியாது. பத்திரிகையிலே அவற்றை மக்கள் தெரிந்து கொண்டால் அதை நகைச்சுவையாக கருதுவார்கள் என்று வெளியிடுகிறார்கள் என்றுதான் நாம் கருத முடியும்.

திரு. ச. அழகவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் ஒரு கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ் மீடியத்திலே படிப்பது கேவலம் என்ற மனப்பான்மை தமிழ் மக்களிடம் பரவி வருகின்ற ஒரு நோய். தமிழில் முடியும், தமிழாலும்; முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையை நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்கள் உண்டாக்க வேண்டும். இன்னும் ஒரு மிக முக்கியமான செய்தி, நம்முடைய கல்வித்துறைக்குச் சம்பந்தம் இல்லாத செய்தி என்றாலும் கூட தமிழ் மீது ஆழ்ந்த அக்கறை உள்ளவர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், எழுத்தாளர்கள் கவிஞர்கள் அனைத்து சிந்தனையாளர்களும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டிய ஒரு செய்தி, தமிழுக்கு இன்று வரை ஒரு நோபல் பரிசு பெற வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்ற கருத்தை நான் உங்கள் முன்னால் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்கு கல்வி இலாக்கா பொறுப்பு என்று நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. நேற்று பிறந்த மொழி, நெறிப்பட்ட மொழியல்லாத மொழிகள் எல்லாம் இந்தியாவிலே எல்லா மொழிகளிலும் அந்தந்த மொழிகளில் இலக்கியத்திலே நோபல் பரிசு பெற்றிருக்கின்றன. நம்முடைய தமிழ், நம்முடைய சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ், நம்முடைய வரலாற்றிலேயும் அதனுடைய சிறப்பையெல்லாம், அழகை எல்லாம் நாம் நாள் கணக்கிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே நோபல் பரிசு பெறக்கூடிய இலக்கியங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. குற்றச் சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. சற்றுக் கூடுதலாகத்தான் சொல்கிறேன்.

நம்முடைய பன்மொழிப் புலவர் அப்பாதுரையார் அவர்கள் இருந்த காலத்திலே நான் இந்தக் கேள்வியை அவரிடத்திலே

1990 ஏப்ரல் 2] [திரு. ச. அழகுவேலு]

கேட்டேன். தமிழ் ஏன் இதுவரை நோபல் பரிசு பெறப்படவில்லை என்று கேட்டபோது அவர்கள் சொன்னார்கள், நம்முடைய திருவாசகமணி கே. எம். பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்ததை நாங்கள் நோபல் பரிசுக்காக ஒரு தடவை அனுப்பினோம். அவர்கள் படித்துப் பார்த்துவிட்டு அதில் இல்லாத கருத்து கீதாஞ்சலியில் என்ன இருக்கிறது, நிச்சயமாக இதற்கு நோபல் பரிசு தரவேண்டுமே என்றெல்லாம் கூறினார்கள். ஆனால் தரப்படவில்லை என்ற கருத்தை அவர் என்னிடத்திலே சொன்னார். அது சரியா தவறா என்பது பேராசிரியரைப் போன்றவர்களுக்குத் தான் தெரியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அதுவும் சரியான கருத்தாகவும் அல்லது மதிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு நூலாகவும் இருந்தாலும் கூட திருவாசகத்தினுடைய மொழி பெயர்ப்புத்தான் கே.எம். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் எழுதிய ஆங்கில ஏடு என்ற காரணத்தாலும் 'கீதாஞ்சலி' கவி தாகூர் சொந்தமாக எழுதியது என்ற காரணத்தாலும் ஒரு வேற்றுமை ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. சொந்தமாக தாகூர் எழுதினார் என்பது போல, அண்மைக் காலத்திலே பாரதியார் எழுதிய நூலை வைத்துக்கொண்டு, பாரதிதாசன் எழுதிய நூலை வைத்துக்கொண்டு மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்து அவர்களை பரிசுக்குரியவர்களாக கருதுவதாக இருந்தால் பரிசு வழங்கக்கூடும். அந்த முயற்சியை அதிலே ஆர்வம் உள்ளவர்கள் மேற் கொள்ளலாம்.

13.45 மணி

திரு. ச. அழகுவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டாவது, வள்ளுவர் கோட்டத்தில் அமையக் கூடிய இந்தக் குழு, நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய சங்கத் தமிழ், குறளோவியம் போன்றவற்றை ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்து, 'நோபல் பரிசு' பெறக்கூடிய தகுதியை—பரிந்துரையை நிச்சயமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் போல பொதுப்பட்டியலிலே....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பழைய செய்தியை எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். குறளோவியம் எப்பொழுதோ ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தாகி விட்டது.

திரு. ச. அழகுவேலு : 'நோபல் பரிசு'க்காக அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

அதைப் போலவே பொதுப் பட்டியலில் இருக்கும் கல்வியை மாநிலப் பட்டியலில் மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டும். மெக்காலே காலத்து ஆங்கிலக் கல்வியின் ஆதிக்கம், தமிழகத்தை விட்ட

[திரு. ச. அழகுவேலு] [1990 ஏப்ரல் 2]

பாடில்லை. பல்கலைக் கழகங்களிலுள்ள அனைத்துத் துறைகளிலும், தமிழ்த் துறையைத் தவிர பிற துறைகளில் தமிழே இல்லை. கலைப் பாடங்கள், அறிவியல் பாடங்கள் என வரும் அனைத்துப் பாடங்களிலும் ஆய்வுகள் தமிழிலேயே நடைபெற வேண்டும் என கூறி எனது தொகுதி பிரச்சினைகள் சிலவற்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.... (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (3-4-1990) காலை 9.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

மின்னர் பேரவை பிற்பகல் 13.46 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

54. தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை சாமை மற்றும் மொச்சை ஆகியவற்றின் மீதான கொள்முதல் மற்றும் விற்பனையினை கட்டுப்படுத்துதல் குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 24-7-89 ஆம் நாளிட்ட 528 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

55. குறிப்பிட்ட சில வேளாண்மை விளைபொருள்களை பொறுத்தவரை ஆலங்குளம் அங்காடியினை அறிவிக்கப்பெற்ற அங்காடிப் பகுதியாக அறிவிப்பது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 26-10-89-ஆம் நாளிட்ட 804-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவில் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

56. கொள்ளினை பொறுத்தவரை சேலம் மாவட்டத்தினை அறிவிக்கப்பெற்ற அங்காடிப் பகுதியாக அறிவிப்பது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 13-12-89-ஆம் நாளிட்ட 946-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29(4) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].